

Κ2 Δ 1827 δ
ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ
Δ. Φ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

111

194

ΕΚΛΟΓΑΙ
ΕΚ ΤΗΣ
ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΡΙΑΝΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ
ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

Διὰ τὴν Β' τάξιν τῶν ἡμιγυμνασίων
καὶ τῶν ἐξαταξίων γυμνασίων

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΑΙ ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ.
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",
8α — ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ — 8α

1931

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ συγγρα-
φέως καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς «Ἑστίας».

Κ. Κοσγῆ

Τύποις Γεω. Στ. Χρίστου, Γλάδστωνος 12

18275

1.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ

ΑΝΑΒΑΣΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. ΒΙΟΣ ΑΡΡΙΑΝΟΥ

Ὁ Φλάβιος Ἀρριανὸς ἐγεννήθη ἐν Νικομηδείᾳ, πρωτεύουσῃ τῆς ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ Βιθυνίας περὶ τὸ 95 μ. Χ. νέος ὢν ἀφῆκε τὴν πατρίδα του καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Νικόπολιν τῆς Ἡλείου, ὅπου ἐγένετο μαθητὴς καὶ φίλος τοῦ φιλοσόφου Ἐπικτήτου.

Ἀφ' οὗ διήκουσε τὸν Ἐπικτήτον, εἰσῆλθεν ἔπειτα εἰς τὸν δημοσίον βίον. Ἐν ἔτει 130 διορίσθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, ὑπὸ τοῦ ὁποίου πολὺ ἐτιμᾶτο διὰ τὴν φιλομάθειάν του καὶ τὰς πολλὰς του γνώσεις, διοικητὴς τῆς Καππαδοκίας. Ἐν ἔτει 147 ἐγένετο ἐπώνυμος ἄρχων ἐν Ἀθήναις, αὐτόθι δὲ πάλιν ἐν ἔτει 171 εὗρισκομεν αὐτὸν πρύτανιν τῆς Πανδιονίδος φυλῆς.

Κατὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς του ὁ Ἀρριανὸς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του, ὅπου ἐγένετο ἱερεὺς τῆς Δήμητρος καὶ τῆς Περσεφόνης. Πότε οὗτος ἀπέθανε δὲν εἶναι γνωστόν· πιθανώτατα περὶ τὸ 180 μ. Χ.

2. ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΑΝΑΒΑΣΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ὁ Ἀρριανὸς ὑπῆρξε πολυγραφώτατος γράφας κατὰ μίμησιν τοῦ Ξενοφῶντος ποικίλα συγγράμματα, φιλοσοφικά, ἱστορικά, γεωγραφικὰ καὶ στρατιωτικά.

Ἐκ τῶν ἱστορικῶν συγγραμμάτων τοῦ Ἀρριανοῦ τὸ σπουδαιότατον εἶναι ἡ «Ἀνάβασις Ἀλεξάνδρου» διηρημένη εἰς 7 βιβλία. Ἐν τῷ συγγράμματι τούτῳ δὲν ἐξιστορεῖται μόνον ἡ ἐκστρατεία τοῦ Ἀλεξάνδρου κατὰ τοῦ Περσικοῦ κράτους, ἡ κυρίως Ἀνάβασις, ἀλλ' ὅλος ὁ βίος τοῦ Μακεδόνοιο βασιλέως ἀπὸ τῆς ἀνόδου αὐτοῦ εἰς τὸν θρόνον μέχρι τοῦ θανάτου.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Α'. Ὁ Ἀλέξανδρος ἐν Πελοποννήσῳ.

(Κεφ. 1)

1. Λέγεται δὴ Φίλιππος μὲν τελευτῆσαι ἐπ' ἄρχοντος Πυθοδόμου Ἀθήνησιν· παραλαβόντα δὲ τὴν βασιλείαν Ἀλέξανδρον, παῖδα ὄντα Φιλίππου, ἐς Πελοπόννησον παρελθεῖν· εἶναι δὲ τότε ἀμφὶ τὰ εἴκοσιν ἔτη Ἀλέξανδρον. ἐνταῦθα ² ξυναγαρόντα τοὺς Ἕλληνας, ὅσοι ἐντὸς Πελοποννήσου ἦσαν, αἰτεῖν παρ' αὐτῶν τὴν ἡγεμονίαν τῆς ἐπὶ τοὺς Πέρσας στρατιᾶς, ἦντινα Φιλίππῳ ἤδη ἔδωσαν· καὶ αἰτήσαντα λαβεῖν παρ' ἐκάστων πλὴν Λακεδαιμονίων· Λακεδαιμονίους δ' ἀποκρίνασθαι μὴ εἶναί σφισι πάτριον ἀκολουθεῖν ἄλλοις, ἀλλ' αὐτοὺς ἄλλων ἐξηγεῖσθαι. νεωτερίσαι δ' ἅττα καὶ τῶν Ἀθηναίων τὴν πόλιν. ἀλλ' Ἀθηναίους γε τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ Ἀλεξάνδρου ἐκπλαγέντας καὶ πλείονα ἔτι τῶν Φιλίππῳ δοθέντων Ἀλεξάνδρῳ ἐς τιμὴν ξυγχωρῆσαι. ἐπανελθόντα δ' ἐς Μακεδονίαν ἐν παρασκευῇ εἶναι τοῦ ἐς τὴν Ἀσίαν στόλου.

Β'. Διάβασις τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς Ἀσίαν.

(Κεφ. 11 - 12)

11. Ἄμα δὲ τῷ ἡρι ἀρχομένῳ ἐξελαύνει ἐφ' Ἑλλησπόντου, τὰ μὲν κατὰ Μακεδονίαν τε καὶ τοὺς Ἕλληνας Ἀντιπάτρῳ ἐπιτρέψας, αὐτὸς δ' ἄγων πεζοὺς μὲν ξὺν φιλοῖς τε καὶ τοξόταις οὐ πολλῶν πλείους τῶν τρισμυρίων, ἰππέας δὲ ὑπὲρ τοῖς πεντακισχιλίους. ἦν δὲ αὐτῷ ὁ στόλος παρὰ τὴν λίμνην τὴν Κερκινίτιν ὡς ἐπ' Ἀμφίπολιν καὶ τοῦ Στρυμόνος

- 4 ποταμοῦ τὰς ἐκβολὰς. διαβὰς δὲ τὸν Στρυμόνα παρήμειβε τὸ Πάγγαιον ὄρος τὴν ὥς ἐπ' Ἄβδηρα καὶ Μαρώνειαν, πόλεις Ἑλληνίδας ἐπὶ θαλάσση ὤκισμένας. ἔνθεν δ' ἐπὶ τὸν Ἐβρον ποταμὸν ἀφικόμενος διαβαίνει καὶ τὸν Ἐβρον εὐπετῶς. ἐκείθεν δὲ διὰ τῆς Παιτικῆς ἐπὶ τὸν Μέλανα ποταμὸν ἔρχεται.
- 5 Διαβὰς δὲ καὶ τὸν Μέλανα εἰς Σηστόν ἀφικνεῖται ἐν εἴκοσι ταῖς πάσαις ἡμέραις ἀπὸ τῆς οἴκοθεν ἐξορμῆσεως. ἐλθὼν δ' εἰς Ἐλαιούντα θύει Πρωτεσιλάφ ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ Πρωτεσιλάου, ὅτι καὶ Πρωτεσίλαος πρῶτος ἐδόκει ἐκβῆναι εἰς τὴν Ἀσίαν τῶν Ἑλλήνων τῶν ἄμ' Ἀγαμέμνονι εἰς Ἴλιον στρατευσάντων. καὶ ὁ νοῦς τῆς θυσίας ἦν ἐπιτυχεστέραν οἱ γενέσθαι ἢ Πρωτεσιλάφ τὴν ἀπόβασιν.
- 6 Παρμενίων μὲν δὴ τῶν τε πεζῶν τοὺς πολλοὺς καὶ τὴν ἵππον διαθιβάσαι ἐτάχθη ἐκ Σηστοῦ εἰς Ἄβυδον καὶ διεβήσαν τριήρεσι μὲν ἑκατὸν καὶ ἐξήκοντα, πλοίοις δὲ ἄλλοις πολλοῖς στρογγύλοις. Ἀλέξανδρον δ' ἐξ Ἐλαιούντος εἰς τὸν Ἀχαιῶν λιμένα κατάραι ὁ πλείων λόγος κατέχει, καὶ αὐτὸν τε κυβερνῶντα τὴν στρατηγίδα ναῦν διαβάλλειν, καὶ ἐπειδὴ κατὰ μέσον τὸν πόρον τοῦ Ἑλλησπόντου ἐγένετο, σφάξαντα ταῦρον τῷ Ποσειδῶνι καὶ Νηρηῖσι σπένδειν ἐκ χρυσῆς φιάλης εἰς τὸν πόντον.
- 7 Λέγουσι δὲ καὶ πρῶτον ἐκ τῆς νεῶς εἶναι τοῖς ὄπλοις ἐκβῆναι αὐτὸν εἰς τὴν γῆν τὴν Ἀσίαν καὶ βωμοὺς ἰδρύσασθαι, ὅθεν τ' ἐστάλη ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ ὄπου ἐξέβη τῆς Ἀσίας, Διὸς ἀποδατηρίου καὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἡρακλέους. ἀνελθόντα δ' εἰς Ἴλιον τῇ τε Ἀθηνᾷ θῦσαι τῇ Ἰλιάδι, καὶ τὴν πανοπλίαν τὴν αὐτοῦ ἀναθεῖναι εἰς τὸν νεῶν, καὶ καθελειν ἀντὶ ταύτης τῶν ἱερῶν τινα ὄπλων ἔτι ἐκ τοῦ Τρωϊκοῦ ἔργου σφζόμενα. καὶ ταῦτα λέγουσιν ὅτι οἱ ὑπασπισταὶ ἔφερον πρὸ αὐτοῦ εἰς τὰς μάχας. θῦσαι δ' αὐτὸν καὶ Πριάμφ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ Διὸς τοῦ Ἐρκείου λόγος κατέχει, μῆνιν Πριάμου παραιτούμενον τῷ Νεοπτολέμου γένει, ὃ δὴ εἰς αὐτὸν καθῆκεν.

Ἀνιόντα δ' αὐτὸν ἐς Ἴλιον Μενοιτίος τε ὁ κυβερνήτης 8
 χρυσῷ στεφάνῳ ἐστεφάνωσε καὶ ἐπὶ τούτῳ Χάρης ὁ Ἀθη-
 ναῖος ἐκ Σιγείου ἐλθὼν καὶ τινες καὶ ἄλλοι, οἱ μὲν Ἑλλη-
 νες, οἱ δὲ ἐπιχώριοι ὁ δὲ καὶ αὐτὸς τὸν Ἀχιλλέως ἄρα
 τάφον ἐστεφάνωσεν Ἑφαιστίωνα δὲ λέγουσιν ὅτι τοῦ Πατρό-
 κλου τὸν τάφον ἐστεφάνωσεν καὶ εὐδαιμόνησεν ἄρα, ὡς λό-

γος, Ἀλέξανδρος Ἀχιλλέα, ὅτι Ὀμήρου κήρυκος ἐς τὴν
 ἔπειτα μνήμην ἔτυχεν.

12. Ἐξ Ἴλιου δ' ἐς Ἀρίσθην ἦκεν, οὐ πᾶσα ἡ δύναμις 6
 αὐτῷ διαβεθηκυῖα τὸν Ἑλλήσποντον ἐστρατοπεδεύκει, καὶ
 τῇ ὕστεραῖα ἐς Περκώτην τῇ δ' ἄλλῃ Λάμφακον παραμεί-
 φας πρὸς τῷ Πρακτίῳ ποταμῷ ἐστρατοπέδευσεν, ὅς βέων
 ἐκ τῶν ὄρων τῶν Ἰδαίων ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν τὴν μεταξὺ
 τοῦ Ἑλλήσποντου τε καὶ τοῦ Εὐξείνου πόντου. ἔνθεν δ' ἐς
 Ἐρμωτον ἀφίκετο, Κολωνάς πόλιν παραμείφας. σκοποὶ δ' 7
 αὐτῷ ἐπέμποντο πρὸ τοῦ στρατεύματος καὶ τούτων ἡγε-
 μῶν ἦν Ἀμύντας ὁ Ἀρραβαίου, ἔχων τῶν τε ἐταίρων τὴν

Ἰλην τὴν ἐξ Ἀπολλωνίας, ἧς ἰλάρχης ἦν Σωκράτης ὁ Σάθωνος, καὶ τῶν προδρόμων καλουμένων Ἰλας τέσσαρας. κατὰ δὲ τὴν πάροδον Πρίαπον πόλιν ἐνδοθεῖσαν πρὸς τῶν ἐνοικούντων τοὺς παραληφόμενους ἀπέστειλε σὺν Πανηγόρῳ τῷ Λυκαγόρου, ἐνὶ τῶν ἐταίρων.

- 8 Περσῶν δὲ στρατηγοὶ ἦσαν Ἀρσάμης καὶ Ῥεομίθρης καὶ Πετήνης καὶ Νιφάτης καὶ ξὺν τούτοις Σπιθριδάτης, ὁ Λυδίας καὶ Ἰωνίας σατράπης, καὶ Ἀρσίτης, ὁ τῆς πρὸς Ἑλλησπόντῳ Φρυγίας ὑπαρχος. οὗτοι δὲ πρὸς Ζελεῖα πόλει καταστρατοπεδευκότες ἦσαν ξὺν τῇ ἵππῳ τε τῇ βαρβαρικῇ καὶ
9 τοῖς Ἑλλησι τοῖς μισθοφόροις. βουλευομένοις δ' αὐτοῖς ὑπὲρ τῶν παρόντων, ἐπειδὴ Ἀλέξανδρος διαβεηκῶς ἠγγέλλετο, Μέμωνν ὁ Ῥόδιος παρήγει μὴ διὰ κινδύνου ἰέναι πρὸς τοὺς Μακεδόνας, τῷ τε πεζῷ πολὺ περιόντας σφῶν καὶ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου παρόντος, αὐτοῖς δ' ἀπόντος Δαρείου προϊόντας δὲ τὸν τε χιλὸν ἀφανίζειν καταπατοῦντας τῇ ἵππῳ καὶ τὸν ἐν τῇ γῆ καρπὸν ἐμπιπράναι, μηδὲ τῶν πόλεων αὐτῶν φειδομένους. οὐ γὰρ μενεῖν ἐν τῇ χώρᾳ Ἀλέξανδρον ἀπορία
10 τῶν ἐπιτηδείων. Ἀρσίτην δὲ λέγεται εἰπεῖν ἐν τῷ συλλόγῳ τῶν Περσῶν, ὅτι οὐκ ἂν περιῖδοι μίαν οἰκίαν ἐμπρησθεῖσαν τῶν ὑφ' οἷ τεταγμένων ἀνθρώπων καὶ τοὺς Πέρσας Ἀρσίτη προσθέσθαι, ὅτι καὶ ὑποπτὸν τι αὐτοῖς ἦν ἐς τὸν Μέμνονα τριβὰς ἐμποιεῖν ἐκόντα τῷ πολέμῳ τῆς ἐκ βασιλείως τιμῆς οὐνεκα.

Γ'. Ἡ παρὰ τὸν Γρανικὸν ποταμὸν μάχη (334).

(Κεφ. 13 - 16)

α') Τὰ πρὸ τῆς μάχης.

(Κεφ. 13 - 14)

13. Ἐν τούτῳ δ' Ἀλέξανδρος προὐχώρει ἐπὶ τὸν Γρανικὸν ποταμὸν ξυντεταγμένῳ τῷ στρατῷ, διπλῆν μὲν τὴν
δ. οὐνεκα καθ.

φάλαγγα τῶν ὀπλιτῶν τάξας, τοὺς δὲ ἰππέας κατὰ τὰ κέρατα ἀγαγόν, τὰ σκευοφόρα δὲ κατόπιν ἐπιτάξας ἔπεσθαι τοὺς δὲ προκατασκευομένους τὰ τῶν πολεμίων ἤγεν αὐτῷ Ἡγέλοχος, ἰππέας μὲν ἔχων τοὺς σαρισσοφόρους, τῶν δὲ φιλῶν ἕς πεντακοσίους. καὶ Ἀλέξανδρός τ' οὐ πολὺ ἀπέιχε 2 τοῦ ποταμοῦ τοῦ Γρανικοῦ, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν σκοπῶν σπουδῆ ἐλαύνοντες ἀπήγγελλον ἐπὶ τῇ Γρανικῇ πέραν τοὺς Πέρσας ἐφεστάναι τεταγμένους ὡς ἕς μάχην. ἔνθα δὴ Ἀλέξανδρος μὲν τὴν στρατιὰν πᾶσαν ξυνέταπτεν ὡς μαχομένους.

Παρμενίων δὲ προσελθὼν λέγει Ἀλεξάνδρῳ τάδε· «Ἐμεῖ 3 δοκεῖ, βασιλεῦ, ἀγαθὸν εἶναι ἐν τῇ παρόντι καταστρατοπεδεῦσαι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τῇ ὄχθῃ, ὡς ἔχομεν. τοὺς γὰρ πολεμίους οὐ δοκῶ τολμήσειν πολὺ τῇ περὶ λειπομένους πλησίον ἡμῶν ἀλλισθῆναι, καὶ ταύτῃ παρέξειν ἔωθεν εὐπετῶς τῇ στρατῷ διαβαλεῖν τὸν πόρον· ὑποφθάσομεν γὰρ αὐτοὶ περάσαντες, πρὶν ἐκείνους ἕς τάξιν καθίστασθαι. νῦν δ' οὐκ 4 ἀκινδύνως μοι δοκοῦμεν ἐπιχειρήσειν τῇ ἔργῳ, ὅτι οὐχ οἶόν τ' ἐν μετώπῳ διὰ τοῦ ποταμοῦ ἄγειν τὸν στρατόν. πολλὰ μὲν γὰρ αὐτοῦ ὄραται βαθέα, αἱ δ' ὄχθαι αὐταὶ ὄρας ὅτι ὑπερῦψηλοι καὶ κρημνώδεις εἰσὶν αἱ αὐτῶν ἀτάκτως τ' οὐκ 5 καὶ κατὰ κέρας, ἢ περ ἀσθενέστατον, ἐκβαίνουσι ἐπιχειροῦνται ἕς φάλαγγα ξυντεταγμένοι τῶν πολεμίων οἱ ἰππεῖς· καὶ τὸ πρῶτον σφάλμα ἕς τε τὰ παρόντα χαλεπόν, καὶ ἕς τὴν ὑπὲρ παντὸς τοῦ πολέμου κρίσιν σφαλερόν».

Ἀλέξανδρος δέ, «ταῦτα μὲν», ἔφη, «ὦ Παρμενίων, 6 γιγνώσκω· αἰσχύνομαι δέ, εἰ τὸν μὲν Ἑλλήσποντον διέβην εὐπετῶς, τοῦτο δέ, σμικρὸν βεῦμα. — οὕτω τῇ ὀνόματι τὸν Γρανικὸν ἐκφαυλίσας, — εἴρξει ἡμᾶς τοῦ μὴ οὐ διαβῆναι, ὡς ἔχομεν. καὶ τοῦτο οὔτε πρὸς Μακεδόνων τῆς δόξης οὔτε πρὸς 7 τῆς ἐμῆς ἕς τοὺς κινδύνους δεξιότητος ποιούμεαι· ἀναθαρρήσειν τε δοκῶ τοὺς Πέρσας ὡς ἀξιωμαχοῦς Μακεδόσιν ὄντας, ὅτι οὐδὲν ἄξιον τοῦ σφῶν δέους ἐν τῇ παραντίκῃ ἔπαθον».

14. Ταῦτα εἰπὼν Παρμενίωνα μὲν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κέρας πέμπει ἡγησόμενον, αὐτὸς δ' ἐπὶ τὸ δεξιὸν παρήγεν. προτάχθησαν δ' αὐτῷ τοῦ μὲν δεξιοῦ Φιλώτας ὁ Παρμενίωνος ἔχων τοὺς ἑταίρους τοὺς ἰππέας καὶ τοὺς τοξότας καὶ τοὺς Ἄγριᾶνας τοὺς ἀκοντιστάς· Ἀμύντας δὲ ὁ Ἀρραβαίου τοὺς τε σαρισσοφόρους ἰππέας ἔχων Φιλώτα ἐπετάχθη
 2 καὶ τοὺς Παίονας καὶ τὴν Ἴλην τὴν Σωκράτους. ἐχόμενοι δὲ τούτων ἐτάχθησαν οἱ ὑπασπισταὶ τῶν ἑταίρων, ὧν ἡγεῖτο Νικάνωρ ὁ Παρμενίωνος· ἐπὶ δὲ τούτοις ἡ Περδίκκου τοῦ Ὀρόντου φάλαγξ· ἐπὶ δὲ ἡ Κοΐνου τοῦ Πολεμοκράτους· ἐπὶ δὲ ἡ Πτολεμαίου τοῦ Σελεύκου· ἐπὶ δὲ ἡ Ἀμύντου τοῦ
 3 Ἀνδρομένους· ἐπὶ δὲ ὧν Φίλιππος ὁ Ἀμύντου ἤρχε. τοῦ δ' εὐωνύμου πρῶτοι μὲν οἱ Θετταλοὶ ἰππεῖς ἐτάχθησαν, ὧν ἡγεῖτο Κάλας ὁ Ἀρπάλου· ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ ξύμμαχοι ἰππεῖς, ὧν ἤρχε Φίλιππος ὁ Μενελάου· ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ Θρᾶκες, ὧν ἤρχεν Ἀγάθων· ἐχόμενοι δὲ τούτων πεζοὶ ἢ τε Κρατέρου φάλαγξ καὶ ἡ Μελεάγρου καὶ ἡ Φιλίππου ἔστ' ἐπὶ τὸ μέσον τῆς ξυμπάσης τάξεως.
- 4 Περσῶν δὲ ἰππεῖς μὲν ἦσαν ἐς δισμυρίους, ξένοι δὲ πεζοὶ μισθοφόροι ὀλίγον ἀποδέοντες δισμυρίων· ἐτάχθησαν δὲ τὴν μὲν ἵππον παρατείναντες τῇ ποταμῷ κατὰ τὴν ὄχθην ἐπὶ φάλαγγα μακρὰν, τοὺς δὲ πεζοὺς κατόπιν τῶν ἰππέων· καὶ γὰρ ὑπερδέξια ἦν τὰ ὑπὲρ τὴν ὄχθην χωρία. ἢ δ' Ἀλέξανδρον αὐτὸν καθεώρων—δῆλος γὰρ ἦν τῶν τε ὄπλων τῇ λαμπρότητι καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν τῇ ξὺν ἐκπλήξει θεραπείᾳ—κατὰ τὸ εὐώνυμον σφῶν ἐπέχοντα, ταύτῃ πυκνὰς ἐπέταξαν τῇ ὄχθῃ τὰς ἴλας τῶν ἰππέων.
- 5 Χρόνον μὲν δὴ ἀμφοτέρω τὰ στρατεύματα ἐπ' ἄκρου τοῦ ποταμοῦ ἐφεστῶτες ὑπὸ τοῦ τὸ μέλλον δοκεῖν ἡσυχίαν ἡγον, καὶ σιγὴ ἦν πολλή ἀφ' ἑκατέρων. οἱ γὰρ Πέρσαι προσέμενον τοὺς Μακεδόνας, ὅποτε ἐσθίησονται ἐς τὸν πόρον,
 6 ὡς ἐπικεισόμενοι ἐκβαίνουσιν· Ἀλέξανδρος δ' ἀναπηδήσας

ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἐγκλειυσάμενος ἔπεισθαί τε καὶ ἄνδρας ἀγαθοὺς γίγνεσθαι, τοὺς μὲν προδρόμους ἱππέας καὶ μὴν καὶ τοὺς Παίονας προεμβάλειν ἐς τὸν ποταμὸν ἔχοντα Ἀμύνταν τὸν Ἀρραβαίου ἔταξε καὶ τῶν πεζῶν μίαν τάξιν, καὶ πρὸ τούτων τὴν Σωκράτους ἰλὴν Πτολεμαῖον τὸν Φιλίππου ἄγοντα, ἣ δὴ καὶ ἐτύγγανε τὴν ἡγεμονίαν τοῦ ἱππικοῦ παντὸς ἔχουσα ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· αὐτὸς δ' ἄγων τὸ δεξιὸν κέρασ ὑπὸ σαλπύγγων τε καὶ τῷ Ἐνυαλίφ ἀλαλάζοντας ἐμβαίνειν ἐς τὸν πόρον, λοξὴν αἰε παρατείνων τὴν τάξιν, ἣ παρείλκε τὸ βεῦμα, ἵνα δὴ μὴ ἐκθαίνοντι αὐτῷ οἱ Πέρσαι κατὰ κέρασ προσπίπτουεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὡς ἀνυστὸν τῇ φάλαγγι προσμείξῃ αὐτοῖς.

β') Διεξαγωγή τῆς μάχης.

(Κεφ. 15)

15. Οἱ δὲ Πέρσαι, ἣ πρῶτοι οἱ ἀμφ' Ἀμύνταν καὶ Σωκράτην προσέσχον τῇ ὄχθῃ, ταύτῃ καὶ αὐτοὶ ἀνωθεν ἔβαλλον, οἱ μὲν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὄχθης ἐξ ὑπερδεξίου ἐς τὸν ποταμὸν ἐσακοντίζοντες, οἱ δὲ κατὰ τὰ χθαμαλώτερα αὐτῆς ἔστ' ἐπὶ τὸ ὕδωρ καταβαίνοντες. καὶ ἦν τῶν τε ἱππέων ὠθισμός, τῶν μὲν ἐκθαίνειν ἐκ τοῦ ποταμοῦ, τῶν δ' εἴργειν τὴν ἔκβασιν, καὶ παλτῶν ἀπὸ μὲν τῶν Περσῶν πολλὴ ἄφεςις, οἱ Μακεδόνες δὲ ξυστοῖς ἐμάχοντο. ἀλλὰ τῷ τε πλήθει πολὺ ἐλαττούμενοι οἱ Μακεδόνες ἐκακοπάθουν ἐν τῇ πρώτῃ πρόσβολῃ, καὶ αὐτοὶ ἐξ οὗ βεβαίου τε καὶ ἅμα κάτωθεν ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀμυνόμενοι, οἱ δὲ Πέρσαι ἐξ ὑπερδεξίου τῆς ὄχθης ἄλλως τε καὶ τὸ κράτιστον τῆς Περσικῆς ἵππου ταύτῃ ἐπετέτακτο, οἱ τε Μέμνονος παῖδες καὶ αὐτὸς Μέμνων μετὰ τούτων ἐκινδύνευεν.

Καὶ οἱ μὲν πρῶτοι τῶν Μακεδόνων ξυμμείξαντες τοῖς Πέρσαις κατεκόπησαν πρὸς αὐτῶν, ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι, ὅσοι γε μὴ πρὸς Ἀλέξανδρον πελάζοντα ἀπέκλιναν αὐτῶν.

- Ἄλέξανδρος γὰρ ἤδη πλησίον ἦν, ἅμα οἱ ἄγων τὸ κέρασ
τὸ δεξιόν, καὶ ἐμβάλλει ἐς τοὺς Πέρσας πρῶτος, ἵνα τὸ πᾶν
στίφος τῆς ἵππου καὶ αὐτοὶ οἱ ἠγεμόνες τῶν Περσῶν τετα-
4 γμένοι ἦσαν· καὶ περὶ αὐτὸν ξυνηστίηται μάχη καρτερά· καὶ
ἐν τούτῳ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις τῶν τάξεων τοῖς Μακεδόσι διέ-
βαινον οὐ χαλεπῶς ἤδη. καὶ ἦν μὲν ἀπὸ τῶν ἵππων ἡ μάχη,
πεζομαχίᾳ δὲ μᾶλλον τι ἐφίκει. ξυνεχόμενοι γὰρ ἵπποι τε
ἵπποις καὶ ἄνδρες ἀνδράσιν ἠγωνίζοντο, οἱ μὲν ἐξῴσαι ἐς
ἅπαν ἀπὸ τῆς ὄχθης καὶ ἐς τὸ πεδίον βιάσασθαι τοὺς Πέρ-
σας, οἱ Μακεδόνας, οἱ δὲ εἰρξαί τε αὐτῶν τὴν ἐκβασιν, οἱ
5 Πέρσαι, καὶ ἐς τὸν ποταμὸν αὐθις ἀπίσασθαι. καὶ ἐκ τούτου
ἐπλεονέκτου ἤδη οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ τῇ τ' ἄλλῃ ῥώμῃ καὶ
ἐμπειρίᾳ καὶ ὅτι ξυστοῖς κρανεῖνοις πρὸς παλτὰ ἐμάχοντο.
- 6 Ἐνθα δὲ καὶ Ἀλεξάνδρῳ ξυντριβεται τὸ δόρυ ἐν τῇ μάχῃ·
ὁ δ' Ἀρέτην ἤτει δόρυ ἕτερον, ἀναβολέα τῶν βασιλικῶν· τῷ
δὲ καὶ αὐτῷ πονουμένῳ ξυντετριμμένον τὸ δόρυ ἦν, ὁ δὲ τῷ
ἡμίσει κεκλασμένον τοῦ δόρατος οὐκ ἀφανῶς ἐμάχετο, καὶ
τοῦτο δείξας Ἀλεξάνδρῳ ἄλλον αἰτεῖν ἐκέλευεν· Δημάρτος
δέ, ἀνὴρ Κορίνθιος, τῶν ἀμφ' αὐτὸν ἐταίρων, δίδωσιν αὐτῷ τὸ
αὐτοῦ δόρυ.
- 7 Καὶ ὅς ἀναλαβὼν καὶ ἰδὼν Μιθριδάτην, τὸν Δαρείου γαμ-
βρόν, πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων προῖππεύοντα καὶ ἐπάγοντα
ἅμ' οἱ ὥσπερ ἔμβολον τῶν ἵππέων ἐξελαύνει καὶ αὐτὸς πρὸ
τῶν ἄλλων, καὶ παίσας ἐς τὸ πρόσωπον τῷ δόρατι κατα-
8 θάλλει τὸν Μιθριδάτην. ἐν δὲ τούτῳ Ῥοισάκης μὲν ἐπε-
λαύνει τῷ Ἀλεξάνδρῳ καὶ παίει Ἀλεξάνδρου τὴν κεφαλὴν
τῇ κοπίδι· καὶ τοῦ μὲν κράνους τι ἀπέθραυσε, τὴν πληγὴν
δ' ἔσχε τὸ κράνος. καὶ καταθάλλει καὶ τοῦτον Ἀλέξανδρος
παίσας τῷ ξυστῷ διὰ τοῦ θώρακος ἐς τὸ στέρνον. Σπιθρι-
δάτης δ' ἀνετέτατο μὲν ἤδη ἐπ' Ἀλέξανδρον ὀπισθεν τὴν
κοπίδα, ὑποφθάσας δ' αὐτὸν Κλειτος ὁ Δρωπίδου παίει κατὰ
τοῦ ὤμου καὶ ἀποκόπτει τὸν ὤμον τοῦ Σπιθριδάτου ξὺν τῇ

κοπίδι· καὶ ἐν τούτῳ ἐπεκβαίνοντες αἰετῶν ἵππέων ὅσοις προῦχώρει κατὰ τὸν ποταμὸν προσεγίγνοντο τοῖς ἀμφ' Ἀλέξανδρον.

γ') Ἀποτέλεσμα τῆς μάχης. — Αἰ ἑκατέρωθεν ἀπώλειαι.

(Κεφ. 16)

16. Καὶ οἱ Πέρσαι παίονοι τε πανταχόθεν ἤδη ἐς τὰ πρόσωπα αὐτοῖ τε καὶ ἵπποι τοῖς ξυστοῖς καὶ πρὸς τῶν ἵππέων ἐξωθούμενοι, πολλὰ δὲ καὶ πρὸς τῶν ψιλῶν ἀναμειγμένων τοῖς ἵππευσι βλαπτόμενοι ἐγκλίνουσι ταύτῃ πρῶτον, ἣ Ἀλέξανδρος προσκινδύνευεν. ὡς δὲ τὸ μέσον ἐνεδεδώκει αὐτοῖς, παρερρήγγυτο δὲ καὶ τὰ ἐφ' ἑκάτερα τῆς ἵππου, καὶ ἦν δὴ φυγὴ καρτερὰ.

Τῶν μὲν δὲ ἵππέων τῶν Περσῶν ἀπέθανον ἐς χιλίους. οὐ 2 γὰρ πολλὴ ἡ δίωξις ἐγένετο, ὅτι ἐξετράπη Ἀλέξανδρος ἐπὶ τοὺς ξένους τοὺς μισθοφόρους· ὦν τὸ σίφος, ἡ τὸ πρῶτον ἐτάχθη, ἐκπλήξει μᾶλλον τι τοῦ παραλόγου ἢ λογισμῶ βεβαίῃ ἔμενον· καὶ τούτοις τὴν τε φάλαγγα ἐπαγαγὼν καὶ τοὺς ἵππέας πάντῃ προσπεσεῖν κελεύσας, ἐν μέσῳ δι' ὀλίγου κατακόπτει αὐτούς, ὥστε διέφυγε μὲν οὐδεὶς, ὅτι μὴ διέλαθέ τις ἐν τοῖς νεκροῖς· ἐξωγρήθησαν δ' ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους. ἔπεσον δὲ καὶ ἡγεμόνες τινὲς τῶν Περσῶν Νιφάτης τε καὶ 3 Πετήνης καὶ Σπιθριδάτης, ὁ Λυδίας σατράπης, καὶ ὁ τῶν Καππαδοκῶν ὑπαρχος Μιθροβουζάνης καὶ Μιθριδάτης, ὁ Δαρείου γαμβρός, καὶ Ἀρβουπάλης, ὁ Δαρείου τοῦ Ἀρταξέρξου παῖς, καὶ Φαρνάκης, ἀδελφὸς οὗτος τῆς Δαρείου γυναικός, καὶ ὁ τῶν ξένων ἡγεμῶν Ὠμάρης. Ἀρσίτης δ' ἐκ μὲν τῆς μάχης φεύγει ἐς Φρυγίαν, ἐκεῖ δ' ἀποθνήσκει αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, ὡς λόγος, ὅτι αἷτιος ἐδόκει Πέρσαις γενέσθαι τοῦ ἐν τῷ τότε πταίσματος.

Μακεδόνων δὲ τῶν μὲν ἑταίρων ἀμφὶ τοὺς εἴκοσι καὶ 4 πέντε ἐν τῇ πρώτῃ προσβολῇ ἀπέθανον· καὶ τούτων χαλκῶν

εἰκόνες ἐν Δίῳ ἐστάσιν, Ἀλεξάνδρου κελεύσαντος Λύσιππον ποιῆσαι, ὅσπερ καὶ Ἀλέξανδρον μόνος προκριθεὶς ἐποίει τῶν δ' ἄλλων ἱπέων ὑπὲρ τοὺς ἐξήκοντα, πεζοὶ δ' ἐς τοὺς 5 τριακόνα. καὶ τούτους τῇ ὑστεραίᾳ ἔθαψεν Ἀλέξανδρος ζῦν τοῖς ὄπλοις τε καὶ ἄλλῃ κόσμῳ· γονεῦσι δ' αὐτῶν καὶ παισὶ τῶν τε κατὰ τὴν χώραν ἀτέλειαν ἔδωκε καὶ ὄσαι ἄλλαι ἢ τῷ σώματι λειτουργίαι ἢ κατὰ τὰς κτήσεις ἐκάστων εἰσφοραί. καὶ τῶν τετραωμένων δὲ πολλὴν πρόνοιαν ἔσχεν, ἐπελθὼν τ' αὐτὸς ἐκάστους καὶ τὰ τραύματα ἰδὼν καὶ ὅπως τις ἐτρῶθη ἐρόμενος καὶ ὅ τι πράττων εἰπεῖν τε καὶ ἀλαζονεύσασθαί οἱ παρασχών.

6 Ὁ δὲ καὶ τῶν Περσῶν τοὺς ἡγεμόνας ἔθαψεν· ἔθαψε δὲ καὶ τοὺς μισθοφόρους Ἑλληνας, τοὶ ζῦν τοῖς πολεμίοις στρατεύοντες ἀπέθανον· ὄσους δ' αὐτῶν αἰχμαλώτους ἔλαβεν, τούτους δὲ δῆσας ἐν πέδαις ἐς Μακεδονίαν ἀπέπεμφεν ἐργάζεσθαι, ὅτι παρὰ τὰ κοινῇ δόξαντα τοῖς Ἑλλησιν Ἑλληνες ὄντες ἐναντία τῇ Ἑλλάδι ὑπὲρ τῶν βαρβάρων ἐμάχοντο. 7 ἀποπέμπει δὲ καὶ ἐς Ἀθήνας τριακοσίας πανοπλίας Περσικὰς ἀνάθημα εἶναι τῇ Ἀθηναῖ ἐν πόλει· καὶ ἐπιγράμμα ἐπιγράψῃναι ἐκέλευσε τότε· Ἀλέξανδρος Φιλίππου καὶ οἱ Ἑλληνες πλὴν Λακεδαιμονίων ἀπὸ τῶν βαρβάρων τῶν τὴν Ἀσίαν κατοικούντων.

[Περὶ ληψίς τῶν κεφ. 17—29 :

Μετὰ τὴν παρὰ τὸν Γρανικὸν μάχην παραδίδονται εἰς τὸν Ἀλέξανδρον ἄνευ μάχης αἱ Σάρδεες, ἡ Μαγνησία, αἱ Τροάλλεις καὶ ἄλλαι πόλεις τῆς Ἰωνίας καὶ τῆς Αἰολίδος ὁ Ἀλέξανδρος ἀφ' οὗ παρέλαβε τὰς πόλεις ταύτας, καταργεῖ τὰ ὀλιγαρχικὰ πολιτεύματα, τὰ ὅποια εἶχεν ἐγκαθιδρύσει ὁ Μέμνων, καὶ ἀποκαθιστᾷ τὰς δημοκρατίας. Κυριεύσας δὲ διὰ πολιορκίας τὰς μόνων ἀντισταθείσας δύο πόλεις, τὴν Μίλητον καὶ τὴν Ἀλικαρνασσόν, προχωρεῖ διὰ μέσου τῆς Λυκίας, τῆς Παμφυλίας καὶ τῆς Πισιδίας εἰς τὴν Φρυγίαν καὶ φθάνει εἰς τὴν ἀρχαίαν πρωτεύουσαν αὐτῆς, τὸ Γόρδιον].

Α'. Ὁ Ἀλέξανδρος ἐν Γορδίῳ.

(Κεφ. 3)

3. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἐς Γόρδιον παρήλθεν, πόθος λαμβάνει αὐτὸν ἀνελθόντα ἐς τὴν ἄκραν, ἵνα καὶ τὰ βασιλεία ἦν τὰ Γορδίου καὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Μίδου, τὴν ἄμαξαν ἰδεῖν τὴν Γορδίου καὶ τοῦ ζυγοῦ τῆς ἀμάξης τὸν δεσμόν.

Λόγος δὲ περὶ τῆς ἀμάξης ἐκείνης παρὰ τοῖς προσχώ- 2
ροις πολὺς κατεῖχεν, Γόρδιον εἶναι τῶν πάλαι Φρυγῶν ἀνδρα πέννητα καὶ ὀλίγην εἶναι αὐτῇ γῆν ἐργάζεσθαι καὶ ζεύγη βοῶν δύο· καὶ τῇ μὲν ἀροτριᾷ, τῇ δὲ ἀμαξεύειν τὸν Γόρδιον. καὶ ποτε ἀροῦντος αὐτοῦ ἐπιστῆναι ἐπὶ τὸν ζυ- 3
γὸν ἀετὸν καὶ ἐπιμεῖναι ἔστ' ἐπὶ βουλυτὸν καθήμενον· τὸν δ' ἐκπλαγέντα τῇ ὄψει ἰέναι κοινώσοντα ὑπὲρ τοῦ θεοῦ παρὰ τοὺς Τελμισσέας τοὺς μάντις· εἶναι γὰρ τοὺς Τελμισσέας σοφοὺς τὰ θεῖα ἐξηγεῖσθαι καὶ σφισιν ἀπὸ γένους δεδῶσθαι αὐτοῖς καὶ γυναῖξι καὶ παισὶ τὴν μαντείαν.

Προσάγοντα δὲ κώμη τινὲ τῶν Τελμισσέων ἐντυχεῖν παρ- 4
θένει ὑδρευομένη καὶ πρὸς ταύτην εἰπεῖν, ὅπως οἱ τὸ τοῦ
ἀετοῦ ἔσχεν· τὴν δέ, εἶναι γὰρ καὶ αὐτὴν τοῦ μαντικοῦ γέ-
νους, θύειν κελεῦσαι τῇ Διὶ τῇ βασιλεῖ, ἐπανελθόντα ἐς τὸν
τόπον αὐτόν. καὶ, δεηθῆναι γὰρ αὐτῆς Γόρδιον τὴν θυσίαν ξυ-
επισπομένην οἱ αὐτὴν ἐξηγήσασθαι, θῦσαι τε, ὅπως ἐκείνη
ὑπετίθετο, τὸν Γόρδιον καὶ ξυγγενέσθαι ἐπὶ γάμφῳ τῇ παιδί
καὶ γενέσθαι αὐτοῖν παιδα Μίδαν ὄνομα.

Ἦδη τ' ἄνδρα εἶναι τὸν Μίδαν καλὸν καὶ γενναῖον καὶ 5
ἐν τούτῳ στάσει πιέζεσθαι ἐν σφίσι τοὺς Φρύγας, καὶ γενέ-
σθαι αὐτοῖς χρησίμῳ, ὅτι ἄμαξα ἄξει αὐτοῖς βασιλέα καὶ ὅτι.

οὗτος αὐτοῖς καταπαύσει τὴν στάσιν. ἔτι δὲ περὶ αὐτῶν τούτων
 βουλευομένοις ἐλθεῖν τὸν Μίδα ὁμοῦ τῇ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ
 6 καὶ ἐπιστῆναι τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτῇ ἀμάξῃ. τοὺς δὲ ξυμβαλόν-
 τας τὸ μαντεῖον τοῦτον ἐκείνον γινῶναι ὄντα, ὄντινα ὁ θεὸς
 αὐτοῖς ἔφραζεν, ὅτι ἄξει ἡ ἄμαξα καὶ καταστήσῃ μὲν αὐ-
 τοὺς βασιλέα τὸν Μίδα, Μίδα δ' αὐτοῖς τὴν στάσιν κατα-
 παύσει, καὶ τὴν ἄμαξαν τοῦ πατρὸς ἐν τῇ ἄκρᾳ ἀναθεῖναι
 χαριστήριον τῇ Διὶ τῇ βασιλεῖ ἐπὶ τοῦ ἀετοῦ τῇ πομπῇ. πρὸς
 δὲ δὴ τούτοις καὶ τότε περὶ τῆς ἀμάξης ἐμυθεύετο, ὅστις
 λύσειε τοῦ ζυγοῦ τῆς ἀμάξης τὸν δεσμόν, τοῦτον χρῆναι ἄρ-
 ξαι τῆς Ἀσίας. ἦν δὲ ὁ δεσμός ἐκ φλοιοῦ κρανεῖας καὶ τού-
 του οὔτε τέλος οὔτ' ἀρχὴ ἐφαίνετο.

7 Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἀπόρως μὲν εἶχεν ἐξευρεῖν λύσιν τοῦ
 δεσμοῦ, ἄλυτον δὲ περιδεῖν οὐκ ἠθέληεν, μή τινα καὶ τοῦτο
 ἐς τοὺς πολλοὺς κίνησιν ἐργάσῃται, οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι παί-
 σσας τῇ ξίφει διέκοψε τὸν δεσμόν καὶ λελύσθαι ἔφη. Ἀρι-
 στόβουλος δὲ λέγει ἐξελόντα τὸν ἔστορα τοῦ ῥυμοῦ, ὃς ἦν
 τύλος διαβεβλημένος διὰ τοῦ ῥυμοῦ διαμπάξ, ξυνέχων τὸν δε-
 8 σμόν, ἐξελεύσασθαι ἔξω τοῦ ῥυμοῦ τὸν ζυγόν. ὅπως μὲν δὴ ἐπράχθη
 τὰ ἀμφὶ τῷ δεσμῷ τούτῳ Ἀλεξάνδρῳ, οὐκ ἔχω ἰσχυρίσασθαι.
 ἀπηλλάγη δ' οὖν ἀπὸ τῆς ἀμάξης αὐτός τε καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν
 ὡς τοῦ λογίου τοῦ ἐπὶ τῇ λύσει τοῦ δεσμοῦ ξυμβεθεηκότος.
 καὶ γὰρ καὶ τῆς νυκτὸς ἐκείνης βρονταὶ τε καὶ σέλας ἐξ οὐ-
 ρανοῦ ἐπεσήμηναν καὶ ἐπὶ τούτοις ἔθυε τῇ ὑστεραίᾳ Ἀλέ-
 ξανδρος τοῖς φήνασι θεοῖς τὰ τε σημεῖα καὶ τοῦ δεσμοῦ τὴν
 λύσιν.

[Περίληψις τῶν § 1—6 τοῦ 4 κεφ.:

Ἐκ Γορδίου πορεύεται ὁ Ἀλέξανδρος εἰς τὴν Ἀγκυραν καὶ
 ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὴν Παφλαγονίαν καὶ τὴν Καππαδοκίαν, τὰς ὁποίας
 καθυποτάσσει ἄνευ ἀντιστάσεως· ἔπειτα ἐξακολουθῶν τὴν πορείαν
 φθάνει εἰς τὴν Κιλικίαν καὶ διαβάς τὰς Κιλικίας πύλας εἰσέρχεται
 εἰς τὴν Ταρόν].

Β'. Ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ ἰατρός του Φίλιππος.

(Κεφ. 4)

4. Ἀλέξανδρος δέ, ὡς μὲν Ἀριστοβούλῳ λέλεκται, ὑπὸ 7
 καμάτου ἐνόσησεν· οἱ δὲ ἐς τὸν Κύδνον ποταμὸν λέγουσι ρί-
 φαντα νήξασθαι, ἐπιθυμήσαντα τοῦ ὕδατος, ἰδρῶντα καὶ καύ-
 ματι ἐχόμενον. ὁ δὲ Κύδνος ρεῖ διὰ μέσης τῆς πόλεως· οἷα
 δὲ ἐκ τοῦ Ταύρου ὄρους τῶν πηγῶν οἱ ἀνισχουσῶν καὶ διὰ
 χώρου καθαροῦ ρέων, ψυχρὸς τέ ἐστι καὶ τὸ ὕδωρ καθαρὸς·
 σπασμῶ τε οὖν ἔχεσθαι Ἀλέξανδρον καὶ θέρμαις ἰσχυραῖς 8
 καὶ ἀγρυπνίᾳ ξυνεχεῖ. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἰατροὺς οὐκ οἶε-
 σθαι εἶναι βιώσιμον· Φίλιππον δὲ Ἀκαρναῖνα, ἰατρὸν, ξυνόντα
 Ἀλεξάνδρῳ καὶ τὰ τε ἀμφὶ ἰατρικὴν ἐς τὰ μάλιστα πιστευό-
 μενον καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀδόκιμον ἐν τῇ στρατῶ ὄντα, καθήραι
 ἐθέλειν Ἀλέξανδρον φαρμάκῳ· καὶ τὸν κελεύειν καθήραι.

Τὸν μὲν δὴ παρασκευάζειν τὴν κύλικα· ἐν τούτῳ δὲ Ἀλε- 9
 ξάνδρῳ δοθῆναι ἐπιστολὴν παρὰ Παρμενίωνος φυλάξασθαι
 Φίλιππον· ἀκούειν γὰρ διεφθάρθαι ὑπὸ Δαρείου χρήμασιν, 10
 ὥστε φαρμάκῳ ἀποκτεῖναι Ἀλέξανδρον. τὸν δέ, ἀναγνόντα
 τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἔτι μετὰ χεῖρας ἔχοντα, αὐτὸν μὲν λαβεῖν
 τὴν κύλικα, ἐν ἣ ἦν τὸ φάρμακον· τὴν ἐπιστολὴν δὲ τῷ Φι-
 λίππῳ δοῦναι ἀναγνῶναι. καὶ ὁμοῦ τὸν τε Ἀλέξανδρον πίνειν 10
 καὶ τὸν Φίλιππον ἀναγινώσκειν τὰ παρὰ τοῦ Παρμενίωνος.
 Φίλιππον δὲ εὐθύς ἐνδήλον γενέσθαι, ὅτι καλῶς οἱ ἔχει τὰ
 τοῦ φαρμάκου· οὐ γὰρ ἐκπλαγῆναι πρὸς τὴν ἐπιστολὴν, ἀλλὰ
 τοσόνδε μόνον παρακαλέσαι Ἀλέξανδρον καὶ ἐς τὰ ἄλλα οἱ
 πειθῆσθαι, ὅσα ἐπαγγέλλοιτο σωθήσεσθαι γὰρ πειθόμενον.
 καὶ τὸν μὲν καθαρθῆναι τε καὶ ραῖσαι αὐτῷ τὸ νόσημα· Φι- 11
 λίππῳ δὲ ἐπιδειξαι, ὅτι πιστός ἐστιν αὐτῷ φίλος, καὶ τοῖς ἄλ-
 λοις δὲ τοῖς ἀμφ' αὐτόν, ὅτι αὐτοῖς τε τοῖς φίλοις βέβαιος ἐς
 τὸ ἀνύποπτον τυγχάνει ὢν καὶ πρὸς τὸ ἀποθανεῖν ἐρρωμένος.

[Περὶ ἡλῆφης τῶν κεφ. 5, 6 καὶ 7 (§ 1-2):

Ἐκ τῆς Ταρσοῦ ὁ Ἀλέξανδρος πορεύεται εἰς τὴν πόλιν Ἀγγλίαον καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τοὺς Σώχους· ἐκ τούτων, ἀφ' οὗ καθυπέταξε τοὺς ὄρεινους λαοὺς τῆς Κιλικίας, ἐπιστρέφει εἰς τὴν Ταρσὸν καὶ τὸν μὲν Φιλώταν μὲ τοὺς ἰππεῖς ἀποστέλλει εἰς τὸν ποταμὸν Πύραμον, αὐτὸς δὲ μὲ τὸν ὑπόλοιπον στρατὸν ἔρχεται εἰς τὸν Μαλλόν· ἐνταῦθα μαθάνει ὅτι ὁ Δαρεῖος μὲ τὸν πολυάριθμον στρατὸν του εὗρισκετο ἔστρατοπεδευμένος εἰς Σώχους, πόλιν τῆς Ἀσσυρίας. Ὁ Ἀλέξανδρος μαθὼν τοῦτο διαβαίνει τὰς ἐπὶ τοῦ Ἄμανοῦ ὄρους τῆς Ἀσίας ὁμωνύμους πύλας καὶ πορεύεται εἰς τὴν Ἰσσόν, ἀφήσας δ' ἐκεῖ τοὺς ἀσθενεῖς ἔρχεται διὰ τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ εἰς τὴν πόλιν Μυριάνδρον καὶ παρεσκευάζετο νὰ εἰσβάλῃ τὴν ἐπομένην εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, ὅπως ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τοῦ ἐν Σώχοις περσικοῦ στρατοῦ. Ἀλλὰ τὴν νύκτα ἐπελθοῦσα σφοδρὰ καταιγὶς καὶ βροχὴ θυελλώδης ἀναγκάζουν αὐτὸν νὰ παραμείνῃ ἐν Μυριάνδρῳ. Ὁ δὲ Δαρεῖος δὲν ἀναμένει τὸν Ἀλέξανδρον ἐν Σώχοις, ἀλλὰ διαβάς τὰς ἐπὶ τοῦ Ἄμανοῦ ὄρους ὁμωνύμους πύλας προχωρεῖ εἰς τὴν Ἰσσὸν καὶ ταύτην καταλαβὼν φονεύει τοὺς ἐν αὐτῇ εὗρισκομένους ἀσθενεῖς Μακεδόνας· τὴν δ' ἐπομένην προχωρεῖ εἰς τὸν ποταμὸν Πίναρον. Ὁ Ἀλέξανδρος μαθὼν τὴν προέλασιν ταύτην τοῦ Δαρείου καὶ θέλων νὰ βεβαιωθῇ, ἂν αὕτη ἦτο πραγματικὴ, ἀποστέλλει εἰς τὴν Ἰσσὸν τινὰς τῶν ἐταίρων· οὗτοι δὲ ἐλθόντες καὶ παρατηρήσαντες, ὅτι οἱ Πέρσαι πράγματι ἦσαν ἔστρατοπεδευμένοι παρὰ τὸν Πίναρον ποταμὸν, ἀναγγέλλουν τοῦτο εἰς τὸν Ἀλέξανδρον].

Γ'. Προσλαλιὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τοὺς στρατηγούς πρὸ τῆς ἐν Ἰσσοῦ μάχης. 333

(Κεφ. 7)

- 3 7. Ὁ δέ, συγκαλέσας στρατηγούς τε καὶ ἰλάρχας καὶ τῶν συμμαχῶν τοὺς ἡγεμόνας, παρεκάλει θαρρεῖν μὲν ἐκ τῶν ἤδη σφίσι καλῶς κεκινδυνευμένων, καὶ ὅτι, πρὸς νε-

νικημένους ὁ ἀγὼν νενικηκόσιν αὐτοῖς ἔσται, καὶ ὅτι ὁ θεὸς ὑπὲρ σφῶν στρατηγεῖ ἄμεινον, ἐπὶ νοῦν Δαρείῳ ἀγαγῶν καθεῖρξαι τὴν δύναμιν ἐκ τῆς εὐρυχωρίας ἐς τὰ στενόπορα, ἵνα σφίσι μὲν ξύμμετρον τὸ χωρίον ἀναπτύξαι τὴν φάλαγγα, τοῖς δ' ἀχρεῖον τὸ πλῆθος ἔσται τῇ μάχῃ, οὔτε τὰ σώματα οὔτε τὰς γνώμας παραπλησίσις.

Μακεδόνας τε γὰρ Πέρσαις καὶ Μήδοις, ἐκ πάνυ πολ- 4
λοῦ τρυφῶσιν, αὐτοὺς ἐν τοῖς πόνοις τοῖς πολεμικοῖς πάλαι ἤδη μετὰ κινδύων ἀσχοιμένοις, ἄλλως τε καὶ δούλοις ἀνθρώποις ἐλευθέρους, ἐς χεῖρας ἤξειν ὅσοι τε Ἑλληνας Ἑλ-
λησιν, οἷα ὑπὲρ τῶν αὐτῶν μαχεῖσθαι, ἀλλὰ τοὺς μὲν ξὺν Δα-
ρείῳ ἐπὶ μισθῷ καὶ οὐδενὸς τῆ πολλῷ κινδυνεύοντας, τοὺς δὲ
ξὺν σφίσι ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐκόντας ἀμυνομένους· βαρβάρων 5
τ' αὖ Θράκας καὶ Παίονας καὶ Ἰλλυριοὺς καὶ Ἀγριᾶνας τοὺς
εὐρωστοτάτους τε τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην καὶ μαχιμωτάτους
πρὸς τὰ ἀπονώτατά τε καὶ μαλακώτατα τῆς Ἀσίας γένη
ἀντιτάξεσθαι· ἐπὶ δὲ Ἀλέξανδρον ἀντιστρατηγεῖν Δαρείῳ.

Ταῦτα μὲν οὖν ἐς πλεονεξίαν τοῦ ἀγῶνος ἐπεξῆει. τὰ 6
δὲ ἄθλα ὅτι μεγάλα ἔσται σφίσι τοῦ κινδύνου, ἐπεδείκνυεν.
οὐ γὰρ τοὺς σατράπας τοὺς Δαρείου ἐν τῇ τότε κρατήσιν,
οὐδὲ τὴν ἵππον τὴν ἐπὶ Γρανικῷ ταχθεῖσαν, οὐδὲ τοὺς δισμυ-
ρίους ξένους τοὺς μισθοφόρους, ἀλλὰ Περσῶν τε ὅτι περ ὄφε-
λος καὶ Μήδων καὶ ὅσα ἄλλα ἔθνη Πέρσαις καὶ Μήδοις ὑπή-
κοα ἐποικεῖ τὴν Ἀσίαν, καὶ αὐτὸν μέγαν βασιλέα παρόντα,
καὶ ὡς οὐδὲν ὑπολειφθήσεται σφίσι ἐπὶ τῷδε τῷ ἀγῶνι ὅτι
μὴ κρατεῖν τῆς Ἀσίας ξυμπάσης καὶ πέρας τοῖς πολλοῖς
πόνοις ἐπιθεῖναι. ἐπὶ τούτοις δὲ τῶν τ' ἐς τὸ κοινὸν ξὺν λαμ- 7
πρότητι ἤδη πεπραγμένων ὑπεμίμησε καὶ εἰ δὴ τῆ ἰδίᾳ
τι διαπρεπὲς ἐς κάλλος τετολημημένον, ὄνομιχστί ἕκαστον ἐπὶ
τῇ ἔργῳ ἀνακαλῶν. καὶ τὸ αὐτοῦ οὐκ ἀκίνδυνον ἐν ταῖς
μάχαις ὡς ἀνεπαχθέστατα ἐπεξῆει.

Λέγεται δὲ καὶ Ξενοφῶντος καὶ τῶν ἅμα Ξενοφῶντι 8

μυρίων ἐς μνήμην ἐλθεῖν, ὡς οὐδέν τι οὔτε κατὰ πλῆθος οὔτε κατὰ τὴν ἄλλην ἀξίωσιν σφίσιν ἐπεικότες, οὐδὲ ἱπέων αὐτοῖς παρόντων Θεσσαλῶν, οὐδὲ Βοιωτῶν ἢ Πελοποννησίων, οὐδὲ Μακεδόνων ἢ Θρακῶν, οὐδὲ ὅση ἄλλη σφίσιν ἵππος ξυντέτακται, οὐδὲ τοξοτῶν ἢ σφενδονητῶν, ὅτι μὴ Κρητῶν ἢ Ῥοδίων ὀλίγων, καὶ τούτων ἐν τῷ κινδύνῳ ὑπὸ Ξενοφῶντος αὐτοσχεδιασθέντων, οἱ δὲ βασιλέα τε ξὺν πάσῃ τῇ δυνάμει πρὸς Βαθυλῶνι αὐτῇ ἐτρέψαντο καὶ ἔθνη, ὅσα κατιόντων ἐς τὸν Εὐξείνιον πόντον καθ' ὁδὸν σφίσιν ἐπεγένετο, νικῶντες ἐπήλθον· ὅσα μὲν ἄλλα, ἐν τῷ ταίφῳ πρὸ τῶν κινδύνων ἐς παράκλησιν ἀνδράσιν ἀγαθοῖς ἐξ ἀγαθοῦ ἡγεμόνος παραινέσθαι εἰκός.

Οἱ δὲ ἄλλος ἄλλοθεν δεξιούμενοί τε τὸν βασιλέα καὶ τῷ λόγῳ ἐπαίροντες ἄγειν ἤδη ἐκέλευον.

[Περίληψις τῶν κεφ. 10, 11 καὶ 12 (§ 1-2):

Ὁ Ἀλέξανδρος διαβάς τὸν ποταμὸν μετὰ τοῦ ἱππικοῦ προσβάλλει πρῶτον τὸ ἀριστερὸν κέρασ τῶν Περσῶν καὶ τρέπει αὐτὸ εἰς φυγὴν. Μετὰ τοῦτο δὲ στρέφεται κατὰ τοῦ περσικοῦ κέντρου, τὸ ὁποῖον ἠγωνίζετο κατὰ τῆς μακεδονικῆς φάλαγγος. Τότε ὁ Δαρεῖος φοβηθεὶς δίδει τὸ σύνθημα τῆς φυγῆς, ἣ ὁποία ἀμέσως γενικεύεται. Κατὰ τὴν μάχην ἐφονεύθησαν 100 χιλιάδες Πέρσαι, τὸ δὲ στρατόπεδον αὐτῶν κυριευθὲν περιέροχεται εἰς χεῖρας τῶν Μακεδόνων καὶ μετ' αὐτοῦ ἡ μήτηρ, ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα τοῦ Δαρείου. Τὴν ἐπομένην τῆς μάχης ὁ Ἀλέξανδρος, ἂν καὶ ἦτο πληρωμένος εἰς τὸν μηρόν, ἐπισκέπτεται τοὺς τραυματίας καὶ συναθροίσας τοὺς νεκροὺς θάπτει μεγαλοπρεπῶς· τοὺς δ' ἐν τῇ μάχῃ ἀριστεύσαντας ἐπαινεῖ καὶ βραβεύει διὰ χρημάτων].

**Δ'. Διαγωγή τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὴν οἰκογένειαν
τοῦ Δαρείου.**

(Κεφ. 12)

12. Ὁ δὲ οὐδὲ τῆς μητρὸς τῆς Δαρείου οὐδὲ τῆς γυναι- 3
κὸς ἢ τῶν παιδῶν ἠμέλησε. ἀλλὰ λέγουσί τινες τῶν τὰ
Ἀλεξάνδρου γραφάντων τῆς νυκτὸς αὐτῆς, ἢ ἀπὸ τῆς διώ-
ξεως τῆς Δαρείου ἐπανῆκεν, ἐς τὴν σκηνὴν παρελθόντα
αὐτὸν τὴν Δαρείου, ἣτις αὐτῷ ἐξηρημένη ἦν, ἀκοῦσαι γυναι-
κῶν οἰμωγὴν καὶ ἄλλον τοιοῦτον θόρυβον οὐ πόρρω τῆς
σκηνῆς· πυθέσθαι οὖν, αἵτινες γυναῖκες καὶ ἀνθ' ὅτου οὕτως 4
ἐγγὺς παρασκηνοῦσιν· καὶ τινα ἐξαγγεῖλαι, ὅτι· «ὦ βασιλεῦ,
ἡ μήτηρ τε καὶ ἡ γυνὴ Δαρείου καὶ οἱ παῖδες, ὡς ἐξηγγέλθη
αὐταῖς, ὅτι τὸ τόξον τε τὸ Δαρείου ἔχεις καὶ τὸν κἀνδυν
τὸν βασιλικόν, καὶ ἡ ἀσπίς ὅτι κεκόμισται ὀπίσω ἡ Δαρείου,
ὡς ἐπὶ τεθνεῶτι Δαρείῳ ἀνοιμῶζουσιν.

Ταῦτα ἀκούσαντα Ἀλέξανδρον πέμψαι πρὸς αὐτὰς Λεον- 5
νάτον, ἓνα τῶν ἐταίρων, ἐντειλάμενον φράσαι, ὅτι ζῆ
Δαρείος, τὰ δὲ ὄπλα καὶ τὸν κἀνδυν ὅτι φεύγων ἀπέλιπεν
ἐπὶ τῷ ἄρματι, καὶ ταῦτα ὅτι μόνον ἔχει Ἀλέξανδρος. καὶ
Λεοννάτον παρελθόντα ἐς τὴν σκηνὴν τά τε περὶ Δαρείου
εἶπειν καὶ ὅτι τὴν θεραπείαν αὐταῖς ξυγχωρεῖ Ἀλέξανδρος
τὴν βασιλικὴν καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ καλεῖσθαι βασιλίσ-
σας, ἐπεὶ οὐδὲ κατ' ἔχθραν οἱ γενέσθαι τὸν πόλεμον πρὸς
Δαρείον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἀσίας διαπεπολεμησθαι
ἐννόμως. ταῦτα μὲν Πτολεμαῖος καὶ Ἀριστόβουλος λέγουσιν.

Λόγος δ' ἔχει καὶ αὐτὸν Ἀλέξανδρον τῇ ὑστεραίᾳ ἐλθεῖν 6
εἶσω ξὺν Ἑφαιστίωνι μόνῳ τῶν ἐταίρων· καὶ τὴν μητέρα
τὴν Δαρείου ἀμφιγνοήσασαν, ὅστις ὁ βασιλεὺς εἶη αὐτοῖν,
ἐστάλλθαι γὰρ ἄμφω τῷ αὐτῷ κόσμῳ, τὴν δὲ Ἑφαιστίωνι
προσελθεῖν καὶ προσκυνῆσαι, ὅτι μείζων αὐτῇ ἐφάνη ἐκεῖνος.
ὡς δὲ ὁ Ἑφαιστίων τ' ὀπίσω ὑπεχώρησε καὶ τις τῶν ἀμφ' 7

αὐτήν, τὸν Ἀλέξανδρον δείξας, ἐκείνον ἔφη εἶναι Ἀλέξανδρον, τὴν μὲν καταιδεσθεῖσαν τῇ διαμαρτίᾳ ὑποχωρεῖν, Ἀλέξανδρον δ' οὐ φάναι αὐτὴν ἁμαρτεῖν καὶ γὰρ καὶ ἐκείνον εἶναι Ἀλέξανδρον.

- 8 Καὶ ταῦτα ἐγὼ οὐθ' ὡς ἀληθῆ οὐθ' ὡς πάντῃ ἀπιστὰ ἀνέγραφα. ἀλλ' εἴτε οὕτως ἐπράχθη, ἐπαινῶ Ἀλέξανδρον τῆς τ' ἐς τὰς γυναῖκας κατοικτίσεως καὶ τῆς ἐς τὸν ἑταῖρον πίστεως καὶ τιμῆς· εἴτε πιθανὸς δοκεῖ τοῖς συγγράφασιν Ἀλέξανδρος ὡς καὶ ταῦτα ἂν πράξας καὶ εἰπὼν, καὶ ἐπὶ τῷδε ἐπαινῶ Ἀλέξανδρον.

[Περίληψις τοῦ κεφ. 13 :

Μετὰ τὴν ἐν Ἰσοῦ μάχην ὁ μὲν Δαρεῖος φεύγων μαζί μὲ τοὺς ἐκ τῆς μάχης διασωθέντας Πέρσας καὶ 4 χιλ. Ἕλληνας μισθοφόρους προχωρεῖ εἰς τὴν Θάραζον καὶ τὸν Εὐφράτην, ὁ δ' Ἀλέξανδρος προχωρῶν εἰς Φαινίκην φθάσει εἰς τὴν Μάραθον].

Ε' Ἐπιστολαὶ Δαρείου καὶ Ἀλεξάνδρου.

(Κεφ. 14)

14. Ἔτι δ' ἐν Μαράθῳ Ἀλεξάνδρου ὄντος ἀφίκοντο παρὰ Δαρείου πρέσβεις, ἐπιστολὴν τε κομίζοντες Δαρείου καὶ αὐτοὶ ἀπὸ γλώσσης δεησόμενοι ἀφείναι Δαρεῖον τὴν μητέρα
2 καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας. ἐδήλου δὲ ἢ ἐπιστολῇ, ὅτι Φιλίππῳ τε πρὸς Ἀρταξέρξην φίλια καὶ συμμαχία ἐγένετο καί, ἐπειδὴ Ἄρσης ὁ υἱὸς Ἀρταξέρξου ἐδασίλευσεν, ὅτι Φίλιππος ἀδικίας πρῶτος ἐς βασιλέα Ἄρσῃν ἤρξεν οὐδὲν ἄχαρι ἐκ Περσῶν παθῶν. ἐξ οὗ δὲ αὐτὸς βασιλεύει Περσῶν, οὔτε πέμψαι τινα Ἀλέξανδρον παρ' αὐτὸν ἐς βεβαίωσιν τῆς πάλαι οὔσης φιλίας τε καὶ συμμαχίας, διαβῆναι τε ξὺν στρατιᾷ ἐς τὴν Ἀσίαν καὶ πολλὰ κακὰ ἐργάσασθαι Πέρσας.

τούτου ἕνεκα καταβῆναι αὐτὸς τῇ χώρᾳ ἀμυνῶν καὶ τὴν 3
 ἀρχὴν τὴν πατρῴαν ἀνασώσων. τὴν μὲν δὲ μάχην, ὡς θεῶν
 τῆ ἔδοξεν, οὕτω κριθῆναι, αὐτὸς δὲ βασιλεὺς παρὰ βασιλέως
 γυναικᾶ τε τὴν αὐτοῦ αἰτεῖν καὶ μητέρα καὶ παῖδας τοὺς
 ἀλόντας, καὶ φιλίαν ἐθέλειν ποιήσασθαι πρὸς Ἀλέξανδρον
 καὶ ξύμμαχος εἶναι Ἀλεξάνδρῳ· καὶ ὑπὲρ τούτων πέμπειν
 ἡξίου Ἀλέξανδρον παρ' αὐτὸν ξὺν Μενίσκῳ τε καὶ Ἀρσίμα,
 τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἐκ Περσῶν ἦκουσι, τοὺς τὰ πιστὰ ληψο-
 μένους τε καὶ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου δώσοντας.

Πρὸς ταῦτα ἀντιγράφει Ἀλέξανδρος καὶ ξυμπέμπει τοῖς 4
 παρὰ Δαρείου ἐλθούσι. Θέρσιππον, παραγγείλας τὴν ἐπιστο-
 λὴν δοῦναι Δαρείῳ, αὐτὸν δὲ μὴ διαλέγεσθαι ὑπὲρ μηδενός.
 ἡ δὲ ἐπιστολὴ ἣ Ἀλεξάνδρου ἔχει ὧδε· Οἱ ὑμέτεροι πρόγο-
 νοι ἐλθόντες ἐς Μακεδονίαν καὶ ἐς τὴν ἄλλην Ἑλλάδα
 κακῶς ἐποίησαν ἡμᾶς οὐδὲν προηδίκημένοι· ἐγὼ δὲ τῶν
 Ἑλλήνων ἡγεμῶν κατασταθεὶς καὶ τιμωρήσασθαι βουλόμενος
 Πέρσας διέβην ἐς τὴν Ἀσίαν, ὑπαρξάντων ὑμῶν. καὶ γὰρ 5
 Περινθίοις ἐβοηθήσατε, οἱ τὸν ἐμὸν πατέρα ἠδίκουν, καὶ εἰς
 Θράκην, ἣς ἡμεῖς ἤρχομεν, δύναμιν ἐπεμφεν. Ὁχος. τοῦ δὲ
 πατρὸς ἀποθανόντος ὑπὸ τῶν ἐπιβουλεύσαντων, οὓς ὑμεῖς
 συνετάξατε, ὡς αὐτοὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς πρὸς ἅπαντας ἐκομ-
 πάσατε, καὶ Ἄρσην ἀποκτείναντός σου μετὰ Βαγῶου, καὶ
 τὴν ἀρχὴν κατασχόντος οὐ δικαίως οὐδὲ κατὰ τὸν Περσῶν
 νόμον, ἀλλὰ ἀδικούντος Πέρσας, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τοὺς 6
 Ἑλληνας γράμματα οὐκ ἐπιτίθεται διαπέμποντος, ὅπως πρὸς
 με πολεμῶσι, καὶ χρήματα ἀποστέλλοντος πρὸς Λακεδαιμο-
 νίους καὶ ἄλλους τινὰς τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν μὲν ἄλλων
 πόλεων οὐδεμιᾶς δεχομένης, Λακεδαιμονίων δὲ λαθόντων,
 καὶ τῶν παρὰ σοῦ πεμφθέντων τοὺς ἐμοὺς φίλους διαφθει-
 ράντων καὶ τὴν εἰρήνην, ἣν τοῖς Ἑλλησι κατεσκεύασα, δια-
 λύειν ἐπιχειρούντων, ἐστράτευσά ἐπὶ σὲ ὑπάρξαντος σοῦ τῆς
 ἑχθρας.

- 7 Ἐπεὶ δὲ μάχῃ νενίκηκα πρότερον μὲν τοὺς σοὺς στρατη-
 γοὺς καὶ σατράπας, νῦν δὲ σὲ καὶ τὴν μετὰ σοῦ δύναμιν, καὶ
 τὴν χώραν ἔχω τῶν θεῶν μοι δόντων, ὅσοι τῶν μετὰ σοῦ
 παραταξαμένων μὴ ἐν τῇ μάχῃ ἀπέθανον, ἀλλὰ παρ' ἐμέ
 κατέφυγον, τούτων ἐπιμέλομαι καὶ οὐκ ἄκοντες παρ' ἐμοί
 8 εἰσιν, ἀλλὰ αὐτοὶ ἐκόντες ξυστρατεύονται μετ' ἐμοῦ. ὡς οὖν
 ἐμοῦ τῆς Ἀσίας ἀπάσης κυρίου ὄντος ἦκε πρὸς ἐμέ. εἰ δὲ
 φοβῆ, μὴ ἐλθὼν πάθῃς τι ἐξ ἐμοῦ ἄχαρι, πέμπε τινὰς τῶν
 φίλων τὰ πιστὰ ληψομένους. ἐλθὼν δὲ πρὸς με τὴν μητέρα
 καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας καὶ εἰ ἄλλο τι θέλεις αἴτει
 9 καὶ λάμβανε. ὅτι γὰρ ἂν πείθῃς ἐμέ, ἔσται σοι. καὶ τοῦ λοιποῦ
 ὅταν πέμπῃς παρ' ἐμέ, ὡς πρὸς βασιλέα τῆς Ἀσίας πέμπε,
 μηδὲ ἐξ ἴσου ἐπίστελλε, ἀλλ' ὡς κυρίῳ ὄντι πάντων τῶν
 σῶν φράζε, εἴ του δέῃ· εἰ δὲ μὴ, ἐγὼ βουλευσομαι περὶ σοῦ
 ὡς ἀδικούντος. εἰ δ' ἀντιλέγεις περὶ τῆς βασιλείας, ὑπομείνας
 ἔτι ἀγώνισαι περὶ αὐτῆς καὶ μὴ φεῦγε, ὡς ἐγὼ ἐπὶ σὲ πορεύ-
 σομαι, οὗ ἂν ἦς.

[Περίληψις τῶν κεφ. 15—24:

Ἐξακολουθῶν τὴν πορείαν ὁ Ἀλέξανδρος διευθύνεται κατὰ
 τῆς Φοινίκης, τὴν ὁποίαν καθυποτάσσει ἄνευ μάχης πλὴν τῆς
 Τύρου, ἣ ὁποία μόνη ἐκ τῶν Φοινικικῶν πόλεων ἠρνήθη γὰ
 ὑποταχθῆ· διὰ τοῦτο ὁ Ἀλέξανδρος προσβάλλει αὐτὴν καὶ πολιορ-
 κεῖ μετὰ ἐπτάμηνον δὲ πολιορκίαν καθυποτάσσει καὶ ταύτην].

Στ'. Ἀπόκρισις τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς τὸν Δαρεῖον
 ἀποστείλαντα πρὸς αὐτὸν προτάσεις περὶ εἰρήνης.

(Κεφ. 25)

25. Ἐπεὶ δὲ ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῆς Τύρου ξυνεχομένου
 Ἀλεξάνδρου ἀφίκοντο παρὰ Δαρείου πρέσβεις ὡς αὐτὸν ἀπαγ-
 γέλλοντες μύρια μὲν τάλαντα ὑπὲρ τῆς μητρὸς τε καὶ τῆς

γυναικὸς καὶ τῶν παίδων δοῦναι ἐθέλειν Ἀλεξάνδρῳ Δαρεῖον· τὴν δὲ χώραν πᾶσαν τὴν ἐντὸς Εὐφράτου ποταμοῦ ἔστε ἐπὶ θάλασσαν τὴν Ἑλληνικὴν Ἀλεξάνδρου εἶναι· ἀγαγόμενον δὲ γυναῖκα τὴν Δαρείου παιδα Ἀλέξανδρον φίλον τε εἶναι Δαρείῳ καὶ ξύμμαχον. καὶ τούτων ἐν τῷ συλλόγῳ τῶν ἐταίρων ἀπαγγελθέντων Παρμενίωνα μὲν λέγουσιν Ἀλεξάνδρῳ εἰπεῖν, ὅτι αὐτὸς ἂν Ἀλέξανδρος ὢν ἐπὶ τούτοις ἠγάπησεν καταλύσας τὸν πόλεμον μηκέτι τὸ πρόσω κινδυνεύειν· Ἀλέξανδρον δὲ Παρμενίῳ ἀποκρίνασθαι, ὅτι καὶ αὐτὸς ἂν, εἴπερ Παρμενίων ἦν, οὕτως ἔπραξεν, ἐπεὶ δὲ Ἀλέξανδρός ἐστιν, ἀποκρινεῖσθαι Δαρείῳ, ἅπερ δὴ καὶ ἀπεκρίνατο. ἔφη γὰρ οὔτε χρημάτων δεῖσθαι παρὰ Δαρείου οὔτε τῆς χώρας λαβεῖν ἀντὶ τῆς πάσης τὸ μέρος· εἶναι γὰρ τά τε χρήματα καὶ τὴν χώραν αὐτοῦ πᾶσαν· ἀγαγέσθαι τε γυναῖκα εἰ ἐθέλοι τὴν Δαρείου παιδα, ἀγαγέσθαι ἂν καὶ οὐ διδόντος Δαρείου· ἐκέλευέ τε αὐτὸν ἦκειν, εἴ τι εὔρέσθαι ἐθέλοι φιλόανθρωπον παρ' αὐτοῦ. ταῦτα ὡς ἤκουσε Δαρεῖος, τὰς μὲν ξυμβάσεις ἀπέγνω τὰς πρὸς Ἀλέξανδρον, ἐν παρασκευῇ δὲ τοῦ πολέμου αὐθις ἦν.

[Περίληψις τῶν κεφ. 26—27:]

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἀλέξανδρος βαδίζει κατὰ τῆς Γάζης, ἡ ὁποία μόνη ἐξ ὅλης τῆς Παλαιστίνης καὶ Συρίας δὲν εἶχεν ἀκόμη προσχωρήσει εἰς αὐτόν. Πολιορκήσας δὲ καὶ ταύτην κυριεύει καὶ χρησιμοποιεῖ ὡς πολεμικὸν ὄρητήριον].

[Περίληψις τῶν λοιπῶν βιβλίων (3—7):

Ἐκ τῆς Γάζης προχωρεῖ ὁ Ἀλέξανδρος εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὴν ὁποίαν καταλαμβάνει οὐδεμίαν εὐρὴν ἀντίστασιν· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν πρωτεύουσαν αὐτῆς Μέμφιν προσφέρει θυσίας εἰς τὸν θεὸν τῶν Αἰγυπτίων Ἄπιν καὶ τελεῖ ἀγῶνας μουσικοῦς καὶ γυμνικοῦς. Ἐκ τῆς Μέμφιδος καταπλεῖ εἰς Κάνωβον· ἐνταῦθα εἰς λωοῖδα γῆς, διαχωρίζουσιν τὴν λίμνην Μα-

ρεώτιδα ἀπὸ τῆς θαλάσσης, κίτζει πόλιν, ὀνομασθεῖσαν Ἀλεξάν-
 δρειαν. Μετὰ ταῦτα ἐπισκέπτεται τὸ ἐν τῇ Λιβυκῇ ἐρήμῳ μαντεῖον
 τοῦ θεοῦ Ἀμμωνος καὶ ἄφ' οὗ ἔλαβε τὸν χρησμόν, τὸν ὁποῖον
 αὐτὸς ἠθέλει, ἐπιστρέφει εἰς τὴν Μέμφιν· ἐνταῦθα δὲ διαμένων δέ-
 χεται ἐπικουρίας ἀποσταλείσας εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Ἀντιπάτρου ἐκ
 Μακεδονίας, τακτοποιεῖ τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Αἰγύπτου, ἐπι-
 στρέφει ἔπειτα εἰς τὴν Φοινίκην καὶ διὰ Θαμῆζου καταδιώκων
 τὸν Δαρεῖον προχωρεῖ πρὸς τὸν Εὐφράτην· τοῦτον διαβάς μαν-
 θάνει ὅτι ὁ Δαρεῖος μὲ πολυάριθμον στρατὸν ἑστρατοπέδευεν ἐν
 Γαυγαμήλοις καὶ προχωρήσας συνάπτει πρὸς αὐτὸν μάχην καὶ
 νικᾷ. Μετὰ ταῦτα προχωρεῖ πρὸς τὴν Βαβυλῶνα· οἱ κάτιοι
 ἐξεληθόντες μετὰ τῶν ἱερέων καὶ ἀρχόντων παραδίδουν εἰς αὐτὸν
 τὴν πόλιν· ἐκ τῆς Βαβυλῶνος πορεύεται πρὸς τὰ Σοῦσα· ἐνταῦθα
 ἐδρίσκει ἀπειροὺς θηναροὺς καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ Ξέρξου ἀρπαγέν-
 τας ἐξ Ἀθηνῶν χαλκοὺς ἀνδριάντας τοῦ Ἀρμοδίου καὶ Ἀρι-
 στογείτους, τοὺς ὁποίους ἐπιστρέφει εἰς τοὺς Ἀθηναίους. Ἐξα-
 κολουθῶν τὴν πορείαν διὰ τῆς ὀρεινῆς χώρας τῶν Οὐξίων (ΒΑ.
 τῶν ἐκβολῶν τοῦ Τίγρητος) διέρχεται τὰ φυλασσόμενα ὑπὸ Περ-
 σῶν στενὰ τῆς Περσίδος καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν αὐ-
 τῶν Περσέπολιν, τῆς ὁποίας τὰ ἀνάκτορα πυρπολεῖ· ἐκ Περσε-
 πόλεως προχωρήσας εἰς Μηδίαν φθάνει εἰς τὰ Ἐκβάτανα καὶ
 καταδιώκων τὸν Δαρεῖον διέρχεται τὰς Κασπίας πύλας· μαθὼν
 δὲ ὅτι ὁ σαυράτης τῆς Βακτριανῆς Βῆσσοσ εἶχεν αἰχμαλωτίσει τὸν
 Δαρεῖον σπεύδει εἰς καταδίωξιν τοῦ Βῆσσου. Ὁ Βῆσσοσ θεωρῶν
 τὸν Δαρεῖον ὡς πρόσκομμα εἰς τὴν πορείαν του πληγώνει αὐτὸν
 θανάσιμος καὶ ἀφήσας ἐν τῇ ὁδῷ ἐπιταχύνει τὴν φυγὴν του· ὁ
 Ἀλέξανδρος φθάσας ἐδρίσκει τὸν Δαρεῖον νεκρόν. Καταβαλὼν
 ἔπειτα τοὺς Μάρδους καὶ ὑποτάξας τοὺς Ὑρκανίους καὶ Παρθυαίους
 εἰσβάλλει εἰς τὴν Ἀρείαν χώραν (τὸ σήμερον Ἀφγανιστάν) καὶ
 εἰς τὴν χώραν τῶν Δραγγῶν. Ἐκεῖ ὁ Ἀλέξανδρος μὲ τὴν ὑπό-
 νοιαν ὅτι ὁ Φιλώτας, ὁ υἱὸς τοῦ Παρμενίονος, ἀπὸ σκοποῦ ἀπέ-
 κρηψεν ἀπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου καταγγελλθεῖσαν τινὰ συνωμοσίαν
 κατὰ τῆς ζωῆς του, διατάσσει νὰ φονεύσουν καὶ αὐτὸν καὶ τὸν
 γηραιὸν Παρμενίωνα. Ἐξακολουθῶν τὴν καταδίωξιν τοῦ Βῆσσου
 προχωρεῖ διὰ τῆς Ἀραχωσίας καὶ διαβάς τὸν Ἰνδικὸν Καύκασον
 εἰσβάλλει εἰς τὴν Βακτριανήν, τὴν ὁποίαν ὑποτάσσει ἄνευ μάχης·
 διαβάς δὲ τὸν Ὠξον καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν Σογδιανὴν συλλαμβά-

ρει τὸν ἐνταῦθα καταφυγόντα Βῆσσον, ὅστις ἀκρωτηριασθεὶς θανατώνεται.

Διὰ τῆς Σογδιανῆς ἔπειτα ὁ Ἀλέξανδρος διαβαίνει τὸν Τάραϊν ποταμὸν (τὸν καὶ Ἰαζάρτην λεγόμενον) καὶ ὑποτάσσει τοὺς Σκύθας. Τότε ἐφόρευεν εἰς συμπόσιον καὶ τὸν στρατηγὸν Κλεῖτον, διότι οὗτος περιελθὼν εἰς κατάστασιν μέθης ὀμίλησε μετὰ πολλῆς ἀνθαδείας πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον. Μετὰ τὴν καθυπόταξιν τῶν Σκυθῶν ἐπανερχεται εἰς τὴν Σογδιανὴν καὶ ὑποτάξας αὐτὴν ἐκστρατεύει κατὰ τῶν Παρατακηνῶν, τοὺς ὁποίους ὑποτάσσει· ἔπειτα διαβάς τὸν Παραπάμισον κατέρχεται διὰ τῆς Νικαίας εἰς τὸν Κωφῆνα ποταμὸν βαδίζων κατὰ τῶν Ἰνδῶν.

Φθάσας εἰς τὴν μεταξὺ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ Ὑδάσπου πόλιν Τάξιλα ὑποτάσσει αὐτὴν καὶ ἐπελθὼν κατὰ τοῦ βασιλέως Πύρου νικᾷ αὐτόν· ἀπὸ τοῦ Ὑδάσπου πορευθεὶς πρὸς Α. καὶ διαβάς τοὺς ποταμοὺς Ἀκεσίτην καὶ Ὑδραώτην φθάνει εἰς τὸν Ὑφρασιν ποταμὸν· ἐνταῦθα οἱ στρατιῶταί του ἀροῦνται νὰ προχωρήσουν περραιτέρω· διὰ τοῦτο ἀναγκάζεται νὰ ἐπιστρέψῃ ὀπίσω.

Ἐπανελθὼν εἰς τὴν Νίκαιαν καὶ ἐπιβιβασθεὶς μετὰ τοῦ στρατοῦ του εἰς τὰ πλοῖα καταπλέει τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν· κατὰ τὸν κατάπλου καθυποτάσσει πλὴν ἄλλων λαῶν τῆς Ἰνδικῆς καὶ τοὺς Μαλλοὺς. Ἐξακολουθῶν δὲ τὸν πλοῦν φθάνει εἰς τὴν πόλιν Πάταλα, ἐκ τῆς ὁποίας τὸν μὲν στόλον ὑπὸ τὸν ναύαρχον Νέαρχον ἀποστέλλει διὰ τοῦ Περσικοῦ κόλπου εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Εὐφράτου καὶ Τίγρητος, αὐτὸς δὲ ἀποφασίζει νὰ ἐπιστρέψῃ μετὰ τοῦ στρατοῦ του εἰς τὴν Περσίαν διὰ τῆς Γαδρωσίας. Ἐκκινήσας δὲ κατ' Αὐγουστον τοῦ 325 π. Χ. διέρχεται τὴν χώραν τῶν Ἀρβιτῶν καὶ Ὁρειτῶν καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν Γαδρωσίαν. Ἄλλ' ἢ πορεῖα διὰ τῆς ξηρᾶς, ἀνύδρου καὶ ἀμμώδους ταύτης χώρας ὑπῆρξεν ἀνιαρὰ καὶ βλαβερωτάτη διὰ τὸν στρατόν, τοῦ ὁποίου μέγα μέρος ἀπωλέσθη. Ἐξηντλημένοι ὑπὸ τῆς πείνης, τῆς δίψης καὶ τῶν ἰόσων, καταπεπονημένοι, ὑακένδυτοι φθάνουν οἱ λοιποὶ περὶ τὸν Δεκέμβριον, δύο ὅλους μῆνας ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως ἐκ τῶν συνόρων τῆς χώρας τῶν Ὁρειτῶν, εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Γαδρωσίας, τὰ Ποῦρα, ὅπου ὁ Ἀλέξανδρος παρέχει βραχεῖαν ἀνάπαισιν εἰς τοὺς ταλαιπωρημένους στρατιώτας του. Μετὰ ταῦτα εἰσέρχεται εἰς τὴν Καρμανίαν, εἰς τὰς ἀκτᾶς τῆς ὁποίας καταφθάνει καὶ ὁ Νέαρχος μετὰ τοῦ στόλου. Ἐκ Καρμανίας ὁ Ἀλέξανδρος τὸν μὲν Ἡφρασίωνα μετὰ τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τοῦ στρατοῦ ἀπο-

στέλλει εἰς τὴν Περσίδα, αὐτὸς δὲ μετὰ τοῦ ὑπολοίπου πορεύεται εἰς τὰς Πασαργάδας, ὅπου φθάσας ἐπισκέπτεται τὸν τάφον Κύρου τοῦ μεγάλου· τοῦτον δ' εὐρὼν κατεστραμμένον ἀποκαθιστᾷ εἰς τὴν προτέραν του κατάστασιν.

Ἐκ Πασαργαδῶν πορεύεται εἰς τὴν Περσέπολιν καὶ ἐκ ταύτης διὰ τῶν Περσίδων πυλῶν εἰς τὰ Σούσα· ἐνταῦθα τελεῖ τοὺς γάμους του κατὰ τὰ περσικὰ ἔθιμα μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Δαρείου Βαρσίνης, εἰς δὲ τὸν πιστὸν του φίλον Ἑφραισίωνα δίδει ὡς σύζυγον ἄλλην θυγατέρα τοῦ Δαρείου, τὴν Δρούπετιν· προικίζει 80 ἄλλας ἐγκρίτους Περσίδας, τὰς ὁποίας ἔλαβον συζύγους οἱ στρατηγοὶ του· ὡσαύτως δίδει πλουσίας δωρεάς εἰς 10 χιλ. Μακεδόνας νυμφευθέντας Ἀσιάτιδας καὶ εἰς ὅλον τὸν στρατὸν διανέμει 20 χιλ. τάλαντα πρὸς πληρωμὴν τῶν χρεῶν των καὶ διὰ πλουσιῶν δώρων καὶ στεφάνων τιμᾷ τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις διακριθέντας· εἰς δὲ τὸν Μακεδονικὸν στρατὸν κατατάσσει 30 χιλ. Πέρσας ὁπίστας αὐτοὺς μὲ Μακεδονικὰ ὄπλα καὶ ὀνομάσας Ἑπιγόνους. Ἐκ τῶν Σούσων καταπλέει διὰ τοῦ Ἐδλαίου ποταμοῦ εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον καὶ ἔπειτα ἀναπλεύσας τὸν Τίγρητα φθάνει εἰς τὴν πόλιν Ὀπιν. Ἐνταῦθα συγκαλέσας τοὺς Μακεδόνας ἀνακοινώνει εἰς αὐτοὺς, ὅτι τοὺς κατασταθεῖντες ἀχρήστους εἰς τὸν πόλεμον ἔνεκα τῆς ἡλικίας καὶ τῶν κακονχιῶν θ' ἀπόλυση καὶ θά στείλη εἰς τὴν πατρίδα ἀνταμείβων αὐτοὺς διὰ δώρων. Τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην θεωρήσαντες οἱ Μακεδόνες ὡς ὕβριν καὶ περιφρόνησιν ἀγανακτοῦν κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου, κατὰ τοῦ ὁποίου ἦσαν δυσηρεστημένοι καὶ διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενομένην κατάταξιν εἰς τὸν στρατὸν των τῶν 30 χιλ. Περσῶν καὶ τὴν ἐξόπλισιν αὐτῶν μὲ Μακεδονικὰ ὄπλα· ζητοῦν δὲ πάντες τὴν ἀπόλυσίν των, διὰ τὰ ἐπιστρέφουν εἰς τὴν πατρίδα. Ὁ Ἀλέξανδρος ὀργισθεὶς κατὰ τῶν Μακεδόνων ἐκφωνεῖ λόγον, ἐν τῷ ὁποίῳ ὑπενθυμίζει ὅσα αὐτὸς καὶ ὁ πατὴρ του ἔπραξαν ὑπὲρ τοῦ Μακεδονικοῦ ἔθνους· μετὰ ταῦτα ἀποχωρεῖ εἰς τὰ ἐς Ὀπιδι ἀνάκτορα· συγκαλέσας δὲ ἐν αὐτοῖς τοὺς ἐπιλέκτους τῶν Περσῶν διανέμει εἰς αὐτοὺς τὰς ἡγεμονίας τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ καὶ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ὀνομάζει συγγενεῖς. Ταῦτα μαθόντες οἱ Μακεδόνες ἔρχονται πρὸς τὰ ἀνάκτορα καὶ μετὰ δακρύων ζητοῦν παρὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου συγγνώμην· οὗτος συγχωρεῖ πάντας· θυσία δὲ καὶ ἐστίασις ἀπὸ κοινοῦ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων ἐπισφραγίζουσι τὴν συμφιλίωσιν. Εὐθὺς δὲ κατόπιν 10 χιλ. Μακεδόνες, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀνίκανοι εἰς τὸν

πόλεμον, ἐκουσίως δέχονται νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν πατρίδα· εἰς τοὺτους ὁ Ἀλέξανδρος δίδει τὸν μισθὸν μέχρι τῆς εἰς τὴν πατρίδα ἀφίξεώς των, ὡς δῶρον δὲ ἀνὰ ἓν τάλαντον ἀποστέλλει δὲ ὡς στρατηγὸν αὐτῶν τὸν πιστὸν τοῦ Κράτερον. Ἐκ τῆς Ὠπιδος ὁ Ἀλέξανδρος πορεύεται εἰς τὰ Ἐκβάτανα τῆς Μηδίας· ἐνταῦθα τελεῖ θυσίας καὶ ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικοὺς καὶ συμπόσια· ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῶν διασκεδάσεων ἀποθνήσκει αἴφνης ὁ ἐπιστήμιος φίλος τοῦ Ἡφαιστίων καὶ ὁ θάνατος τοῦτου παρὰ πολὺν λυπεῖ τὸν βασιλέα. Ἐξ Ἐκβατάνων ἐπέρχεται κατὰ τῶν ὄρειων καὶ ληστροικῶν Κοσσαίων καὶ μετὰ τὴν καθυπόταξιν τούτων μεταβαίνει εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ὅπου δέχεται προεβείας ἐξ ὄλων σχεδὸν τῶν λαῶν τῆς γῆς, οἱ ὅποιοι ἐπαινοῦν καὶ στεφανώνουν αὐτὸν διὰ τὰ κατορθώματά του. Ἐν ᾧ δ' ἐν Βαβυλῶνι παρεσκεύαζε μεγάλην ναυτικὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Ἀραβίας μετὰ θυσίαν καὶ εὐωχίαν ἀσθενήσας ἐκ σφοδροῦ πυρετοῦ ἀποθνήσκει τὸν Ἰούνιον τοῦ 323 π. X.]

2.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ
ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. ΒΙΟΣ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

Ὁ Λουκιανὸς ἐγεννήθη περὶ τὸ 125 μ. Χ. εἰς τὰ Σαμόσατα, πρωτεύουσαν τῆς συριακῆς χώρας Κομμαγενῆς. Οἱ γονεῖς του δὲν ἦσαν εὐποροὶ· διὰ τοῦτο οὗτοι τὸν υἱὸν των, ἀφ' οὗ ἔμαθε τὰ πρῶτα γράμματα, προώρισαν νὰ μάθῃ τὴν ἑρμογλυφικὴν τέχνην. Ἄλλ' ὁ Λουκιανὸς αἰσθανόμενος μεγάλην κλίσιν πρὸς τὴν ἐπιστήμην παρήτησεν ἑνωρὶς τὴν τέχνην αὐτὴν καὶ ἐπεδόθη εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ῥητορικῆς καὶ τῆς φιλοσοφίας, τὰς ὁποίας ἐσπούδασεν ἐν Σμύρνῃ τῆς Μ. Ἀσίας. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν σπουδῶν του ἔκαμε μακρινὰς περιηγήσεις καὶ περιῆλθε πολλὰς πόλεις τῆς Μ. Ἀσίας, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Μακεδονίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γαλατίας, ἐπιδεικνύων τὴν ῥητορικὴν του τέχνην εἰς πανηγύρεις (ὡς ἐπανελημμένως ἐν Ὀλυμπίᾳ) ἢ εἰς ἄλλας εὐκαιρίας.

Ἐπὶ πολὺν χρόνον ἔζησεν ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἀθήναις, ὅπου μετὰ τὰς περιηγήσεις του ἐγκατεστάθη.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ βίου του ἔλαβεν ἀντὶ μεγάλου μισθοῦ θέσιν τινὰ εἰς τὰ δικαστήρια τῆς Ἀλεξανδρείας, ὅπου καὶ ἀπέθανε μετὰ τὸ 180 μ. Χ.

2. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Λουκιανοῦ σφύζονται 82 συγγράμματα· ἐν ἑκ τούτων εἶναι καὶ οἱ «Νεκρικοὶ διάλογοι»· εἰς αὐτοὺς ὁ Λουκιανὸς εἰσάγων νεκροὺς ἢ θεοὺς διαλεγομένους σκόπτει τὰς ἀδυναμίας καὶ ἀτελείας τῶν ἀνθρώπων.

11214513

11214513

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΕΝΟΣ ΝΕΚΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΖΩΝΤΑΣ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ΔΙΟΓ. ὦ Πολύδευκες, ἐντέλλομαι σοι, ἐπειδὴν τάχιστα ἀνέλθης (σὸν γὰρ ἔστιν, οἶμαι, ἀναβιῶναι αὔριον), ἦν που ἴδης Μένιππον τὸν κύνα (εὐροις δ' ἂν αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ Κράνειον ἢ ἐν Λυκείῳ τῶν ἐριζόντων πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καταγελῶντα), εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν ὅτι «σοί, ὦ Μένιππε, κελεύει ὁ Διογένης, εἴ σοι ἱκανῶς τὰ ὑπὲρ γῆς καταγεγέλασται, ἦκειν ἐνθάδε πολλῶ πλείω ἐπιγελασόμενον· ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐν ἀμφιβόλῳ σοὶ ἔτι ὁ γέλως ἦν καὶ πολὺ τό· τίς γὰρ ὄλως οἶδε τὰ μετὰ τὸν βίον; ἐνταῦθα δὲ οὐ παύσῃ βεβαίως γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν· καὶ μάλιστα ἐπειδὴν ὄρας τοὺς πλουσίους καὶ σατράπας καὶ τυράννους οὕτω ταπεινοὺς καὶ ἀσήμους, ἐκ μόνης οἰμωγῆς διαγιγωσκομένους, καὶ ὅτι μαλθακοὶ καὶ ἀγεννεῖς εἰσι μεμνημένοι τῶν ἄνω». ταῦτα λέγε αὐτῷ, καὶ προσέτι, ἐμπλησάμενον τὴν πῆραν ἦκειν θέρμων τε πολλῶν καὶ εἴ που εὐροι ἐν τῇ τριόδῳ Ἑκάτης δεῖπνον κείμενον ἢ ᾧ ἐκ καθαρσίου ἢ τι τοιοῦτον.

ΠΟΛ. Ἄλλ' ἀπαγγελῶ ταῦτα, ὦ Διογένης. ὅπως δὲ εἰδῶ μάλιστα, ὁποῖός τίς ἐστὶ τὴν ὄψιν.

ΔΙΟΓ. Γέρον, φαλακρός, τριβώνιον ἔχων πολύθυρον, ἅπαντι ἀνέμῳ ἀναπεπταμένον καὶ ταῖς ἐπιπτυχαῖς τῶν ῥακίων ποικίλον· γελαῖ δ' αἰεὶ καὶ τὰ πολλὰ τοὺς ἀλαζόνας τούτους φιλοσόφους ἐπισκώπτει.

ΠΟΛ. Ῥάδιον εὔρειν ἀπὸ γε τούτων.

ΔΙΟΓ. Τοῖς πλουσίοις δ', ὦ φίλτατον Πολυδεύκιον, ἀπάγγελλε ταῦτα παρ' ἡμῶν· «τί, ὦ μάταιοι, τὸν χρυσοῦν φυλάττετε; τί δὲ τιμωρεῖσθε ἑαυτοὺς λογιζόμενοι τοὺς τόκους καὶ

τάλαντα ἐπὶ ταλάντοις συντιθέντες, οὓς χρῆ ἓνα ὀβολὸν ἔχοντας ἦκειν μετ' ὀλίγον;»

ΠΟΛ. Εἰρήσεται καὶ ταῦτα πρὸς ἐκείνους.

ΔΙΟΓ. Ἄλλὰ καὶ τοῖς καλοῖς τε καὶ ἰσχυροῖς λέγε, Μεγάλῳ τε τῷ Κορινθίῳ καὶ Δαμοξένῳ τῷ παλαιστῇ, ὅτι παρ' ἡμῖν οὔτε ἡ ξανθὴ κόμη οὔτε τὰ χαροπὰ ἢ μέλανα ὄμματα ἢ ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔτι ἔστιν ἢ νεῦρα εὐτονα ἢ ὦμοι καρτεροί, ἀλλὰ πάντα μία ἡμῖν κόνις, φασί, κρανία γυμνά τοῦ κάλλους.

ΠΟΛ. Οὐ χαλεπὸν οὐδὲ ταῦτα εἰπεῖν πρὸς τοὺς καλοὺς καὶ ἰσχυροὺς.

ΔΙΟΓ. Καὶ τοῖς πένησιν, ὧ Λάκων, (πολλοὶ δ' εἰσὶ καὶ ἀχθόμενοι τῷ πράγματι καὶ οἰκτείροντες τὴν ἀπορίαν) λέγε μήτε δακρύειν μήτε οἰμώζειν διηγησάμενος τὴν ἐνταῦθα ἱστομίαν, καὶ ὅτι ὄψονται τοὺς ἐκεῖ πλουσίους οὐδὲν ἀμείνους αὐτῶν. καὶ Λακεδαιμονίοις δὲ τοῖς σοῖς ταῦτα, εἰ δοκεῖ, παρ' ἐμοῦ ἐπιτίμησον λέγων ἐκκελεύσθαι αὐτούς.

ΠΟΛ. Μηδέν, ὦ Διόγενες, περὶ Λακεδαιμονίων λέγε· οὐ γὰρ ἀνέξομαι γε. ἃ δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ἔφησθα, ἀπαγγελῶ.

ΔΙΟΓ. Ἐάσωμεν τούτους, ἐπεὶ σοι δοκεῖ· σὺ δὲ οἷς προεῖπον ἀπένεγκον παρ' ἐμοῦ τοὺς λόγους.

2.

ΤΙ ΑΝΑΓΚΑΖΕΙ Ο ΧΑΡΩΝ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ Ν' ΑΦΗΣΟΥΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΙΒΑΣΙΝ ΑΥΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΛΟΙΑΡΙΟΝ ΤΟΥ.

ΧΑΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΝΕΚΡΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

ΧΑΡ. Ἀκούσατε ὡς ἔχει ἡμῖν τὰ πράγματα. μικρὸν μὲν ἡμῖν, ὡς ὁράτε, τὸ σκαφίδιον καὶ ὑπόσαθρόν ἐστι καὶ διαρρεῖ τὰ πολλὰ, καί, ἦν τραπῆ ἐπὶ θάτερα, οἰχθήσεται περὶ τραπεν, ὑμεῖς δὲ ἅμα τοσοῦτοι ἦκατε πολλὰ ἐπιφερόμενοι

ἕκαστος. ἦν οὖν μετὰ τούτων ἐμβήτε, δέδια, μὴ ὕστερον μετανοήσητε, καὶ μάλιστα ὅποσοι νεῖν οὐκ ἐπίστασθε.

ΝΕΚΡΟΣ ΤΙΣ. Πῶς οὖν ποιήσαντες εὐπλόησομεν;

ΧΑΡ. Ἐγὼ ὑμῖν φράσω· γυμνοὺς ἐπιβαίνειν χρὴ τὰ περιττὰ ταῦτα πάντα ἐπὶ τῆς ἡϊόνος καταλιπόντας· μόλις γὰρ ἂν καὶ οὕτως δέξαιτο ὑμᾶς τὸ πορθμεῖον. σοὶ δέ, ὦ Ἑρμῆ, μελήσει τὸ ἀπὸ τούτου μῆδένα παραδέχεσθαι αὐτῶν, ὅς ἂν μὴ φιλὸς ἦ καὶ τὰ ἐπιπλα, ὡσπερ ἔφηγν, ἀποθαλῶν. παρὰ δὲ τὴν ἀποθάθραν ἐστὼς διαγίνωσκε αὐτοὺς καὶ ἀναλάμβανε γυμνοὺς ἐπιβαίνειν ἀναγκάζων.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις, καὶ οὕτω ποιήσωμεν.— Οὕτοσι τίς ὁ πρῶτός ἐστι;

ΜΕΝ. Μένιππος ἔγωγε. ἀλλ' ἴδου ἡ πῆρα μοι, ὦ Ἑρμῆ, καὶ τὸ βράκτρον ἐς τὴν λίμνην ἀπερρίφθων· τὸν τρίβωνα δὲ οὐδὲ ἐκόμισα εὖ ποιῶν.

ΕΡΜ. Ἐμβαινε, ὦ Μένιππε ἀνδρῶν ἄριστε, καὶ τὴν προεδρίαν παρὰ τὸν κυθερνῆτην ἔχε ἐφ' ὑψηλοῦ, ὡς ἐπισκοπῆς ἅπαντας. ὁ καλὸς δ' οὗτος τίς ἐστι;

ΧΑΡ. Χαρμόλειος ὁ Μεγαρικὸς ὁ ἐπέραστος.

ΕΡΜ. Ἀπόδυθι τοιγαροῦν τὸ κάλλος καὶ τὴν κόμην τὴν βαθείαν καὶ τὸ ἐπὶ τῶν παρειῶν ἐρύθημα καὶ τὸ δέρμα ὄλον. ἔχει καλῶς, εὖζωνος εἶ· ἐπίβαινε ἤδη. ὁ δὲ τὴν πορφυρίδα οὕτοσι καὶ τὸ διάδημα, ὁ βλοσυρός, τίς ὢν τυγχάνεις;

ΛΑΜΠ. Λάμπιχος Γελφῶν τύραννος.

ΕΡΜ. Τί οὖν, ὦ Λάμπιχε, τσαῦτα ἔχων πάρει;

ΛΑΜΠ. Τί οὖν; ἔχρηγν, ὦ Ἑρμῆ, γυμνὸν ἦκειν τύραννον ἀνδρα;

ΕΡΜ. Τύραννον μὲν οὐδαμῶς, νεκρὸν δὲ μάλα· ὥστε ἀπόθου ταῦτα.

ΛΑΜΠ. Ἰδού σοι ὁ πλοῦτος ἀπέρριπται.

ΕΡΜ. Καὶ τὸν τυφὸν ἀπόρριψον, ὦ Λάμπιχε, καὶ τὴν ὑπεροφίαν βαρήσει γὰρ τὸ πορθμεῖον συνεμπεσόντα.

ΛΑΜΠ. Οὐκοῦν ἀλλὰ τὸ διάδημα ἔασόν με ἔχειν καὶ τὴν ἐφρεστρίδα.

ΕΡΜ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἄφες.

ΛΑΜΠ. Εἶεν. τί ἔτι; πάντα γὰρ ἀφήκα, ὡς ὄραξ.

ΕΡΜ. Καὶ τὴν ὠμότητα καὶ τὴν ἄνοιαν καὶ τὴν ὕβριν καὶ τὴν ὀργήν, καὶ ταῦτα ἄφες.

ΛΑΜΠ. Ἰδοῦ σοι φιλόσ εἰμι.

ΕΡΜ. Ἐμβαινε ἤδη. σὺ δὲ ὁ παχύς, ὁ πολύσαρκος τίς ὢν τυγχάνεις;

ΔΑΜ. Δαμασίας ὁ ἀθλητής.

ΕΡΜ. Ναί, ἔοικας· οἶδα γὰρ σε πολλάκις ἐν ταῖς παλαίστραις ἰδών.

ΔΑΜ. Ναί, ὦ Ἐρμῆ· ἀλλὰ παράδεξαί με γυμνὸν ὄντα.

ΕΡΜ. Οὐ γυμνόν, ὦ βέλτιστε, τοσαύτας σάρκας περιβεβλημένον ὥστε ἀπόδουθι αὐτάς, ἐπεὶ καταδύσεις τὸ σκάφος τὸν ἕτερον πόδα ὑπερθεῖς μόνον· ἀλλὰ καὶ τοὺς στεφάνους τούτους ἀπορρίψον καὶ τὰ κηρύγματα.

ΔΑΜ. Ἰδοῦ σοι γυμνός, ὡς ὄραξ, ἀληθῶς εἰμι καὶ ἰσοστάσιος τοῖς ἄλλοις νεκροῖς.

ΕΡΜ. Οὕτως ἄμεινον ἀθαρῆ εἶναι· ὥστε ἔμβαινε. καὶ σὺ δὲ τὸν πλοῦτον ἀποθέμενος, ὦ Κράτων, καὶ τὴν μαλακίαν δὲ προσέτι καὶ τὴν τρυφήν μηδὲ τὰ ἐντάφια κόμιζε μηδὲ τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα, κατάλιπε δὲ καὶ γένος καὶ δόξαν καὶ εἴ ποτέ σε ἡ πόλις ἀνεκήρυξε καὶ τὰς τῶν ἀνδριάντων ἐπιγραφάς, μηδέ, ὅτι μέγαν τάφον ἐπὶ σοὶ ἔχωσαν, λέγε· βαρύνει γὰρ καὶ ταῦτα μνημονεύομενα.

ΚΡΑΤ. Οὐχ ἐκὼν μὲν, ἀπορρίψω δέ· τί γὰρ ἂν καὶ πάθοιμι;

ΕΡΜ. Βαθαῖ. σὺ δὲ ὁ ἔνοπλος τί βούλεις; ἢ τί τὸ τροπαιὸν τοῦτο φέρεις;

ΣΤΡΑΤ. Ὅτι ἐνίκησα, ὦ Ἐρμῆ, καὶ ἡρίστευσα καὶ ἡ πόλις ἐτίμησέ με.

ΕΡΜ. Ἐφες ὑπὲρ γῆς τὸ τρώπαιον· ἐν ἄλλου γὰρ εἰρήνην καὶ οὐδὲν ὄπλων δεήσει. ὁ σεμνὸς δὲ οὗτος ἀπὸ γε τοῦ σχήματος καὶ βρενθυόμενος, ὁ τὰς ὀφρῦς ἐπηρκῶς, ὁ ἐπὶ τῶν φροντισῶν τίς ἐστίν, ὁ τὸν βαθὺν πώγωννα καθειμένος;

ΜΕΝ. Φιλόσοφος τις, ὦ Ἐρμῆ, μᾶλλον δὲ γόης καὶ τερατείαις μεστός· ὥστε ἀπόδυσσον καὶ τοῦτον· ὄψει γὰρ πολλὰ καὶ γελοῖα ὑπὸ τῆ ἱματίῳ σκεπόμενα.

ΕΡΜ. Ἀπόθου σὺ τὸ σχῆμα πρῶτον, εἶτα καὶ ταυτὶ πάντα. ὦ Ζεῦ, ὄσσην μὲν τὴν ἀλαζονεῖαν κομίζει, ὄσσην δὲ ἀμαθίαν καὶ ἔριν καὶ κενοδοξίαν καὶ ἐρωτήσεις ἀπόρους καὶ λόγους ἀκανθῶδεις καὶ ἐννοίας πολυπλόκουσ, ἀλλὰ καὶ ματαιοπονίαν μάλα πολλήν καὶ λήθρον οὐκ ὀλίγον καὶ ὕθλους καὶ μικρολογίαν, νῆ Δία καὶ χρυσίον γε τουτὶ καὶ ἡδυπάθειαν δὲ καὶ ἀναισχυντίαν καὶ ὀργὴν καὶ τρυφὴν καὶ μαλακίαν· οὐ λέληθε γάρ με, εἰ καὶ μάλα περικρύπτεις αὐτά. καὶ τὸ φεῦδος δὲ ἀπόθου καὶ τὸν τύφον καὶ τὸ οἶεσθαι ἀμείνων εἶναι τῶν ἄλλων· ὡς, εἰ γε ταῦτα πάντα ἔχων ἐμβαίης, ποῖα πενητήκοντος δέξαιτο ἄν σε;

ΦΙΛ. Ἀποτίθεμαι τοίνυν αὐτά, ἐπεὶπερ οὕτω κελεύεις.

ΜΕΝ. Ἀλλὰ καὶ τὸν πώγωννα τοῦτον ἀποθέσθω, ὦ Ἐρμῆ, βαρύν τε ὄντα καὶ λάσιον, ὡς ὄρας· πέντε μναῖ τριχῶν εἰσι τοῦλάχιστον.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις· ἀπόθου καὶ τοῦτον.

ΦΙΛ. Καὶ τίς ὁ ἀποκείρων ἔσται;

ΕΡΜ. Μένιππος οὗτος ἰαβῶν πέλεκυν τῶν ναυπηγικῶν ἀποκόψει αὐτὸν ἐπικόπῃ τῇ ἀποβάθρᾳ χρησάμενος.

ΜΕΝ. Οὐκ, ὦ Ἐρμῆ, ἀλλὰ πρίονά μοι ἀνάδος· γελοῖότερον γὰρ τοῦτο.

ΕΡΜ. Ὁ πέλεκυς ἰκανός. εὖ γε. ἀνθρωπινώτερος νῦν ἀναπέφηνας.

ΜΕΝ. Βούλει μικρὸν ἀφέλωμαι καὶ τῶν ὀφρῶν;

ΕΡΜ. Μάλιστα· ὑπὲρ τὸ μέτωπον γὰρ καὶ ταύτας ἐπήρ-

κεν, οὐκ οἶδα ἐφ' ὅτῳ ἀνατείνων ἑαυτόν. τί τοῦτο; καὶ
δακρῦεις, ὦ κάθαρμα, καὶ πρὸς θάνατον ἀποδειλιᾶς; ἔμ-
βηθι δ' οὖν.

MEN. Ἐν ἔτι τὸ βαρύτερον ὑπὸ μάλης ἔχει.

ERM. Τί, ὦ Μένιππε;

MEN. Κολακείαν, ὦ Ἐρμῆ, πολλὰ χρησιμεύσασαν αὐτῷ
ἐν τῷ βίῳ.

ΦΙΛ. Οὐκοῦν καὶ σύ, ὦ Μένιππε, ἀπόθου τὴν ἐλευθερίαν
καὶ παρρησίαν καὶ τὸ ἄλυπον καὶ τὸ γενναῖον καὶ τὸν γέ-
λωτα· μόνος γοῦν τῶν ἄλλων γελᾶς.

ERM. Μηδαμῶς, ἀλλὰ καὶ ἔχε ταῦτα, κοῦφα γὰρ καὶ
πάνυ εὐφορα ὄντα καὶ πρὸς τὸν κατάπλουσι χρήσιμα. καὶ ὁ
ῥήτωρ δὲ σὺ ἀπόθου τῶν ῥημάτων τὴν τοσαύτην ἀπεραντο-
λογίαν καὶ ἀντιθέσεις καὶ παρισώσεις καὶ περιόδους καὶ
βαρβαρισμούς καὶ τὰ ἄλλα βάρη τῶν λόγων.

RHT. Ἦν ἰδοῦ, ἀποτίθεμαι.

ERM. Εὖ ἔχει· ὥστε λύε τὰ ἀπόγεια, τὴν ἀποβάθραν
ἀνελώμεθα, τὸ ἀγκύριον ἀνεσπάσθω, πέτασον τὸ ἰστίον, εὐ-
θουε, ὦ πορθμεῦ, τὸ πηδάλιον· εὐπλοῶμεν. τί οἰμώζετε, ὦ
μάτσιοι, καὶ μάλιστα ὁ φιλόσοφος σὺ ὁ ἀρτίως τὸν πώγωνα
δεδηλωμένος;

ΦΙΛ. Ὅτι, ὦ Ἐρμῆ, ἀθάνατον ᾧμην τὴν ψυχὴν ὑπάρ-
χειν.

MEN. Ψεύδεται· ἄλλα γὰρ ἔοικε λυπεῖν αὐτόν.

ERM. Τὰ ποῖα;

MEN. Ὅτι μηκέτι δειπνήσει πολυτελεῆ δεῖπνα μηδὲ ἐξα-
πατῶν τοὺς νέους ἐπὶ τῇ σοφίᾳ ἀργύριον λήψεται· ταῦτα
λυπεῖ αὐτόν.

ΦΙΛ. Σὺ γάρ, ὦ Μένιππε, οὐκ ἄχθη ἀποθανών;

MEN. Πῶς, ὅς ἐσπευσα ἐπὶ τὸν θάνατον καλέσαντος
μηδενός; ἀλλὰ μεταξὺ λόγων οὐ κραυγὴ τις ἀκούεται ὡσπερ
τινῶν ἀπὸ γῆς βωόντων;

ΕΡΜ. Ναί, ὦ Μένιππε, οὐκ ἀφ' ἑνός γε χωρίου, ἀλλ' οἱ μὲν ἐς τὴν ἐκκλησίαν συνελθόντες ἄσμενοι γελῶσι πάντες ἐπὶ τῷ Δαμπίχου θανάτῳ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ συνέχεται πρὸς τῶν γυναικῶν καὶ τὰ παιδιά νεογνά ὄντα ὁμοίως κἀκεῖνα ὑπὸ τῶν παίδων βάλλεται ἀφθόνοις τοῖς λίθοις· ἄλλοι δὲ Διόφρανον τὸν ῥήτορα ἐπαινοῦσιν ἐν Σικυῶνι ἐπιταφίους λόγους διεξιόντα ἐπὶ Κράτωνι τούτῳ. καὶ νῆ Δία γε ἡ Δαμασίου μήτηρ κωκύουσα ἐξάρχει τοῦ θρήνου σὺν γυναιξίν ἐπὶ τῷ Δαμασίῳ· σὲ δέ, ὦ Μένιππε, οὐδεὶς δακρύει, καθ' ἡσυχίαν δὲ κεῖσαι μόνος.

ΜΕΝ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἀκούσῃ τῶν κυνῶν μετ' ὀλίγον ὠρυομένων οἴκτιστον ἐπ' ἐμοὶ καὶ τῶν κοράκων τυπτομένων τοῖς πετεροῖς, ὁπότεν συνελθόντες θάπτωσί με.

ΕΡΜ. Γεννάδας εἰ, ὦ Μένιππε. ἀλλ' ἐπεὶ καταπεπλεύκαμεν ἡμεῖς, ὑμεῖς μὲν ἄπιτε πρὸς τὸ δικαστήριον εὐθεῖαν ἐκείνην προϊόντες, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ πορθμεὺς ἄλλους μετελευσόμεθα.

ΜΕΝ. Εὐπλοεῖτε, ὦ Ἑρμῆ· προῖωμεν δὲ καὶ ἡμεῖς. τί οὖν ἔτι καὶ μέλλετε; πάντως δικασθῆναι δεήσει, καὶ τὰς καταδίκας φασὶν εἶναι βαρείας, τροχοὺς καὶ λίθους καὶ γῦπας· δειχθήσεται δὲ ὁ ἐκάστου βίος ἀκριβῶς.

3.

ΦΙΛΟΝΙΚΙΑ ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΜΗΝ ΤΩΝ ΠΟΡΘΜΕΙΩΝ.

ΧΑΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

ΧΑΡ. Ἀπόδος, ὦ κατάρατε, τὰ πορθμεῖα.

ΜΕΝ. Βάα, εἰ τοῦτό σοι, ὦ Χάρων, ἦδιον.

ΧΑΡ. Ἀπόδος, φημί, ἀνθ' ὧν σε διεπορθμεύσαμεν.

ΜΕΝ. Οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος.

XAP. Ἔστι ἤ τις ὀβολὸν μὴ ἔχων ;

MEN. Εἰ μὲν καὶ ἄλλος τις οὐκ οἶδα, ἐγὼ δ' οὐκ ἔχω.

XAP. Καὶ μὴν ἄγξω σε νῆ τὸν Πλούτωνα, ὦ μισαρέ, ἦν μὴ ἀποδοῖς.

MEN. Καὶ γὰρ τῷ ξύλῳ σου πατάξας διαλύσω τὸ κρανίον.

XAP. Μάτην οὖν ἔση πεπλευκῶς τοσοῦτον πλοῦν.

MEN. Ὁ Ἑρμῆς ὑπὲρ ἐμοῦ σοι ἀποδοῖτω, ὅς με παρέδωκέ σοι.

ERM. Νῆ Δί', ὠνάμην γε, εἰ μέλλω καὶ ὑπερεκτίειν τῶν νεκρῶν.

XAP. Οὐκ ἀποστήσομαί σου.

MEN. Τούτου γε ἔνεκα καὶ νεωλκήσας τὸ πορθμεῖον παράμενε· πλὴν ἄλλ' ὅ γε μὴ ἔχω, πῶς ἂν λάβοις ;

XAP. Σὺ δ' οὐκ ἤδεις ὡς κομίζεσθαι δεόν ;

MEN. ἤδειν μὲν, οὐκ εἶχον δέ. τί οὖν ; ἐχρῆν διὰ τοῦτο μὴ ἀποθανεῖν ;

XAP. Μόνος οὖν αὐχῆσεις προῖκα πεπλευκέναι ;

MEN. Οὐ προῖκα, ὦ βέλτιστε· καὶ γὰρ ἦντλησα καὶ τῆς κώπης συνεπελαθόμην καὶ οὐκ ἔκλαον μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν.

XAP. Οὐδὲν ταῦτα πρὸς πορθμέα· τὸν ὀβολὸν ἀποδοῦναι σε δεῖ· οὐ θέμις ἄλλως γενέσθαι.

MEN. Οὐκοῦν ἄπαγέ με αὐθις ἐς τὸν βίον.

XAP. Χάριεν λέγεις, ἵνα καὶ πληγὰς ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Αἰακοῦ προσλάβω.

MEN. Μὴ ἐνόχλει οὖν.

XAP. Δεῖξον τί ἐν τῇ πήρᾳ ἔχεις.

MEN. Θέρμους, εἰ θέλεις, καὶ τῆς Ἑκάτης τὸ δεῖπνον.

XAP. Πόθεν τοῦτον ἡμῖν, ὦ Ἑρμῆ, τὸν κῦνα ἡγαγες ; οἶα δὲ καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν ἀπάντων καταγελῶν καὶ ἐπισκώπτων καὶ μόνος ἄδων οἰμωζόντων ἐκείνων.

ΕΡΜ. Ἄγνοεῖς, ὦ Χάρων, ὄντινα ἄνδρα διεπόρθμευσας ; ἐλεύθερον ἀκριβῶς, κοῦδενὸς αὐτῷ μέλει. οὗτός ἐστιν ὁ Μένιππος.

ΧΑΡ. Καὶ μὴν ἂν σε λάβω ποτέ—

ΜΕΝ. Ἄν λάβῃς, ὦ βέλτιστε· δις δὲ οὐκ ἂν λάβοις.

4.

ΔΙΑΤΙ ΕΝΑΣ ΝΕΚΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΗΓΟΡΗΤΟΣ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ, ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ, ΚΡΑΤΗΣ ΚΑΙ ΠΤΩΧΟΣ ΤΙΣ.

ΔΙΟΓ. Ἄντίσθενες καὶ Κράτης, σχολὴν ἄγομεν ὥστε τί οὐκ ἄπιμεν εὐθὺ τῆς καθόδου περιπατήσαντες, ὀψόμενοι τοὺς κατιόντας, οἳοί τέ εἰσι καὶ τί ἕκαστος αὐτῶν ποιεῖ ;

ΑΝΤ. Ἀπίωμεν, ὦ Διόγενες· καὶ γὰρ ἂν ἡδὺ τὸ θέαμα γένοιτο, τοὺς μὲν δακρύοντας αὐτῶν ὄραν, τοὺς δὲ καὶ ἰκτετεύοντας ἀφειῆναι, ἐνίους δὲ μόλις κατιόντας καὶ ἐπὶ τράχηλον ὠθοῦντος τοῦ Ἑρμοῦ ὅμως ἀντιβαίνοντας καὶ ὑπίους ἀντερείδοντας οὐδὲν δέον.

ΔΙΟΓ. Βαβαῖ, πολλοὶ γε καὶ ποικίλοι καὶ πάντες δακρύοντες πλὴν τῶν νεογνῶν τούτων καὶ νηπίων. ἀλλὰ καὶ οἱ πάνυ γέροντες ὀδύρονται. τί τοῦτο ; ἄρα τὸ φίλτρον αὐτοὺς ἔχει τοῦ βίου ; τοῦτον οὖν τὸν ὑπέργηρων ἐρέσθαι βούλομαι. τί δακρῦεῖς τηλικούτος ἀποθανῶν ; τί ἀγανακτεῖς, ὦ βέλτιστε, καὶ ταῦτα γέρων ἀφιγμένος ; ἦ που βασιλεύς τις ἦσθα ;

ΠΤΩ. Οὐδαμῶς.

ΔΙΟΓ. Ἄλλὰ σατράπης ;

ΠΤΩ. Οὐδὲ τοῦτο.

ΔΙΟΓ. Ἄρα οὖν ἐπλούτεις, εἶτα ἀνιᾶ σε τὸ πολλὴν τρυφὴν ἀπολιπόντα τεθάναι ;

ΠΤΩ. Οὐδὲν τοιοῦτον, ἀλλ' ἔτη μὲν ἐγεγόνειν ἀμφὶ τὰ ἐνενήκοντα, βίον δὲ ἄπορον ἀπὸ καλάμου καὶ ὀρμιας εἶχον.

ἐς ὑπερβολὴν πτωχὸς ὢν ἄτεκνός τε καὶ προσέτι χολὸς καὶ ἀμυδρὸν βλέπων.

ΔΙΟΓ. Εἶτα τοιοῦτος ὢν ζῆν ἤθελες;

ΠΤΩ. Ναί· ἦδὺ γὰρ ἦν τὸ φῶς καὶ τὸ τεθνάναι δεινὸν καὶ φευκτέον.

ΔΙΟΓ. Παραπαίεις, ὦ γέρον, καὶ μειρακιεύη πρὸς τὸ χρεῶν, καὶ ταῦτα ἡλικιωτής ὢν τοῦ πορθιμέως. τί οὖν ἂν τις ἔτι λέγοι περὶ τῶν νέων, ὅποτε οἱ τηλικούτοι φιλόζυχοι εἰσιν, οὓς ἐχρῆν διώκειν τὸν θάνατον ὡς τῶν ἐν τῷ γήρα κακῶν φάρμακον; ἀλλ' ἀπίωμεν ἦδη, μὴ καὶ τις ἡμᾶς ὑπιδῆται ὡς ἀπόδρασιν βουλευόμεντας, ὁρῶν περὶ τὸ στόμιον εἰλουμένους.

5.

ΤΟ ΚΑΛΛΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.

ΜΕΝ. Ποῦ δὲ οἱ καλοὶ εἰσιν ἢ αἱ καλαί, Ἐρμῆ; ξενάγησόν με νέηλυν ὄντα.

ΕΡΜ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε· πλὴν κατ' ἐκεῖνο ἀπόβλεψον, ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἔνθα Ἐνάκινθος τέ ἐστι καὶ Νάρκισσος καὶ Νιρεὺς καὶ Ἀχιλλεὺς καὶ Τυρῶ καὶ Ἑλένη καὶ Λήδα καὶ ὄλωσ τὰ ἀρχαῖα πάντα κάλλη.

ΜΕΝ. Ὅστ' ἀ μόνα ὄρω καὶ κρανία τῶν σαρκῶν γυμνά, ὅμοια τὰ πολλά.

ΕΡΜ. Καὶ μὴν ἐκεῖνά ἐστιν, ἃ πάντες οἱ ποιηταὶ θαυμάζουσι τὰ ὄστ' ἀ, ὢν οὐ ἔοικας καταφρονεῖν.

ΜΕΝ. Ὅμως τὴν Ἑλένην μοι δεῖξον· οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην ἔγωγε.

ΕΡΜ. Τοῦτ' ἐστὶ τὸ κρανίον ἢ Ἑλένη ἐστίν.

ΜΕΝ. Εἶτα διὰ τοῦτο αἱ χίλια νῆες ἐπληρώθησαν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοσοῦτοι ἔπεσον Ἑλληγές τε καὶ

βάρβαροι καὶ τσαυταὶ πόλεις ἀνάστατοι γεγονασιν;

ΕΡΜ. Ἄλλ' οὐκ εἶδες, ὦ Μένιππε, ζῶσαν τὴν γυναῖκα·
ἔφης γὰρ ἂν καὶ σὺ ἀνεμέσητον εἶναι

τοιγῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
ἐπεὶ καὶ τὰ ἄνθη ξηρὰ ὄντα εἴ τις βλέποι ἀποθεβληκότα
τὴν βικρίην, ἄμορφα δῆλον ὅτι αὐτῇ δόξει, ὅτε μέντοι ἀνθεὶ
καὶ ἔχει τὴν χροῶν, κάλλιστά ἐστιν.

ΜΕΝ. Οὐκοῦν τοῦτο, ὦ Ἑρμῆ, θαυμάζω, εἰ μὴ συνίεσαν
οἱ Ἀχαιοὶ περὶ πράγματος οὕτως ὀλιγοχρονίου καὶ βρα-
δίως ἀπανθοῦντος πονοῦντες.

ΕΡΜ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε, συμφιλοσοφεῖν σοι.
ἴστε σὺ μὲν ἐπιλεξάμενος τόπον, ἔνθα ἂν ἐθέλῃς, κείσο κατα-
βαλὼν σεαυτόν, ἐγὼ δὲ τοὺς ἄλλους νεκροὺς ἤδη μετελεύ-
σομαι.

6.

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΩΝΟΣ.

ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΧΑΡΩΝ.

ΕΡΜ. Λογισώμεθα, ὦ πορθμεῦ, εἰ δοκεῖ, ὅποσα μοι ὀφεί-
λεις ἤδη, ὅπως μὴ αὐθις ἐρίζωμέν τι περὶ αὐτῶν.

ΧΑΡ. Λογισώμεθα, ὦ Ἑρμῆ· ἄμεινον γὰρ ὠρίσθαι καὶ
ἀπραγμονέστερον.

ΕΡΜ. Ἄγκυραν ἐντειλαμένῃ ἐκόμισα πέντε δραχμῶν.

ΧΑΡ. Πολλοῦ λέγεις.

ΕΡΜ. Νῆ τὸν Ἀΐδωνέα, τῶν πέντε ὠνησάμην, καὶ τρο-
πωτῆρα δύο ὀβολῶν.

ΧΑΡ. Τίθει πέντε δραχμὰς καὶ ὀβολοὺς δύο.

ΕΡΜ. Καὶ ἀκέστραν ὑπὲρ τοῦ ἰστίου· πέντε ὀβολοὺς ἐγὼ
κατέβαλον.

ΧΑΡ. Καὶ τούτους προστίθει.

ΕΡΜ. Καὶ κηρὸν ὡς ἐπιπλάσαι τοῦ σκαφιδίου τὰ ἀνεψυγῶτα καὶ ἤλους δὲ καὶ καλώδιον, ἀφ' οὗ τὴν ὑπέραν ἐποίησας, δύο δραχμῶν ἅπαντα.

ΧΑΡ. Καὶ ἄξια ταῦτα ὠνήσω.

ΕΡΜ. Ταῦτά ἐστιν, εἰ μὴ τι ἄλλο ἡμᾶς διέλαθεν ἐν τῷ λογισμῷ. πότε δ' οὖν ταῦτα ἀποδώσειν φήεις;

ΧΑΡ. Νῦν μὲν, ὦ Ἑρμῆ, ἀδύνατον, ἣν δὲ λοιμός τις ἢ πόλεμος καταπέμψῃ ἀθρόους τινάς, ἐνέσται τότε ἀποκερδᾶναι παραλογιζόμενον τὰ πορθμεῖα.

ΕΡΜ. Νῦν οὖν ἐγὼ καθεδοῦμαι τὰ κάκιστα εὐχόμενος γενέσθαι, ὡς ἂν ἀπὸ τούτων ἀπολάβοιμι;

ΧΑΡ. Οὐκ ἔστιν ἄλλως, ὦ Ἑρμῆ. νῦν δὲ ὀλίγοι, ὡς ὄρας, ἀφικνοῦνται ἡμῖν εἰρήνη γάρ.

ΕΡΜ. Ἄμεινον οὕτως, εἰ καὶ ἡμῖν παρατείνοιτο ὑπὸ σοῦ τὸ ὄφλημα. πλὴν ἀλλ' οἱ μὲν παλαιοί, ὦ Χάρων, οἶσθα οἷοι παρεγίγνοντο, ἀνδρεῖοι ἅπαντες, αἵματος ἀνάπλευσιν καὶ τραυματίαι οἱ πολλοί· νῦν δὲ ἡ φαρμάκη τις ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀποθανῶν ἢ ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἢ ὑπὸ τρυφῆς ἐξφωδῆκώς τὴν γαστέρα καὶ τὰ σκέλη, ὠχροὶ ἅπαντες καὶ ἀγενεῖς, οὐδὲν ὅμοιοι ἐκείνοις. οἱ δὲ πλείστοι αὐτῶν διὰ χρήματα ἤκουσιν ἐπιβουλεύοντες ἀλλήλους, ὡς εἰκόασιν.

ΧΑΡ. Πάνυ γὰρ περιπόθητά ἐστι ταῦτα.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν οὐδ' ἐγὼ δόξαιμι ἂν ἀμαρτάνειν πικρῶς ἀπαιτῶν τὰ ὀφειλόμενα παρὰ σοῦ.

7.

ΠΑΘΗΜΑ ΑΝΥΠΟΜΟΝΟΥ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥ.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΗΣ.

ΖΗΝ. Σὺ δέ, ὦ Καλλιδημίδη, πῶς ἀπέθανες; ἐγὼ μὲν γὰρ ὅτι παράσιτος ὢν Δεινίου πλέον τοῦ ἱκανοῦ ἐμπαγῶν ἀπεπνίγην, οἶσθα· παρῆς γὰρ ἀποθνήσκοντί μοι.

ΚΑΛ. Παρῆν, ὦ Ζηνόφαντε· τὸ δὲ ἐμὸν παράδοξόν τι ἐγένετο. οἶσθα γὰρ καὶ σύ που Πτοιόδωρον τὸν γέροντα.

ΖΗΝ. Τὸν ἄτεκνον, τὸν πλούσιον, ᾧ σε τὰ πολλὰ ἤδιδεν συνόντα;

ΚΑΛ. Ἐκείνον αὐτὸν αἰεὶ ἐθεράπευον ὑπισχνούμενον ἐπ' ἐμοὶ τεθνήξεσθαι. ἐπεὶ δὲ τὸ πρᾶγμα ἐς μήχιστον ἀπετείνετο καὶ ὑπὲρ τὸν Τιθωνὸν ὁ γέρων ἐζῆ, ἐπίτομόν τινα ὁδὸν ἐπὶ τὸν κλῆρον ἐξεῦρον· πριάμενος γὰρ φάρμακον ἀνέπεισα τὸν οἰνοχόον, ἐπειδὴν τάχιστα ὁ Πτοιόδωρος αἰτήσῃ πιεῖν (πίνει δὲ ἐπιεικῶς ζωρότερον), ἐμβαλόντα ἐς κύλικα ἔτοιμον ἔχειν αὐτὸ καὶ ἐπιδοῦναι αὐτῷ· εἰ δὲ τοῦτο ποιήσειεν, ἐλεύθερον ἐπωμοσάμην ἀφήσειν αὐτόν.

ΖΗΝ. Τί οὖν ἐγένετο; πάνυ γὰρ τι παράδοξον ἔρειν ἔοικας.

ΚΑΛ. Ἐπεὶ τοίνυν λουσάμενοι ἤκομεν, δύο δὴ ὁ μειρακίσκος κύλικας ἐτοίμους ἔχων, τὴν μὲν τῷ Πτοιόδωρῳ, τὴν ἔχουσαν τὸ φάρμακον, τὴν δὲ ἐτέραν ἐμοί, σφαλεῖς οὐκ οἶδ' ὅπως ἐμοὶ μὲν τὸ φάρμακον, Πτοιόδωρῳ δὲ τὴν ἀφάρμακτον ἔδωκεν· εἶτα ὁ μὲν ἔπινεν, ἐγὼ δὲ αὐτίκα μάλα ἐκτάδην ἐκείμην ὑποβολιμαῖος ἀντ' ἐκείνου νεκρός. τί τοῦτο γέλας, ὦ Ζηνόφαντε; καὶ μὴν οὐκ ἔδει γε ἑταίρῳ ἀνδρὶ ἐπιγελαῖν.

ΖΗΝ. Ἄστειά γάρ, ὦ Καλλιδημίδη, πέπονθας. ὁ γέρων δὲ τί πρὸς ταῦτα;

ΚΑΛ. Πρῶτον μὲν ὑπεταράχθη πρὸς τὸ αἰφνίδιον, εἶτα συνεῖς, οἶμαι, τὸ γεγενημένον ἐγέλα καὶ αὐτός, οἶά με ὁ οἰνοχόος εἵργασται.

ΖΗΝ. Πλὴν ἄλλ' οὐδὲ σὲ τὴν ἐπίτομον ἐχρῆν τραπέσθαι· ἦκε γὰρ ἂν σοι διὰ τῆς λεωφόρου ἀσφαλέστερον, εἰ καὶ ὀλίγῳ βραδύτερον.

Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΚΡΑΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

ΚΡΑΤ. Μοίριχον τὸν πλούσιον ἐγίνωσκεις, ὦ Διόγενες, τὸν πάνυ πλούσιον, τὸν ἐκ Κορίνθου, τὸν τὰς πολλὰς ὀλκάδας ἔχοντα, οὗ ἀνεπιδὸς Ἀριστέας, πλούσιος καὶ αὐτὸς ὢν; ὃς τὸ Ὀμηρικὸν ἐκείνο εἰώθει ἐπιλέγειν,
 ἦ μ' ἀνάειρ' ἦ ἐγὼ σέ.

ΔΙΟΓ. Τίνος ἔνεκα, ὦ Κράτης;

ΚΡΑΤ. Ἐθεράπευον ἀλλήλους τοῦ κλήρου ἔνεκα ἐκάτερος, ἡλικιωταὶ ὄντες, καὶ τὰς διαθήκας ἐς τὸ φανερόν ἐτίθεντο, Ἀριστέαν μὲν ὁ Μοίριχος, εἰ προαποθάνοι, δεσπότην ἀφιεῖς τῶν ἑαυτοῦ πάντων, Μοίριχον δὲ ὁ Ἀριστέας, εἰ προαπέλθοι αὐτοῦ. ταῦτα μὲν ἐγέγραπτο, οἱ δ' ἐθεράπευον ὑπερβαλλόμενοι ἀλλήλους τῇ κολακείᾳ· καὶ οἱ μάντις, οἳ τε ἀπὸ τῶν ἄστρον τεκμαιρόμενοι τὸ μέλλον οἳ τε ἀπὸ τῶν ὄνειράτων, ὡς γε Χαλδαίων παῖδες, ἀλλὰ καὶ ὁ Πύθιος αὐτὸς ἄρτι μὲν Ἀριστέα παρεῖχε τὸ κράτος, ἄρτι δὲ Μοιρίχῳ, καὶ τὰ τάλαντα ποτὲ μὲν ἐπ' ἐκείνον, νῦν δ' ἐπὶ τοῦτον ἔρρεπε.

ΔΙΟΓ. Τί οὖν πέρας ἐγένετο, ὦ Κράτης; ἀκοῦσαι γὰρ ἄξιον.

ΚΡΑΤ. Ἄμφω τεθῆασιν ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας, οἱ δὲ κληροὶ ἐς Εὐνόμιον καὶ Θρασυκλέα περιγλήθον, ἄμφω συγγενεῖς ὄντας, οὐδὲ πώποτε προμαντευομένους οὕτω γενέσθαι ταῦτα· διαπλέοντες γὰρ ἀπὸ Σικυῶνος ἐς Κίρραν κατὰ μέσον τὸν πόρον πλαγίῳ περιπεσόντες τῷ Ἰάπυγι ἀνετράπησαν.

ΔΙΟΓ. Εὐ ποίησαν. ἡμεῖς δὲ ὁπότε ἐν τῷ βίῳ ἦμεν, οὐδὲν τοιοῦτον ἐνενοοῦμεν περὶ ἀλλήλων· οὔτε ἐγὼ ποτε ηὔξασθαι Ἀντισθένην ἀποθανεῖν, ὡς κληρονομήσαιμι τῆς βακτηρίας αὐτοῦ (εἶχε δὲ πάνυ καρτερὰν ἐκ κοτίνου ποιησάμενος) οὔτε, οἶμαι. σὺ δὲ Κράτης ἐπεθύμεις κληρονομεῖν ἀποθανόν-

τος ἐμοῦ τὰ κτήματα καὶ τὸν πῖθον καὶ τὴν πῆραν χοίρικας δύο θέρμων ἔχουσαν.

ΚΡΑΤ. Οὐδὲν γάρ μοι τούτων ἔδει, ἀλλ' οὐδὲ σοί, ὦ Διόγενες· ἃ γὰρ ἐχρῆν, σὺ τε Ἀντισθένης ἐκληρονόμησας καὶ ἐγὼ σοῦ, πολλῶ μείζω καὶ σεμνότερα τῆς Περσῶν ἀρχῆς.

ΔΙΟΓ. Τίνα ταῦτα φῆς;

ΚΡΑΤ. Σοφίαν, αὐτάρκειαν, ἀλήθειαν, παρρησίαν, ἐλευθερίαν.

ΔΙΟΓ. Νῆ Δία, μέμνημαι καὶ τοῦτον διαδεξάμενος τὸν πλοῦτον παρὰ Ἀντισθένης καὶ σοὶ ἔτι πλείω καταλιπὼν.

ΚΡΑΤ. Ἄλλ' οἱ ἄλλοι ἡμέλουν τῶν τοιούτων κτημάτων καὶ οὐδεὶς ἐθεράπευεν ἡμᾶς κληρονομῆσειν προσδοκῶν, ἐς δὲ τὸ χρυσίον πάντες ἔβλεπον.

ΔΙΟΓ. Εἰκότως· οὐ γὰρ εἶχον, ἔνθα ἂν δέξαιντο τὰ τοιαῦτα παρ' ἡμῶν διερρυηκότες ὑπὸ τρυφῆς, καθάπερ τὰ σαθρὰ τῶν βαλαντίων ὥστε εἴ ποτε καὶ ἐμβάλοι τις ἐς αὐτοὺς ἢ σοφίαν ἢ παρρησίαν ἢ ἀλήθειαν, ἐξέπιπτεν εὐθὺς καὶ διέρρει, τοῦ πυθμένος στέγειν οὐ δυναμένου, οἷόν τι πάσχουσιν αἱ τοῦ Δαναοῦ αὐται παρθέναι εἰς τὸν τετρημένον πῖθον ἐπαντλοῦσαι· τὸ δὲ χρυσίον ὁδοῦσι καὶ ὄνου καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύλαττον.

ΚΡΑΤ. Οὐκοῦν ἡμεῖς μὲν ἔξομεν κἀνταῦθα τὸν πλοῦτον, οἱ δὲ ὁβολὸν ἤξουσι κομίζοντες καὶ τοῦτον ἄχρι τοῦ πορθμέως.

9.

ΠΩΣ ΤΙΜΩΡΕΙ Ο ΠΛΟΥΤΩΝ ΚΟΛΑΚΑΣ ΘΗΡΕΥΤΑΣ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ.

ΠΛΟΥΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.

ΠΛΟΥΤ. Τὸν γέροντα οἶσθα, τὸν πάνυ γεγηρακότα λέγω, τὸν πλοῦσιον Εὐκράτην, ᾧ παῖδες μὲν οὐκ εἰσίν, οἱ τὸν κλῆρον δὲ θηρῶντες πεντακισμῦριοι;

ΕΡΜ. Ναί, τὸν Σικυώνιον φής. τί οὖν;

ΠΛΟΥΤ. Ἐκείνον μὲν, ὃ Ἐρμῆ, ζῆν ἕασον ἐπὶ τοῖς ἐνε-
νήκοντα ἔτεσιν, ἃ βεβίωκεν, ἐπιμετρήσας ἄλλα τοσαῦτα, εἰ
δὲ οἷόν τε ἦν, καὶ ἔτι πλείω, τοὺς δὲ κόλακας αὐτοῦ Χαρί-
νον τὸν νέον καὶ Δάμωνα καὶ τοὺς ἄλλους κατάσπασον ἐφε-
ξῆς ἅπαντας.

ΕΡΜ. Ἄτοπον ἂν δόξειε τὸ τοιοῦτον.

ΠΛΟΥΤ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ δικαιοτάτον· τί γὰρ ἐκείνοι
παθόντες εὐχονται ἀποθανεῖν ἐκείνον ἢ τῶν χρημάτων ἀντι-
ποιεῦνται οὐδὲν προσήκοντες; ὁ δὲ πάντων ἐστὶ μιαιώτατον,
ὅτι καὶ τὰ τοιαῦτα εὐχόμενοι ὁμῶς θεραπεύουσιν ἐν γε τῷ φα-
νερῷ, καὶ νοσοῦντος ἃ μὲν βουλεύονται πᾶσι πρόδηλα, θύσειν
δὲ ὁμῶς ὑπισχνοῦνται, ἦν βραῖση, καὶ ὅλως ποικίλη τις ἢ κο-
λακεία τῶν ἀνδρῶν. διὰ ταῦτα ὁ μὲν ἔστω ἀθάνατος, οἱ δὲ
προαπίψωσαν αὐτοῦ μάτην ἐπιχανόντες.

ΕΡΜ. Γελοῖα πείσονται, πανοῦργοι ὄντες· ἀλλὰ κάκεινος
εὖ μάλα διαβουκολεῖ αὐτοὺς καὶ ἐπελπίζει, καὶ ὅλως αἰεὶ θα-
νόντι ἔοικῶς ἔρρωται πολὺ μᾶλλον τῶν νέων. οἱ δὲ ἤδη τὸν
κλῆρον ἐν σφίσι διηρημένοι βόσκονται ζωὴν μακαρίαν πρὸς
ἑαυτοὺς τιθέντες.

ΠΛΟΥΤ. Οὐκοῦν ὁ μὲν ἀποδυσάμενος τὸ γῆρας ὡσπερ
Ἰόλεως ἀνηθησάτω, οἱ δὲ ἀπὸ μέσων τῶν ἐλπίδων τὸν ὄνει-
ροποληθέντα πλοῦτον ἀπολιπόντες ἠκέτωσαν ἤδη κακοὶ κα-
κῶς ἀποθανόντες.

ΕΡΜ. Ἀμέλησον, ὃ Πλούτων μετελεύσομαι γὰρ σοὶ ἤδη
αὐτοὺς καθ' ἓνα ἐξῆς· ἐπτὰ δέ, οἶμαι, εἰσί.

ΠΛΟΥΤ. Κατάσπα· ὁ δὲ παραπέμφει ἕκαστον ἀντὶ γέ-
ροντος αὐθις πρωθήθης γενόμενος.

ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΕΝΟΣ ΝΕΚΡΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΩΝΑ.

ΤΕΡΨΙΩΝ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΩΝ.

ΤΕΡΨ. Τοῦτο, ὦ Πλούτων, δίκαιον, ἐμὲ μὲν τεθνάναι τριάκοντα ἔτη γεγονότα, τὸν δὲ ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα γέροντα Θούκριτον ζῆν ἔτι;

ΠΛΟΥΤ. Δικαιοτάτον μὲν οὖν, ὦ Τερψίων, εἴ γε ὁ μὲν ζῆν μῆδένα εὐχόμενος ἀποθανεῖν τῶν φίλων, σὺ δὲ παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἐπεβούλευες αὐτῷ περιμένων τὸν κλῆρον.

ΤΕΡΨ. Οὐ γὰρ ἐχρῆν γέροντα ὄντα καὶ μηκέτι χρήσασθαι τῷ πλούτῳ αὐτὸν δυνάμενον ἀπελθεῖν τοῦ βίου παραχωρήσαντα τοῖς νέοις;

ΠΛΟΥΤ. Καινά, ὦ Τερψίων, νομοθετεῖς, τὸν μηκέτι τῷ πλούτῳ χρήσασθαι δυνάμενον πρὸς ἡδονὴν ἀποθνήσκειν τὸ δὲ ἄλλως ἢ Μοῖρα καὶ ἡ φύσις διέταξεν.

ΤΕΡΨ. Οὐκοῦν ταύτην αἰτιῶμαι τῆς διατάξεως· ἐχρῆν γὰρ τὸ πρᾶγμα ἐξῆς πως γίνεσθαι, τὸν πρεσβύτερον πρότερον, καὶ μετὰ τοῦτον ὅστις καὶ τῇ ἡλικίᾳ μετ' αὐτόν, ἀναστρέφεσθαι δὲ μῆδαμῶς, μῆδὲ ζῆν μὲν τὸν υπέργῃρων ὀδόντας τρεῖς ἔτι λοιποὺς ἔχοντα, μόλις ὄρωντα, οἰκέταις τέταρσιν ἐπικεκυφότα, κορύζῃς μὲν τὴν βίνα, λήμῃς δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς μεστὸν ὄντα, οὐδὲν ἔτι ἡδὺ εἰδόμενα, ἔμψυχόν τινα τάφον ὑπὸ τῶν νέων καταγελώμενον, ἀποθνήσκειν δὲ καλλίστους καὶ ἔρρωμενεστάτους νεανίσκους· ἄνω γὰρ ποταμῶν τοῦτό γε· ἢ τὸ τελευταῖον εἰδέναι ἐχρῆν, πότε καὶ τεθνήξεται τῶν γερόντων ἕκαστος, ἵνα μὴ μάτην ἐνίοις ἐθεράπευσιν. νῦν δὲ τὸ τῆς παροιμίας, ἡ ἄμαξα τὸν βοῦν.

ΠΛΟΥΤ. Ταῦτα μὲν, ὦ Τερψίων, πολὺ συνετώτερα γίνεσθαι ἤπερ σοὶ δοκεῖ. καὶ ὑμεῖς δὲ τί παθόντες ἀλλοτριῶς ἐπιχαίνετε καὶ τοῖς ἀτέκνοις τῶν γερόντων ἐσποιεῖτε φέροντες αὐτούς; τοιγαροῦν γέλωτα ὀφλισκάνετε πρὸ ἐκείνων κατορυτ-

τόμενοι, καὶ τὸ πρᾶγμα τοῖς πολλοῖς ἤδιστον γίνεται· ὅσῳ γὰρ ὑμεῖς ἐκείνους ἀποθανεῖν εὐχεσθε, τοσοῦτῳ ἅπασιν ἤδη προαποθανεῖν ὑμᾶς αὐτῶν. καινὴν γάρ τινα ταύτην τέχνην ἐπιμενοήκατε γραῶν καὶ γερόντων ἐρῶντες, καὶ μάλιστα εἰ ἄτεκνοι εἶεν, οἱ δὲ ἔντεκνοι ὑμῖν ἀνέραστοι. καίτοι πολλοὶ ἤδη τῶν γερόντων συνέντες ὑμῶν τὴν πανουργίαν τοῦ ἔρωτος, ἣν καὶ τύχῳσι παιδας ἔχοντες, μισεῖν αὐτοὺς πλάττονται, ὡς καὶ αὐτοὶ ἐρῶνται· εἶτα ἐν ταῖς διαθήκαις ἀπεκλείσθησαν μὲν οἱ πάλαι δορυφορήσαντες, ὁ δὲ παῖς καὶ ἡ φύσις, ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον, κρατοῦσι πάντων, οἱ δὲ ὑποπρίουσι τοὺς ὀδόντας ἀπομυγέτες.

ΤΕΡΨ. Ἀληθῆ ταῦτα φῆς· ἐμοῦ γοῦν Θούκριτος πόσα κατέφαγεν ἀεὶ τεθνήξεσθαι δοκῶν καὶ ὁπότε ἐσίοιμι ὑποστένων καὶ μύχιόν τι καθάπερ ἐξ ὄρου νεοττὸς ἀτελῆς ὑποκρώζων, ὥστ' ἔγωγε, ὅσον αὐτίκα οἰόμενος ἐπιθήσειν αὐτὸν τῆς σοροῦ, ἔπεμπόν τε πολλά, ὡς μὴ ὑπερβάλλοιτό με οἱ ἀντερασταὶ τῇ μεγαλοδωρίᾳ, καὶ τὰ πολλὰ ὑπὸ φροντίδων ἀγρυπνος ἐκείμην ἀριθμῶν ἕκαστα καὶ διατάττων. ταῦτα γοῦν μοι καὶ τοῦ ἀποθανεῖν αἷτια γεγένηται, ἀγρυπνία καὶ φροντίδες· ὁ δὲ τοσοῦτόν μοι δέλεαρ καταπιῶν ἐφειστήκει θαπτομένῳ πρόφην ἐπιγελῶν.

ΠΛΟΥΤ. Εὖ γε, ὦ Θούκριτε, ζῆγης ἐπὶ μήκιστον πλουτῶν ἅμα καὶ τῶν τοιοῦτων καταγελῶν, μὴδὲ πρότερόν γε σὺ ἀποθάνοις ἢ προπέμψας πάντας τοὺς κόλακας.

ΤΕΡΨ. Τοῦτο μὲν, ὦ Πλούτων, καὶ ἐμοὶ ἤδιστον ἤδη, εἰ καὶ Χαροιάδης προτεθνήξεται Θουκρίτου.

ΠΛΟΥΤ. Θάρρει, ὦ Τερψίων· καὶ Φεῖδων γὰρ καὶ Μέλανθος καὶ ὄλως ἅπαντες προελεύσονται αὐτοῦ ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φροντίσιν.

ΤΕΡΨ. Ἐπαινῶ ταῦτα. ζῆγης ἐπὶ μήκιστον, ὦ Θούκριτε.

11.

ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΤΩΝ ΠΛΟΥΣΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

ΚΡΟΙΣΟΣ, ΠΛΟΥΤΩΝ, ΜΕΝΙΠΠΟΣ, ΜΙΔΑΣ ΚΑΙ ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΛΟΣ.

ΚΡΟΙΣ. Οὐ φέρομεν, ὦ Πλούτων, Μένιππον τουτονὶ τὸν κύνα παροικούντα· ὥστε ἢ ἐκεῖνόν ποι κατάστησον ἢ ἡμεῖς μετοικήσομεν ἐς ἕτερον τόπον.

ΠΛΟΥΤ. Τί δ' ὑμᾶς δαινὸν ἐργάζεται ὁμόνεκρος ὢν ;

ΚΡΟΙΣ. Ἐπειδὴν ἡμεῖς οὐμώζωμεν καὶ στένωμεν ἐκείνων μεμνημένοι τῶν ἄνω, Μίδας μὲν οὕτωσι τοῦ χρυσοῦ, Σαρδανάπαλλος δὲ τῆς πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ δὲ Κροῖσος τῶν θησαυρῶν, ἐπιγελαῖ καὶ ἐξονειδίζει ἀνδράποδα καὶ καθάρματα ἡμᾶς ἀποκαλῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἄδων ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οὐμωγὰς, καὶ ὄλωσ λυπηρὸς ἐστὶ.

ΠΛΟΥΤ. Τί ταῦτά φασιν, ὦ Μένιππε ;

ΜΕΝ Ἀληθῆ, ὦ Πλούτων· μισῶ γὰρ αὐτοὺς ἀγενεῖς καὶ ὀλέθρους ὄντας, οἷς οὐκ ἀπέχρησε βιώναι κακῶς, ἀλλὰ καὶ ἀποθανόντες ἔτι μέμνηνται καὶ περιέχονται τῶν ἄνω· χαίρω τοιγαροῦν ἀνιῶν αὐτούς.

ΠΛΟΥΤ. Ἄλλ' οὐ χρεὶ λυποῦνται γὰρ οὐ μικρῶν στερόμενοι.

ΜΕΝ. Καὶ σὺ μωραίνεις, ὦ Πλούτων, ὁμόψηφος ὢν τοῖς τούτων στεναγμοῖς ;

ΠΛΟΥΤ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' οὐκ ἂν ἐθέλοιμι στασιάζειν ὑμᾶς.

ΜΕΝ. Καὶ μὴν, ὦ κάκιστοι Λυδῶν καὶ Φρυγῶν καὶ Ἀσσυρίων, οὕτω γινώσκετε ὡς οὐδὲ παυσομένου μου· ἔνθα γὰρ ἂν ἴητε, ἀκολουθήσω ἀνιῶν καὶ κατὰδων καὶ καταγελῶν.

ΚΡΟΙΣ. Ταῦτα οὐχ ὕβρις ;

ΜΕΝ. Οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνα ὕβρις ἦν, ἃ ὑμεῖς ἐποιεῖτε, προσκυνεῖσθαι ἀξιούντες καὶ ἐλευθέρους ἀνδράσιν ἐντρυφῶντες καὶ

τοῦ θανάτου τὸ παράπαν οὐ μνημονεύοντες· τοιγαροῦν αἰμώ-
ξεσθε πάντων ἐκείνων ἀφηρημένοι.

ΚΡΟΙΣ. Πολλῶν γε, ὦ θεοί, καὶ μεγάλων κτημάτων.

ΜΙΔ. Ὅσου μὲν ἐγὼ χρυσοῦ.

ΣΑΡΔ. Ὅσης δὲ ἐγὼ τρυφῆς.

MEN. Εὖ γε, οὕτω ποιεῖτε· ὀδύρεσθε μὲν ὑμεῖς, ἐγὼ δὲ
τὸ γνῶθι σαυτὸν πολλάκις συνείρων ἐπάσομαι ὑμῖν· πρέποι
γὰρ ἂν ταῖς τοιαύταις αἰμωγαῖς ἐπαδόμενον.

12

Η ΤΙΜΩΡΙΑ ΤΟΥ ΤΑΝΤΑΛΟΥ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΤΑΝΤΑΛΟΣ.

MEN. Τί κλάεις, ὦ Τάνταλε; ἢ τί σεαυτὸν ὀδύρη ἐπὶ τῇ
λίμνῃ ἐστώς;

TAN. Ὅτι, ὦ Μένιππε, ἀπόλωλα ὑπὸ τοῦ δίψους.

MEN. Οὕτως ἀργὸς εἶ, ὡς μὴ ἐπικύψας πιεῖν ἢ καὶ νῆ
Δί' ἀρυσάμενος κοίλῃ τῇ χειρὶ;

TAN. Οὐδὲν ὄφελος, εἰ ἐπικύψαιμι· φεύγει γὰρ τὸ ὕδωρ,
ἐπειδὴν προσιόντα αἰσθηταί με· ἦν δέ ποτε καὶ ἀρύσσομαι καὶ
προσενέγκω τῷ στόματι, οὐ φθάνω βρέξας ἄκρον τὸ χεῖλος,
καὶ διὰ τῶν δακτύλων δαρρύνειν, οὐκ οἶδ' ὅπως, αὐθις ἀπολεί-
πει ξηρὰν τὴν χεῖρά μου.

MEN. Τεράσιόν τι πάσχεις, ὦ Τάνταλε. ἀτὰρ εἰπέ μοι,
τί δαὶ καὶ δέη τοῦ πιεῖν; οὐ γὰρ σῶμα ἔχεις, ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν
ἐν Λυδία που τέθαπται, ὅπερ καὶ πεινῆν καὶ διψῆν ἐδύνατο,
οὐ δὲ ἡ ψυχὴ πῶς ἂν ἔτι ἢ διψήσῃς ἢ πίνοις;

TAN. Τοῦτ' αὐτὸ ἡ κόλασις ἐστὶ, τὸ διψῆν τὴν ψυχὴν
ὡς σῶμα οὔσαν.

MEN. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὕτως πιστεύσομεν, ἐπεὶ φῆς
κολάζεσθαι τῷ δίψει. τί δ' οὖν σοι τὸ δεινὸν ἔσται; ἢ δέδιαις

μη ἐνδεία τοῦ ποτοῦ ἀποθάνης; οὐχ ὄρω γὰρ ἄλλον ἄδην μετὰ τοῦτον ἢ θάνατον ἐντεῦθεν εἰς ἕτερον τόπον.

TAN. Ὅρθως μὲν λέγεις· καὶ τοῦτο δ' οὖν μέρος τῆς καταδίκης, τὸ ἐπιθυμεῖν πιεῖν μηδὲν δεόμενον.

MEN. Ληρεῖς, ὦ Τάνταλε, καὶ ὡς ἀληθῶς ποτοῦ δεῖσθαι δοκεῖς, ἀκράτου γε ἐλλεβόρου νῆ Δία, ὅστις τὸναντίον τοῖς ὑπὸ τῶν λυττῶντων κυνῶν δεδηγμένοις πέπονθας οὐ τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ τὴν δίψαν πεφοβημένος.

TAN. Οὐδὲ τὸν ἐλλεβόρον, ὦ Μένιππε, ἀναίνομαι πιεῖν· γένοιτό μοι μόνον.

MEN. Θάρρει, ὦ Τάνταλε, ὡς οὔτε σὺ οὔτε ἄλλος πίεται τῶν νεκρῶν· ἀδύνατον γάρ· καίτοι οὐ πάντες ὡσπερ σὺ ἐκ καταδίκης διψῶσι, τοῦ ὕδατος αὐτοῦς οὐχ ὑπομένοντος.

13.

ΑΛΑΖΟΝΕΙΑ ΕΝΟΣ ΝΕΚΡΟΥ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΚΑΙ ΜΑΥΣΩΛΟΣ.

ΔΙΟΓ. ὦ Κάρ, ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖς καὶ πάντων ἡμῶν προτιμᾶσθαι ἀξιοῖς;

ΜΑΥΣ. Καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὲν, ὦ Σινωπεῦ, ὅς ἐβασίλευσα Καρίας μὲν ἀπάσης, ἤρξα δὲ καὶ Λυδῶν ἐνίων καὶ νήσους δὲ τινὰς ὑπηγαγόμενῃ καὶ ἄχρι Μιλήτου ἐπέβην τὰ πολλὰ τῆς Ἰωνίας καταστρεφόμενος· καὶ καλῶς ἦν καὶ μέγας καὶ ἐν πολέμοις καρτερός· τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι ἐν Ἀλικαρνασσῷ μνήμα παμμέγεθες ἔχω ἐπικείμενον, ἡλικίον οὐκ ἄλλος νεκρός, ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ἐς κάλλος ἐξησκημένον, Ἴππων καὶ ἀνδρῶν ἐς τὸ ἀκριθέστατον εἰκασμένων λίθου τοῦ καλλίστου, οἷον οὐδὲ νεῶν εὔροι τις ἂν βραδίως. οὐ δοκῶ σοι δικαίως ἐπὶ τούτοις μέγα φρονεῖν;

ΔΙΟΓ. Ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ φῆς καὶ τῷ κάλλει καὶ τῷ βάρει τοῦ τάφου;

ΜΑΓΣ. Νῆ Δι' ἐπὶ τούτοις.

ΔΙΟΓ. Ἄλλ', ὦ καλὲ Μαύσωλε, οὔτε ἡ ἰσχύς ἐκείνη ἔτι σοι οὔτε ἡ μορφή πάρεστιν· εἰ γοῦν τινα ἐλοιόμεθα δικαστὴν εὐμορφίας πέρι, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, τίνος ἕνεκα τὸ σὸν κρανίον προτιμηθείη ἂν τοῦ ἐμοῦ· φαλακρὰ γὰρ ἄμφω καὶ γυμνά, καὶ τοὺς ὀδόντας ὁμοίως προφαίνομεν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφηγήμεθα καὶ τὰς ῥίνας ἀποσεσιμώμεθα. ὁ δὲ τάφος καὶ οἱ πολυτελεῖς ἐκεῖνοι λίθοι Ἄλικαρνασσεῦσι μὲν ἴσως εἶεν ἂν ἐπιδείκνυσθαι καὶ φιλοτιμεῖσθαι πρὸς τοὺς ξένους, ὡς δὴ τι μέγα οἰκοδόμημα αὐτοῖς ἐστὶ· σὺ δέ, ὦ βέλτιστε, οὐχ ὄρω ὅ τι ἀπολαύεις αὐτοῦ, πλὴν εἰ μὴ τοῦτο φῆς, ὅτι μᾶλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ὑπὸ τηλικούτοις λίθοις πιεζόμενος.

ΜΑΓΣ. Ἀνόνητα οὖν μοι ἐκεῖνα πάντα; καὶ ἰσότημος ἔσται Μαύσωλος καὶ Διογένης;

ΔΙΟΓ. Οὐκ ἰσότημος, ὦ γενναιότατε, οὐ γάρ· Μαύσωλος μὲν γὰρ οὐ μῶξεται μεμνημένος τῶν ὑπὲρ γῆς, ἐν οἷς εὐδαιμονεῖν ᾔετο, Διογένης δὲ καταγελάσεται αὐτοῦ. καὶ τάφον ὁ μὲν ἐν Ἄλικαρνασσὶ ἔρει ἑαυτοῦ ὑπὸ Ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς κατεσκευασμένον, ὁ Διογένης δὲ τοῦ μὲν σώματος εἰ καὶ τινα τάφον ἔχει οὐκ οἶδεν· οὐδὲ γὰρ ἔμελεν αὐτῷ τούτου· λόγον δὲ τοῖς ἀρίστοις περὶ αὐτοῦ καταλέλοιπεν ἀνδρὸς βίον βεβιωκῶς ὑψηλότερον, ὦ Καρῶν ἀνδραποδωδέστατε, τοῦ σοῦ μνήματος καὶ ἐν βεβαιοτέρῳ χωρίῳ κατεσκευασμένον.

14.

ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΠΕΡΙ ΔΥΟ ΝΕΚΡΩΝ.

ΝΙΡΕΥΣ ΚΑΙ ΘΕΡΣΙΤΗΣ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

ΝΙΡ. Ἴδου δὴ, Μένιππος οὗτος δικάσει, πότερος εὐμορφότερός ἐστιν. εἰπέ, ὦ Μένιππε, οὐ καλλίων σοι δοκῶ;

MEN. Τίνες δὲ καὶ εἴστε; πρότερον, οἶμαι, χρὴ γὰρ τοῦτο εἰδέναι.

NIP. Νιρεὺς καὶ Θερσίτης.

MEN. Πότερος οὖν ὁ Νιρεὺς καὶ πότερος ὁ Θερσίτης; οὐδέπω γὰρ τοῦτο δῆλον.

ΘΕΡΣ. Ἐν μὲν ἤδη τοῦτο ἔχω, ὅτι ὁμοίός εἰμί σοι καὶ οὐδὲν τηλικούτον διαφέρεις, ἡλίκον σε Ὅμηρος ἐκεῖνος ὁ τυφλὸς ἐπήνεσεν, ἀπάντων εὐμορφότερον προσειπών, ἀλλ' ὁ φοξὸς ἐγὼ καὶ ψεδνὸς οὐδὲν χείρων ἐφάνην τῷ δικαστῇ. Ἔρα δέ σὺ, ὦ Μένιππε, ὄντινα καὶ εὐμορφότερον ἦγῃ.

NIP. Ἐμέ γε τὸν Ἀγλαΐας καὶ Χάροπος,

ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.

MEN. Ἄλλ' οὐχὶ καὶ ὑπὸ γῆν, ὡς οἶμαι, κάλλιστος ἦλθες, ἀλλὰ τὰ μὲν ὁσαῖ ὁμοῖα, τὸ δὲ κρανίον ταύτῃ μόνον ἄρα διακρίνοιτο ἀπὸ τοῦ Θερσίτου κρανίου, ὅτι εὐθρυπτον τὸ σόν' ἀλαπαδνὸν γὰρ αὐτὸ καὶ οὐκ ἀνδρῶδες ἔχεις.

NIP. Καὶ μὴν ἐροῦ Ὅμηρον, ὁποῖος ἦν, ὁπότε συνεστράτευον τοῖς Ἀχαιοῖς.

MEN. Ὀνειράτά μοι λέγεις· ἐγὼ δὲ βλέπω ἅ καὶ νῦν ἔχεις, ἐκεῖνα δὲ οἱ τότε ἴσασιν.

NIP. Οὐκουν ἐγὼ ἐνταῦθα εὐμορφότερός εἰμι, ὦ Μένιππε;

MEN. Οὔτε σὺ οὔτε ἄλλος εὐμορφος· ἰσοτιμία γὰρ ἐν ἄδου καὶ ὁμοῖοι ἅπαντες.

ΘΕΡΣ. Ἐμοὶ μὲν καὶ τοῦτο ἱκανόν.

15.

ΔΙΑΤΙ ΕΝΑΣ ΘΕΟΣ ΕΠΕΘΥΜΗΣΕ Ν' ΑΠΟΘΑΝΗ', ΕΝ
Ω, ΗΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΘΑΝΑΤΟΣ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡΩΝ.

MEN. Ἦκουσα, ὦ Χείρων, ὡς θεὸς ὢν ἐπιθυμήσειας ἀποθανεῖν.

ΧΕΙΡ. Ἀληθῆ ταῦτα ἤκουσας, ὦ Μένιππε, καὶ τέθνηκα, ὡς ὄραξ, ἀθάνατος εἶναι δυνάμενος.

ΜΕΝ. Τίς δέ σε ἔρωσ τοῦ θανάτου ἔσχεν, ἀνεράστου τοῖς πολλοῖς χρήματος;

ΧΕΙΡ. Ἐρῶ πρὸς σέ οὐκ ἀσύνητον ὄντα. οὐκ ἦν ἔτι ἡδὺ ἀπολαύειν τῆς ἀθανασίας.

ΜΕΝ. Οὐχ ἡδὺ ἦν ζῶντα ὄραν τὸ φῶς;

ΧΕΙΡ. Οὐκ, ὦ Μένιππε· τὸ γὰρ ἡδὺ ἔγωγε ποικίλον τι καὶ οὐχ ἀπλοῦν ἠγοῦμαι εἶναι. ἐγὼ δὲ ἔζων ἀεὶ καὶ ἀπέλαυον τῶν ὁμοίων, ἡλίου, φωτός, τροφῆς· αἱ ὥραι δὲ αἱ αὐταὶ καὶ τὰ γιγνόμενα ἅπαντα ἐξῆς ἕκαστον, ὥσπερ ἀκολουθοῦντα θάτερον θατέρῳ. ἐνεπλήσθην οὖν αὐτῶν· οὐ γὰρ ἐν τῇ αὐτῇ ἀεὶ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μὴ μετασχεῖν ὅλως τὸ τερπνὸν ἦν.

ΜΕΝ. Εὖ λέγεις, ὦ Χείρων. τὰ ἐν ἄδου δὲ πῶς φέρεις, ἀφ' οὗ προελόμενος αὐτὰ ἤκεις;

ΧΕΙΡ. Οὐκ ἀηδῶς, ὦ Μένιππε· ἡ γὰρ ἰσοτιμία πάνυ δημιουργικὴ καὶ τὸ πρᾶγμα οὐδὲν ἔχει τὸ διάφορον, ἐν φωτὶ εἶναι ἢ καὶ ἐν σκότῳ· ἄλλως τε οὔτε διψῆν ὥσπερ ἄνω οὔτε πεινῆν δεῖ, ἀλλ' ἀνεπιδεεῖς τούτων ἀπάντων ἐσμέν.

ΜΕΝ. Ὅρα, ὦ Χείρων, μὴ περιπίπτῃς σεαυτῷ καὶ ἐς τὸ αὐτό σοι ὁ λόγος περιπέση.

ΧΕΙΡ. Πῶς τοῦτο φῆς;

ΜΕΝ. Ὅτι εἰ τῶν ἐν τῇ βίῳ τὸ ὅμοιον ἀεὶ καὶ ταῦτὸν ἐγένετό σοι προσκορές, καὶ τάνταῦθα ὅμοια ὄντα προσκορῆ ὁμοίως ἂν γένοιτο, καὶ δεήσει μεταβολὴν σε ζητεῖν τινα καὶ ἐντεῦθεν ἐς ἄλλον βίον, ὅπερ, οἶμαι, ἀδύνατον.

ΧΕΙΡ. Τί οὖν ἂν πάθοι τις, ὦ Μένιππε;

ΜΕΝ. Ὅπερ, οἶμαι, φασί, συνετὸν ὄντα ἀρέσκεσθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι καὶ μηδὲν αὐτῶν ἀφόρητον οἶεσθαι.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΒΑΣΙΝ ΤΟΥ ΑΡΡΙΑΝΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Κεφ. 1.

παρέρχομαι πορεύομαι.— *στρατιά* ἔκστρατεία.— *ἐξηγοῦμαι* τινος προηγοῦμαι, εἶμαι ἡγεμών τινος.— *νεωτερίζω* τι ἐπιχειρῶ νεωτερισμούς τινας, δεικνύομαι κάπως στασιαστικός.— *ἄττα* = *τινά*.— *ἔφοδος* ἐμφάνις.— *ἐς τιμὴν ξυγχωρῶ* *τινι* τιμητικῶς παραχωρῶ εἰς τινα.— *σιόλος* ἔκστρατεία.

Κεφ. 11.

§ 3-4. *ἐξελαύνω ἐφ'* Ἑλλησπόντου ἔξορμῶ, ξεκινῶ πρὸς τὸν Ἑλλ.— *ἐπιτρέπω* *τινὶ* τι ἀναθέτω εἰς τινα τὴν διαχειρισίν τινος.— *σιόλος* πορεῖο.— *παραμείδω* τὸ Πάγγαιον *τὴν* (ὁδὸν) ὡς ἐπ' Ἀβδῆρα παρακάμψας τὸ Πάγγ. βαδίζω τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν εἰς Ἀβδ.— *ἐπὶ θαλάσῃ ὤκισμένος* παραθαλάσσιος.— *ἐνθεν* = *ἐντεῦθεν*.— *εὐπειῶς* εὐκόλως.

§ 5. *ἐξόρμησις* ἐκκίνησις.— *ἄμ'* Ἀγαμ. μετὰ τοῦ Ἀγαμ.— *ὁ* *νοῦς* ὁ σκοπός.— *οἷ* = *αὐτῷ* (τῷ Ἀλ.).— *Πρωτεσίλαος* ἦρωσ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου ἐκ Θεσσαλίας· πρῶτος ἀποβίβασθεις εἰς τὴν Ἀσιατικὴν ἀκτὴν ἐφρονεύθη ὑπὸ τοῦ Ἑκτορος.

§ 6. *ἡ ἵππος* τὸ ἵπλικόν.— *κατᾶραι* τοῦ *καταίρω* καταπλέω.— *ὁ λόγος κατέχει* ἢ παράδοσις ἐπικρατεῖ, λέγουσιν· *ὁ πλείων λόγος κατέχει* ἢ κοινὴ παράδοσις ἐπικρατεῖ.— *στρατηγὶς ναῦς* ναυαρχίς.— *διαβάλλω* διαπεραιοῦμαι.— *σπένδω* κάμνω σπονδὴν (δηλ. θυσίαν δι' οἴνου).— *πόντος* θάλασσα.

§ 7. *στέλλομαι* ξεκινῶ, ἐκπλέω.— *ἀναθεῖναι* τοῦ *ἀνατίθημι* ἀφιερῶν.— *καθελεῖν* τοῦ *καθαιρῶ* καταβιβάζω καὶ παραλαμβάνω.— *ἔργον* πόλεμος.— *Ἐρκεῖος* διότι εἶχεν εἰς τὸ *ἔρκος*, τὸ προαύλιον, βωμόν ὡς θεὸς προστάτης τῆς οἰκίας.— *μῆνιν τῷ γένει* τὴν ὀργὴν κατὰ τοῦ γένους.— *παραιτοῦμαι* ζητῶ ν' ἀποτρέψω.— *Νεοπτολέμω* . . . , ὁ Νεοπτόλεμος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀ-

χιλλέως, εἶχε φονεύσει τὸν γηραιὸν Πρίαμον παρὰ τὸν βωμὸν τοῦ Ἐρκείου Διός.— *ὁ δὲ ἐς αὐτὸν καθήκε* (τοῦ *καθήκω*) τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστόν, μέχρις αὐτοῦ τοῦ Ἄλεξ κατήρχετο· ὁ Ἄλεξ, πρὸς μητρὸς κατήγετο ἐκ τοῦ γένους τῶν Αἰακιδῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκον καὶ ὁ Ἀχιλλεύς καὶ ὁ Νεοπτόλεμος.

§ 8. *ἐπὶ τούτῳ* μετὰ τοῦτον.— *ἐπιχώριοι* ἐγχώριοι.— *ἐς τὴν ἔπειτα μνήμην* διὰ τὴν δόξαν του (ἵνα δοξασθῇ) παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις.

Κεφ. 12.

§ 6-7. *δύναμις* στρατός.— *παραμείδω* παρέρχομαι.— *ὄρων* = *ὄρω*.— *τὰ Ἰδαῖα ὄρη* τὸ ὄρος Ἰδη.— *ἐκδιδοῖ* = *ἐκδίδωσι*· *ἐκδίδωμι* ἐκβάλλω.— *σκοποὶ* πρόσκοποι, στρατιῶται προπορευόμενοι πρὸς κατόπτευσιν.— *αὐτῷ* ὑπ' αὐτοῦ.— *τῶν ἐταίρων τὴν ἴλην* τὴν ἴλην τοῦ βιρέος ἱππικοῦ· ἐν τῷ βαρεῖ ἱππικῷ τὴν πρώτην τάξιν εἶχον οἱ ἱππεῖς οἱ στρατολογούμενοι ἐκ τῶν εὐγενῶν Μακεδόνων καὶ ὀνομαζόμενοι *ἐταῖροι* (*οἱ ἐταῖροι ἱππεῖς, ἡ ἵππος ἡ ἐταιρική, ἡ τῶν ἐταίρων ἵππος*). οὔτοι διηροῦντο εἰς ὀκτὼ συνήθως ἴλας· ἐκάστη ἴλη εἶχεν 150—300 ἄνδρας.— *πρόδρομοι* οἱ ἐλαφρῶς ὀπλισμένοι ἱππεῖς.— *πάροδος* διέλευσις.— *ἐνδίδομαι πρὸς τινος* παραδίδομαι ὑπὸ τινος.

§ 8-10. *ὑπαρχος* ὁ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ σατράπου, ὁ ὑποσατράπης.— *ὑπὲρ* = *περὶ*.— *τὰ παρόντα* ἡ παροῦσα κατάστασις τῶν πραγμάτων.— *διὰ κινδύνου ἔρχομαι πρὸς τινα* διακινδυνεύω μαχόμενος πρὸς τινα.— *περιεμί τινός τινι* εἶμαι ὑπέρτερός τινος κατὰ τι.— *προέρχομαι* ὑποχωρῶ.— *χιλὸς* χόρτος.— *σύλλογος* συνέλευσις.— *περιορῶ* ἐπιτρέπω.— *οἱ ὑπὸ τινι τεταγμένοι* οἱ ὑπήκοοί τινος.— *Ἀρσίτη* = *τῆ Ἀρσίτου γνώμη*.— *τριδὴ* βραδύτης, ἀναβολή.— *τῆς ἐκ βασιλέως τιμῆς οὕνεκα* ἵνα διατηρῇ τὴν παρὰ τῷ μ. βασιλεῖ ὑπόληψίν του.

Κεφ. 13.

§ 1-2. *οἱ προκατασκευσόμενοι* ἐκεῖνοι, οἵτινες ἔμελλον νὰ κατοπιεύσωσι (προηγουμένως).— *σαρισσοφόροι* οἱ φέροντες *σάρισσαν*, μακρὸν Μακεδονικὸν δόρυ 14-16 ποδῶν μήκους τῶν πεζῶν, βραχύτερον δὲ καὶ ἐλαφρότερον τῶν ἱπέων.— *εφεστάναι* ὅτι εἶχον σταθῆ.

§ 3—5. *ὡς ἔχομεν* ὅπως εὐρίσκόμεθα (δηλ. συντεταγμένοι). — *λείπομαι τινός τινι* εἶμαι κατώτερος (ἀσθενέστερός) τινος κατὰ τι. — *ἀλλίξομαι* στρατοπεδεύω. — *ταύτη* ἔνεκα τούτου. — *παρέχει* (ἀπρόσ.) εἶναι δυνατόν. — *ἔωθεν* ἀπὸ πρωΐας, τὸ πρωΐ. — *διαβάλλω τὸν πόρον* διαπερῶ τὸν ποταμόν. — *ὑποφθάνω* προλαμβάνω. — *μοι δοκοῦμεν=δοκῶ*. — *ἐπιχειρῶ τῷ ἔργῳ* ἀρχίζω τὴν μάχην. — *ἐν μετώπῳ=ἐπὶ φάλαγγος ἢ ἐν φάλαγγι* ἐν ἐκτεταμένῃ γραμμῇ. — *εἰσὶν αἱ αὐτῶν (εἰσιν)= τινὲς αὐτῶν* (δηλ. τῶν ὀχθῶν) *εἰσι*. — *κατὰ κέρας* ἐν μακρᾷ σειρᾷ (ἀντίθ. τοῦ *ἐν μετώπῳ*). — *ἥπερ ἀσθενέστατον* (δηλ. ἐστί) ὅπου ἡ παρατάξις ἡμῶν εἶναι ἀσθενεστάτη, ἐν ἣ παρατάξει ἡμεῖς εἴμεθα ἀσθενέστατοι. — *ἐκβαίνουσιν (ἡμῖν) ἐπικείσονται* ἐὰν ἐκβαίνωμεν, θὰ ἐπιτεθῶσι καθ' ἡμῶν. — *σφάλμα* ἀτύχημα. — *ἐς τὰ παρόντα=ἐν τῷ παρόντι*. — *χαλεπὸς ἐπιζήμιος*. — *κρίσις* ἔκβασις. — *σφαλερὸς* ἐπικίνδυνος.

§ 6—7. *ἐκφραυλίξω* ἐξευτελίξω, περιφρονητικῶς ὀνομάζω. — *εἴργω* ἐμποδίζω. — *ὡς ἔχομεν* ἄνευ ἀναβολῆς, εὐθύς. — *πρὸς Μακεδ. τῆς δόξης=πρὸς τῆς δόξης τῶν Μακεδ.* ἀρόζον εἰς τὴν δόξαν τῶν Μ. — *ὀξύτης* ὀρμητικότης. — *ποιοῦμαι=ἡγοῦμαι*. — *τοῦ σφῶν δέους* τοῦ φόβου των (πρὸς ἡμᾶς).

Κεφ. 14.

§ 1—3. *ἡγοῦμαι* ἀναλαμβάνω τὴν διοίκησιν. — *παράγω* προχωρῶ. — *προειτάχθησαν τοῦ δεξιῦ* ἐτάχθησαν εἰς τὸ ἀκρότατον δεξιὸν κέρας. — *τοὺς ἐταίρους τοὺς ἱππέας* ἰδ. σελ. 64. — *ἐπιτάττομαι τινι* τάσσομαι πλησίον τινός. — *ἔχομαι τινος* εἶμαι πλησίον τινός. — *οἱ ὑπασπισταὶ τῶν ἐταίρων* σῶμα ἐλαφροῦ πεζικοῦ ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ σῶμα τῶν Ἑλλήνων πελταστῶν. — *ἐπὶ τούτοις* (δηλ. *ἐτάχθη*) πλησίον τούτων... — *ἡ φάλαγξ=ἡ τάξις* τὸ τάγμα. — *ἐπὶ δὲ πλησίον δέ*. — *ἡ Φιλίππου*, τοῦ υἱοῦ τοῦ Μαχάτα. — *ἔστ' ἐπὶ τι* μέχρι τινός. — *τάξις* παρατάξις.

§ 4. *ἀποδέω* ὑπολείπομαι. — *παρτείνω τῷ ποταμῷ* παρατάσσω κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ. — *ὑπερδέξιος* ὑπερῦψηλος. — *τὰ χωρία* τὸ ἔδαφος. — *ἡ ταύτη* ὅπου... ἐκεῖ. — *ἡ ξὺν ἐκπλήξει θεραπεία* ἡ μετὰ σεβασμοῦ πρόθυμος ὑπηρεσία. — *κατὰ ἀπέναντι*. — *ἐπέχω* ἔχω θέσιν, εὐρίσκομαι. — *ἐπέταξαν τῇ ὄχθῃ* παρέταξαν παρὰ τὴν ὄχθην.

§ 5—7. ἄκρον ὄχθη.— ὑπὸ τοῦ ὀκνεῖν ἐπειδὴ ἐφοβοῦντο.— τὸ μέλλον ἢ (ἄγνωστος) μέλλουσα ἔκβασις (τοῦ ἀγῶνος).— ἐγκελεύομαι τινι προτρέπω τινά.— ἀγαθὸς ἀνδρεῖος.— καὶ μὴν καὶ μάλιστα.— προεμβάλλω εἰσέρχομαι (ῥίπτομαι) πρῶτος.— ἡγεμονία ἢ πρώτη θέσις, τὴν ὁποίαν τὰ διάφορα σώματα τοῦ στρατοῦ διαδοχικῶς ἐλάμβανον καθ' ἐκάστην ἡμέραν.— ὑπὸ σαλπίγγων ὑπὸ τὸν ἦχον τῶν σαλπίγγων.— Ἐνυάλιος θεὸς τοῦ πολέμου.— παρατείνω ἐκτείνω.— ἧ παρεῖλκε τὸ ρεῦμα κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ρεύματος.— κατὰ κέρας ἐκ τῶν πλαγίων.— προσπίπτω τινὶ ἐπιπίπτω κατὰ τινος.— ἀνυστὸν δυνατὸν.— τῆ φάλαγγι=ἐν μετώπῳ (κεφ. 13, § 4).— προσμειγνυμί τινι συμπλέκομαι πρὸς τινά.

Κεφ. 15.

§ 1—2. προσέχω πλησιάζω.— καὶ αὐτοί, δηλ. ἐπέχοντες τεταγμένοι ὄντες.— βάλλω ῥίπτω ἀκόντια.— ἐξ ὑπερδεξίου ἐξ ὑψηλῶν θέσεων.— χθαμαλὸς χαμηλός.— ἦν ὠθισμὸς τῶν ἱππέων=ἐωθοῦντο οἱ ἱππεῖς (τῶν δύο στρατῶν).— τῶν μὲν... τῶν δὲ (δηλ. πειρωμένων)=ἔτι (αἰτλγκ.) ἐπειρῶντο οἱ μὲν ἐκβαίνειν... οἱ δὲ εἴργειν...— παλιῶν ἀφεις (ἦν)=ἀφίετο παλιά· παλιῶν ἀκόντιον.— ξυστὸν δόρυ.— ἐξ οὐ βεβαίου ἐξ ἐπισφαλοῦς ἐδάφους (ὡς ὄντος τούτου λασπώδους καὶ ὀλισθηροῦ).— οἱ δὲ Πέρσαι ἐξ...=οἱ δὲ Π. οὐκ ἐκακοπάθουν μαχόμενοι ἐξ...— ἄλλως τε καὶ καὶ πρὸς τούτοις ἀκόμη.— κινδυνεύω μάχομαι.

§ 3—5. ξυμμειγνυμί τινι συμπλέκομαι πρὸς τινά.— ἀποκλίνω καταφεύγω.— πελάζω πλησιάζω.— ἅμα οἷ=μεθ' ἑαυτοῦ.— ἵνα ὅπου.— τὸ πᾶν στίφος τὸ πυκνότερον πλῆθος.— ξυνειστήκει εἶχε συναφθῆ.— ἀλλαι ἐπ' ἄλλαις ἢ μία τάξις κατόπιν τῆς ἄλλης.— τι ἐφκει ὁμοίαζε κάπως.— ξυνέχομαι συνωθοῦμαι.— οἱ μὲν... οἱ δέ, δηλ. πειρῶμενοι.— ἐξῶσαι τοῦ ἐξωθῶ.— ἐς ἅπαν παντελῶς.— βιάζομαι τινά βιαίως ἐξωθῶ τινά.— κρανεῖνος κατεσκευασμένος ἐκ ξύλου κρανεῖας.

§ 6. ἐνθα δὴ τότε ἀκριβῶς.— ἀναβολὸς ὁ ὑποβοηθῶν τινά νὰ ἀναβῆ εἰς ἵππον.— πονοῦμαι μετὰ κόπου (κρατερῶς) ἀγωνίζομαι.— κεκλασμένος τοῦ κλῶμαι θραύομαι.— οὐκ ἀφανῶς γενναίως.

§ 7—8. *καὶ* *ὄς* καὶ οὗτος. — *προϊππεύω* ἔφιππος προχωρῶ. — *ἐπάγω ὡσερ ἔμβολον τῶν ἱππέων* ἄγω τοὺς ἱππεῖς ἐν σφηνοειδεῖ παρατάξει. — *ἐξελαύνω* ἐξορῶ. — *παίω* κτυπῶ. — *καταβάλλει* ῥίπτει (νεκρὸν) κάτω (ἀπὸ τοῦ ἵππου). — *Ῥοισάκης* ἀδελφὸς τοῦ Μιθριδάτου. — *κοπίς* ξίφος καμπύλον. — *τὴν πληγὴν ἔσχε* τὸ κτύπημα (τῆς κοπίδος) ἐσταμάτησε, ἔματαίωσε. — *ἀνετέτατο* εἶχεν ὑψώσει. — *ἐπενδαίνω* ἐξέρομαι κατόπιν. — *ἀεὶ* συνεχῶς. — *προχωρεῖ* εἶναι δυνατόν. — *προσγίγνομαι* *τινι* ἐνοῦμαι μετὰ τινος.

Κεφ. 16.

§ 1. *ἐγκλίνω* ὑποχωρῶ. — *προκινδυνεύω* μάχομαι ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ. — *ἐνδίδωμι* = *ἐγκλίνω*. — *παραρρήγνυμαι* ἀποσπῶμαι (ἀπὸ τῆς γραμμῆς τῆς παρατάξεως). — *τὰ ἐφ' ἐκάτερα* ἀμφοτέραι αἱ πτέρυγες. — *καρτερὰ* γενικῇ.

§ 2—3. *ἐκτρέπομαι ἐπὶ* *τινα* στρέφομαι κατὰ τινος. — *ἐκπλήξει τοῦ παραλόγου* ἐξ ἐκπλήξεως διὰ τὸ ἀπροσδόκητον (τόλμημα τῶν Μ.). — *βέβαιος λογισμὸς* ἀσφαλὴς ὑπολογισμὸς, σταθερὰ ἀπόφασις. — *πάντη* ἐξ ὅλων τῶν μερῶν. — *ἐν μέσῳ* ... *αὐτοὺς* αὐτοὺς συλληφθέντας ἐν τῷ μέσῳ. — *δι' ὀλίγου* ἐντὸς ὀλίγου χρόνου. — *ὅτι μὴ* = *εἰμὴ* ἐκτὸς εἰάν. — *πταῖσμα* ἦττα.

§ 4—5. *εἰκῶν* ἀνδριάς. — *Δῖον* πόλις τῆς Μακεδονίας παρὰ τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ὀλύμπου· ἐνταῦθα ἴσταντο καὶ οἱ ἀνδριάντες τῶν Μακεδόνων βασιλέων. — *Δύσιππος* ἐπιφανὴς γλύπτῃς ἐκ Σικυῶνος (330 π. Χ.). — *Ἀλέξανδρον ἐποίει* ἀνδριάντας τοῦ Ἀλεξ. κατεσκευάζε. — *προκριθεὶς* προτιμηθεὶς. — *κόσμος* τιμαὶ (στρατιωτικαί). — *ἀτέλεια τῶν κατὰ τὴν χώραν (γίγνομένων)* ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου τῶν γεωργικῶν προϊόντων. — *λειτουργία τῷ σώματι* σωματικὴ ὑπηρεσία, ἀγγρατεία. — *εἰσφοραὶ κατὰ τὰς κτήσεις ἐκάστων* συνεισφοραὶ ἀνάλογοι πρὸς τὰς περιουσίας ἐκάστων. — *ἐπέρχομαι* ἐπισκέπτομαι. — *παρασχῶν οἱ* ἐπιτρέψας εἰς αὐτὸν (δηλ. εἰς ἕκαστον τῶν τετρωμένων)

§ 6—7. *δήσας ἐν πέδαις* δέσας μὲ χειροπέδας. — *ἐργάζεσθαι*, δηλ. *τὴν γῆν*. — *παρὰ τὰ δόξαντα κοινῇ τοῖς Ἑλλησι* ἐναντίον τῆς κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ἑλλ. (ἐν Κορίνθῳ). — *ἀνάθημα* ἀφιέρωμα. — *ἐν πόλει* ἐν τῇ ἀκροπόλει.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Κεφ. 3.

§ 1. *παρέρχομαι* φθάνω, εισέρχομαι.— *ἄκρα* ἀκρόπολις.— *ἴνα* ὅπου.— *Γόρδιος* βασιλεὺς τῆς Φρυγίας.— *ζυγὸς* τὸ ξύλον τὸ σταυροειδῶς κείμενον ἐπὶ τοῦ *θύμου* (τοῦ μακροῦ ξύλου τοῦ ἐκτεινομένου ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ ἄξονος μέχρι τοῦ ζυγοῦ).

§ 2—3. *λόγος πολλὸς κατεῖχεν* ὑπῆρχε παράδοσις λίαν διαδομένη.— *πρόσχωρος* γείτων.— *ἀμαξένω* ἀμαξηλατῶ, διευθύνω ἀμαξαν.— *ἀρῶ* (—όω) ἀροτριῶ.— *βουλυτὸς* ἑσπέρα.— *ὄψις* θέαμα, ἐμφάνισις.— *κοινῶ* ἀνακοινῶν.— *ὑπὲρ τοῦ θείου* περὶ τοῦ θείου τούτου σημείου.— *Τελμισσεῖς* κάτοικοι τῆς Τελμισσοῦ, πόλεως τῆς Καρίας.— *σοφὸς ἐξηγεῖσθαι* ἱκανὸς εἰς τὸ νὰ ἐξηγή.— *ἀπὸ γένους* ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, κληρονομικῶς.— *μαντεία* μαντικὴ τέχνη.

§ 4. *προσάγω τινὶ* πλησιάζω τινά.— *ὅπως οἱ... ἔσχε* πῶς συνέβη εἰς αὐτὸν.— *ξυνεπισπομένην οἱ τὴν θυσίαν αὐτὴν ἐξηγήσασθαι* ν' ἀκολουθήσῃ αὐτὸν καὶ αὐτὴ νὰ ὑποδείξῃ τὸν τρόπον τῆς θυσίας.— *ὑποτίθεμαι* ὑποδεικνύω.— *ξυγγίγνομαι ἐπὶ γάμῳ τινὶ* νυμφεύομαί τινα.

§ 5—6. *καλὸς ὥραϊος*.— *στάσει πιέζεσθαι ἐν σφίσι*— *στασιάζειν ἀλλήλοις*.— *ἐπισιῆναι* ὅτι παρουσιάσθη.— *ξυμβαλόντες τὸ μαντεῖον* ἀφ' οὗ συνεδύασαν τὸν δοθέντα αὐτοῖς χρησμόν (καὶ τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἀμάξης).— *φράζω* λέγω, ὑποδεικνύω.— *χαριστήριον (δῶρον)* ὡς εὐχαριστήριον.— *ἐπὶ τῇ πομπῇ τοῦ αἵτου* διότι οὗτος (ὁ Ζεὺς) ἀπέστειλεν (εἰς αὐτὸν) τὸν αἵτόν.— *μυθεύεται* λέγεται.— *χρῆναι* ὅτι πεπρωμένον ἦτο.

§ 7—8. *ἀπόρως ἔχω* ἀπορῶ. δὲν δύναμαι.— *περιορῶ* ἀφήνω.— *μὴ ἐργάσθαι* μήπως προξενήσῃ.— *κίνησις* ἐρεθισμός, κακὴ ἐντύπωσις.— *Ἀριστόβουλος* συνεκστρατεύσας μετὰ τοῦ Ἀλεξ. ἔγραψεν ἱστορίαν τῶν πολέμων αὐτοῦ, διασωθεῖσαν ἐν ἀποσπάσμασι μόνον.— *ἐξελόντα* ἀφ' οὗ ἀφήρσε.— *ἔστωρ* πασσαλίσκος.— *τύλος* ξύλινον καρφίον μετὰ κεφαλῆς εἰς τὸ ἄκρον.— *διαβάλλομαι* διαπερῶμαι.— *διαμπᾶξ* πέρα—πέρα.— *ξυνέχω* συγκρατῶ.— *δ' οὖν* πάντως ὁμως.— *ἀπαλλάττομαι ἀπό τινος* καταλείπω τι.— *ὡς τοῦ λογίου ξυμβεβηκότος* μετὰ τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ χρησμός εἶχεν ἐκπληρωθῆ.— *σέλας* λάμ-

ψις, ἀστραπή. — ἐπισημαίνω ἐπιβεβαιώνω. — ἐπὶ τούτοις ἕνεκα τούτων. — φαίνω φανερώνω.

Κεφ. 4.

§ 7—8. ῥίπτω ῥίπτω τὸν ἑαυτὸν μου, ῥίπτομαι. — νήχομαι κολυμβῶ. — καύματι ἔχομαι ὑπὸ ζέστης κατέχομαι. — οἷα ἀνισχουσῶν τῶν πηγῶν οἱ ἐπειδὴ ἄρχονται αἱ πηγαὶ αὐτοῦ, πηγάζει. — θέρμη πυρετός. — ξυνόντα φίλον, ἀκόλουθον. — τὰ ἀμφὶ ἱατρικὴν εἰς τὰ ἱατρικὰ ζητήματα. — ἐς τὰ μάλιστα πιστεύομαι ἀπολαύω μεγίστης ἐμπιστοσύνης. — ἀδόκιμος ἄσημος, ἀφανής. — καθαίρω τινὰ φαρμάκῳ παρέχω εἰς τινα καρταρικὸν φάρμακον.

§ 9—11. κύλιξ ποτήριον. — ὁμοῦ συγχρόνως. — ἐνδηλος καταφανής. — καλῶς οἱ ἔχει τὰ τοῦ φαρμάκου ὡς πρὸς τὸ φάρμακον οὐδεμίαν ἀνησυχίαν εἶχεν. — ἐπαγγέλλομαι ὑπόσχομαι. — ῥαῖζω καλυτερεύω. — βέβαιος ἐς τὸ ἀνύποπτον βέβαιος ὅτι οὐδεμίαν ὑποψίαν εἶχεν εἰς τὴν εἰλικρίνειαν αὐτῶν. — ἐρρωμένος θαρραλέος.

Κεφ. 7.

§ 3. παρακαλῶ προτρέπω. — ἐκ τῶν ἤδη κενινδυνευμένων σφίσι καλῶς ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀγῶνων, οἱ ὅποιοι εἶχον διεξαχθῆ ὑπ' αὐτῶν ἐνδόξως. — στρατηγεῖ διευθύνει τὸν ἀγῶνα. — ἄγω ἐπὶ νοῦν τινι ἐμβάλλω εἰς τὸν νοῦν τινος. — καθείργνυμι ἐγκλείω. — ἐκ τῆς εὐρυχωρίας ἐς τὰ στενόπορα, δηλ. ἐκ τῆς εὐρείας πεδιάδος τῶν Σώων, ἔνθα τὸ πρῶτον εἶχε στρατοπεδεύσει ὁ Δαρεῖος, εἰς τὴν στενὴν παράλιον πεδιάδα τοῦ Πινάρου, ἔνθα νῦν ἦτο ἐστρατοπεδευμένος. — ἵνα ὅπου. — ξύμμετρον χωρίον κατάλληλος τοποθεσία. — ἀχρεῖτος ἀχρηστος, ἀνωφελής. — παραπλήσιος ὅμοιος.

§ 4—5. τρυφῶσι (μτχ.) οἱ ὅποιοι ζοῦν βίον τρυφηλόν, μαλθακόν. — ἄλλως τε καὶ καὶ πρὸς τούτοις ἀκόμη. — ἐς χεῖρας ἦκω συμπλέκομαι. — ξὺν σφίσι = σὺν ἑαυτοῖς (τοῖς Μακεδ.). — ἄπονος ὀκνηρός. — μαλακός μαλθακός. — ἐπὶ δὲ πρὸς τούτοις δέ. — ἀντιστρατηγῶ τινι ὡς στρατηγός εἶμαι παρατεταγμένος ἐναντίον τινός.

§ 6—7. *ἐς πλεονεξίαν τοῦ ἀγῶνος* εἰς ἀπόδειξιν τῆς ὑπεροχῆς αὐτῶν (τῶν Μακ.) ἐν τῷ ἀγῶνι. — *ἐπεξῆει* διηγεῖτο, ἔλεγε. — *κρατῶ νικῶ*. — *ὅτι περ ὄφελός (ἔστι)* τοὺς ἀρίστους, τὸ ἄνθος. — *ἐπὶ τῷδε τῷ ἀγῶνι* μετὰ τοῦτον τὸν ἀγῶνα. — *ὅτι μὴ εἰ μὴ*. — *ἐπὶ τούτοις* μετὰ ταῦτα. — *τὰ ἐς τὸ κοινὸν ξὺν λαμπρότητι ἤδη πεπραγμένα* αἱ μέχρι τοῦδε πεπραγμένα ἀπὸ κοινοῦ λαμπραὶ πράξεις. — *καὶ εἰ δὴ τῶ ἰδίᾳ τι διαπρεπὲς ἐς κάλλος τετολημμένον (ἦν)* καὶ ἂν μάλιστα ὑπὸ τινος ἀτομικῶς εἶχε διαπραχθῆ τολμηρόν τι ἔργον ἔξοχον καὶ ἔνδοξον. — *ἐπὶ τῷ ἔργῳ* ἔνεκα τοῦ ἔργου τούτου (τοῦ τολμήματος). — *ἀνακαλῶ* προσφωνῶ. — *τὸ αὐτοῦ οὐκ ἀκινδυνον* τὸ ὑποκίνδυνον αὐτοῦ. — *ὡς ἀνεπαχθέστατα* χωρὶς διόλου νὰ καταστῆ ὀκληρὸς (διὰ τῆς μεγαλαυχίας του) ἐπομένως: τὰ μάλιστα μετριοφρόνως.

§ 8—9. *ἅμα Ξεν.* = *σὺν Ξεν.* — *ἐς μνήμην ἔλθεῖν* = *ἀναμνησθῆναι*. — *οὐδέν τι σφίσιν ἐπεικότες* ἐν ᾧ οὐδόλως ὁμοιάζον (ἠδύναντο νὰ συγκριθοῦν) πρὸς αὐτοὺς (τοὺς Μακ.). — *ἀξίωσις* ἀξία. — *ὅτι μὴ* ἔκτός. — *αὐτοσχεδιάζομαι* ἐκ τοῦ προχείρου παρασκευάζομαι. — *κατιόντων τοῦ κατέρχομαι* ἐπιστρέφω. — *ἐπιγίγνομαι τινι* ἐπιπίπτω κατὰ τινος, προσβάλλω τινά. — *ἐπῆλθον* διῆλθον. — *ὄσα τ' ἄλλα . . . εἰκός (ἔστι)*, δηλ. *ἐπεδείκνυε* καὶ ὄσα ἄλλα . . . πρέπον εἶναι . . . ἀνέφερε. — *ἐν τῷ τοιῷδε* ἐν τοιαύτῃ περιστάσει. — *πρὸ τῶν κινδύνων* πρὸ τῆς μάχης. — *παράκλησις* παρόρμησις. — *ἄλλος ἄλλοθεν* πανταχόθεν. — *δεξιοῦμαι* χαιρετίζω λαμβάνων τὴν δεξιάν. — *τῷ λόγῳ ἐπαίροντες* διὰ τῆς παρορμήσεως τῶν ἐξάπτοντες.

Κεφ. 12.

§ 3—4. *ἐπανῆκεν* εἰς τὸ στρατόπεδον. — *παρελθόντα* = *εἰσελθόντα*. — *ἐξηρημένη ἦν αὐτῷ* ὡς ἑξαιρετον δῶρον εἶχε δοθῆ εἰς αὐτὸν (ὑπὸ τῶν Μακ.). — *πυθέσθαι* ὅτι ἠρώτησεν. — *οἴτινες (εἰσι)* = *τίνες εἰσίν*. — *ἀνθ' ὅτου* ἔνεκα τίνος. — *καί τινα ἐξαγγεῖλαι* καὶ ὅτι ἀπεκρίθη τις. — *κάνδυς* μανδύας. — *ὡς ἐπὶ τεθνεῶτι Δαρ.* νομίζουσαι ὅτι ὁ Δαρ. ἔχει φονευθῆ. — *ἀνοιμάζω* θρηνῶ μεγαλοφώνως.

§ 5. *ἐντέλλομαι* παραγγέλλω. — *φράζω* (κεφ. 3, § 6). — *θεραπεία βασιλική* οἱ βασιλικοὶ θεράποντες, οἱ αὐλικοί. — *ξυ-*

χωρῶ παραχωρῶ. — *κόσμος* τιμαὶ (βασιλικά). — *κατ' ἔχθραν* ἔνεκα προσωπικῆς ἔχθρας. — *γενέσθαι οἱ τὸν πόλεμον* = *πολεμῆσαι αὐτόν*. — *ἀρχή* κυριαρχία. — *διαπεπολέμηται ἐννόμως* ἔχει διεξαχθῆ ὁ πόλεμος (ὑπ' αὐτοῦ) νομίμως. — *Πτολεμαῖος* στρατηγὸς καὶ πιστὸς φίλος τοῦ Ἀλεξ., μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ συνεξεστράτευσεν εἰς Ἀσίαν· μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξ. ἐγένετο βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου. Συνέγραψεν ἀπομνημονεύματα τοῦ Ἀλεξ., τῶν ὁποίων ἀποσπάσματα μόνον ἐσώθησαν.

§ 6—7. *λόγος ἔχει* = *λόγος κατέχει* (I, 11, § 6). — *ἀμφιγνοῶ* εὐρίσκομαι ἐν ἀμφιβολίᾳ. — *δοσις αὐτοῖν εἶη* = *τίς αὐτῶν ἦν*. — *ἐστάλλθαι τοῦ στέλλομαι* στολιζομαι. — *μείζων* ὑψηλότερος. — *καταιδοῦμαι τινι* καταντροπιάζομαι διὰ τι. — *διαμαρτία* πλάνη, λάθος.

§ 8. *πάντη* κατὰ πάντα, ὅλως. — *ἀναγράφω* ἐκθέτω, ἀναφέρω. — *κατοίκιαισι* οἴκτις. — *πίστις* ἐμπιστοσύνη. — *πιθανὸς* πιστευτός, ἱκανός. — *ὡς ἂν πράξας καὶ εἰπὼν* ὅτι ἡδύνατο νὰ πράξῃ καὶ νὰ εἴπῃ. — *καὶ ἐπὶ τῷδε* ἀκόμη καὶ διὰ τοῦτο.

Κεφ. 14.

§ 1—3. *ἀπὸ γλώσσης* προφορικῶς. — *Ἀρταξέρξην* τὸν Ὀχον, βασιλεύσαντα ἀπὸ τοῦ 362—339 π. X. — *ἤρξεν ἀδικίας* ἀποστείλας τῷ 336 π. X. τὸν Ἀιταλον καὶ τὸν Παρμενίωνα εἰς τὴν Ἀσίαν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν ἐν αὐτῇ Ἑλλήνων ἀπὸ τῶν Περσῶν. — *ἐξ οὗ (χρόνου)* ἀφ' οὔτου. — *ἄχαρις* δυσάρεστος, κακός. — *ἀμύνω* βοηθῶ. — *ἀνασώζω τὴν ἀρχὴν* κινδυνεῦον τὸ κράτος σώζω. — *τω* = *τινί*. — *ὑπὲρ* περί. — *τὰ πιστὰ* αἱ ἔνορκοι διαβεβαιώσεις. — *ὑπὲρ Ἀλεξ.* ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἀλεξ.

§ 4—6. *ἀντιγράφω* ἐγγράφως (δι' ἐπιστολῆς) ἀπαντῶ. — *ὑπαρξάντων*, δηλ. *τῆς ἔχθρας ὑπάρχω* κάμνω ἀρχήν. — *Πέριθος* πόλις τῆς Θράκης εἰς τὴν Προποντίδα· πολιορκηθεῖσα τῷ 341 π. X. ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ἐσώθη διὰ τῆς βοήθειας τῶν Περσῶν. — *τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος* ὁ Φίλιππος ἐδολοφονήθη τῷ 336 π. X. ἐν Αἰγαῖς ὑπὸ τινος τῶν σωματοφυλάκων τοῦ καλουμένου Πausανίου. — *συνετάξατε* ἐβάλατε. — *κομπάζω* διακηρύττω καυχώμενος. — *Βαγώας* Αἰγύπτιος δηλητηριάσας τὸν Ἀρταξ., τοῦ ὁποίου ἦτο αὐλικός, καὶ ἀναβιβάσας εἰς τὸν θρόνον

τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἄρσην· ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἐδολοφόνησε κατόπιν καὶ ἀνεβίβασεν εἰς τὸν θρόνον τὸν φίλον του Δαρεῖον, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ὅμως ἠναγκάσθη νὰ πῆ δηλητήριον. — *οὐδὲ δικαίως* διότι ὁ υἱὸς του Ἄρταξ, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἄρσου Βισθάνης εἶχε περισσότερα δικαιώματα ἐπὶ τοῦ Περσικοῦ θρόνου ἢ ὁ Δαρεῖος. — *οὐκ ἐπιτήδειος* ἐχθρικός.

§ 7—9. *ἦκε* ἐγκλ. προστι. — *ἐξ ἴσου ἐπιστέλλω* ὡς ἴσος πρὸς ἴσον στέλλω ἐπιστολήν, γράφω. — *εἴ του δέη* ἂν ἔχης ἀνάγκην τινός.

Κεφ. 25.

ξυνέχομαι ἐν τινι ἀπασχολοῦμαι μέ τι. — *τάλαντον* ποσὸν χρημάτων (ὄχι νόμισμα) 6.000 ἀττικῶν δραχμῶν. — *ἄγομαι γυναῖκα* νυμφεύομαι. — *ἀπαγγέλλω* ἀνακοινώνω. — *ἐπὶ τούτοις καταλύω τὸν πόλεμον* μὲ τούτους τοὺς ὄρους τελειώνω τὸν πόλεμον. — *ἀγαπῶ* μένω εὐχαριστημένος. — *ξύμβασις* συνεννόησις. — *ἀπογιγνώσκω* ἐγκαταλείπω, ἀφίνω.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΙΚΟΥΣ ΔΙΑΛΟΓΟΥΣ ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

1.

Διογένης κυνικός φιλόσοφος καταγόμενος ἀπὸ τὴν Σινώπην, πόλιν τῆς Παφλαγονίας (414—323 π. Χ.)· οἱ κυνικοὶ φιλόσοφοι ἐπρέσβευον ὅτι ἡ εὐτυχία συνίσταται εἰς τὴν περιφρόνησιν τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν καὶ ἐπομένως ἔζων βίον πενιχρότατον ἐπαιτοῦντες ἀνὰ τὰς ὁδοὺς καὶ περιφερόμενοι ἀνυπόδητοι καὶ ἡμίγυμνοι. — **Πολυδεύκης** υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λήδας· τυχῶν ἀθανασίας παρεκάλει τὸν Δία νὰ διανείμῃ αὐτὴν μὲ τὸν ἀδελφόν του Κάστορα καὶ οὕτως ἀπεφασίσθη ἑκάτερος αὐτῶν ἐναλλάξ νὰ ζῆ μίαν ἡμέραν καὶ μίαν νὰ μένη εἰς τὸν ἄδην. — **ἐπειδὴν τάχιστα** εὐθὺς ὡς. — **σὸν** ἡ σειρά σου. — **Μένιππος** κυνικός φιλόσοφος ἐκ Φοινίκης, μαθητὴς τοῦ Διογένηος. — **κύνων** κυνικός φιλόσοφος. — **Κράνειον** ἐν ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων προαστίων τῆς ἀρχαίας Κορίνθου· εἶχε δάσος ἐκ κυπαρίσσων καὶ γυμναστήριον. — **Δύκειον** γυμναστήριον ἐν Ἀθήναις παρὰ τὸ σημερινὸν Ζάππειον καὶ τὸν Ἐθνικὸν κήπον. — **καὶ πολὺ (ἦν σοι)** τὸ καὶ πολλάκις σοῦ ἤρχετο ἡ σκέψις. — **ἐμπλησάμενον** τοῦ **ἐμπίμπλημι** γεμίζω. — **πήρα** σακκούλα. — **θέρμος** εἶδος ὀσπρίου, λούπινον. — **Ἐκάτης δεῖπνον** αἱ τροφαί, τὰς ὁποίας ἀπέθετον εἰς τὰς τριόδους τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἑκάστου μηνὸς ὡς θυσίαν εἰς τὴν Ἐκάτην, θεὰν τῶν ὁδῶν· τὰς τροφὰς αὐτὰς εὐρίσκοντες οἱ πτωχοὶ ἔτρωγον. — **καθάρσιον (λερὸν)** καθαρτήριο· θυσία· κατὰ τὰς καθαρτηρίους θυσίας συνήθως ἐγένετο χοῆσις ᾧ ὄν· ταῦτα μετὰ τὰς θυσίας ἐξετίθεντο εἰς τὰς τριόδους. — **τριδώνιον** πεπαλαιωμένον καὶ ἐφθαρμένον ἐπανωφόριον. — **πολύθυρος** μὲ πολλὰς θύρας, τρύπας. — **ἐπιπτυχῆ** ἐπικάλυμμα· **αἱ ἐπιπτυχαὶ τῶν ῥακίων** τὰ μπαλώματα. — **τὰ πολλὰ** ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. — **τιμωροῦμαι** βασανίζω. — **τάλαντον** ἰδ. σελ. 72. — **συντίθημι** σωρεύω. — **ὄβολος** νόμισμα=1/6 τῆς δραχμῆς· εἰς τὸ στόμα ἑκάστου νεκροῦ ἔθετον ἓνα ὄβολον ὡς ναῦλον διὰ τὸν Χάρωνα, τὸν γέροντα κωπηλάτην, τὸν διαβιβάζοντα τὰς ψυχὰς ἐπὶ τῆς Ἀχερουσίας λίμνης εἰς τὸν ἄδην. — **εἰρήσεται** τετελεσμ.

μέλλ. (ἀντὶ ἀπλοῦ) τοῦ λέγομαι. — καλὸς ὠραῖος. — εὐτονος εὐρωστος, ἰσχυρός. — *πρᾶγμα* πενία. — *ἐκλύομαι* παραλύω, χαυνώνομαι. — *ἀπένεγκον* τοῦ ἀποφέρω κομίζω, φέρω.

2.

Ἑρμῆς οὗτος εἶχε πρὸς τοῖς ἄλλοις τὴν ὑπηρεσίαν νὰ φέρη τὰς ψυχὰς εἰς τὸν ἄδην. — *ὡς ἔχει ἡμῖν τὰ πράγματα* πῶς εἶναι ἡ κατάστασίς μας. — *διαρρεῖ τὰ πολλὰ* κάνει νερὰ σχεδὸν ἀπὸ παντοῦ. — *ἐπὶ θάτερα* πρὸς τὸ ἓν ἢ πρὸς τὸ ἄλλο μέρος. — *οιχθήσεται περιτραπὴν* θὰ ἀνατραπῆ καὶ θὰ βυθισθῆ. — *νέω* κολυμβῶ. — *εὐπλοῶ* ἔχω καλὸν πλοῦν. — *ἦὼν* ἀκτῆ. — *πορθμεῖον* πλοισόριον. — *μέλει* τινὶ φροντίζει τις. — *τὰ ἀπὸ τούτου* ἀπὸ τώρα. — *ψιλὸς* γυμνός. — *διαγινώσκω* ἐξετάζω. — *βάκτρον* βακτηρία. — *τρίβων=τριβώνιον* (διὰ 1). — *ἐπέραστος* ἀξιαγάπητος. — *εὐζωνος* ἑλαφρός. — *πορφυρὶς* πορφυροῦν ἱμάτιον. — *Γελῶι* οἱ κάτοικοι τῆς Γέλας, πόλεως τῆς Σικελίας. — *πάρει* τοῦ *πάρειμι* (παρὰ+εἰμι). — *ἀποτιθεμαι* ἀφίνω. — *βαρῶ* (-έω) βαρύνω. — *ἐφεστρὶς=πορφυρὶς*. — *εἶεν* ἔστω, καλά. — *τὸν ἕτερον* τὸν ἓνα ἀπὸ τοὺς δύο. — *τὰ κηρύγματα* μὲ τὰ ὁποῖα ἀνεκηρύσσεσο νικητῆς. — *ἰσοστάσιος* ἰσοβαρῆς. — *μαλακία* χαύνωσις. — *τρυφή* τρυφηλότης, μαλθακότης. — *ἐντάφιον* σάβανον. — *ἀνεκῆρύξε*, δηλ. εὐεργέτην. — *ἔχωσαν* τοῦ *χώννυμι* κατασκευάζω. — *τί ἂν καὶ πάθοιμι* τί δύναμαι νὰ κάνω. — *βαβαὶ* μπᾶ! μπᾶ! — *σχῆμα* ἑξωτερικόν. — *βρενθύομαι* κομπάζω. — *ἐπηρκῶς* τοῦ *ἐπαίρω* σηκώνω. — *ὁ ἐπὶ τῶν φροντίδων* ὁ βυθισμένος εἰς σκέψεις. — *καθήμι* τι ἀφίνω τι νὰ πέσῃ κάτω *ὁ τὸν βαθὺν πῶγονα* καθειμένος ὁ ὁποῖος ἔχει ἀφίσει τὰ πυκνά του γένεια νὰ κρέμονται κάτω. — *μᾶλλον δὲ* ἢ διὰ νὰ εἶπω καλύτερα. — *γόης* ἀγύρτης, ἀπατεῶν. — *τερατεία* τερατολογία. — *ἄπορος* αἰνιγματώδης, ἀσαφής. — *ἀκανθώδης* δύσκολος. — *λῆρος* κενολογία. — *ὑθλος* φλυαρία. — *πεντηκόντορος* πλοῖον μὲ πενήντα κουτιά. — *λάσιος* μαλλιαρός· *λάσιος πῶγων* πυκνά γένεια. — *μνᾶ* ὡς βάρος = 130 περίπου δράμια. — *ἀποκείρω* κουρεύω. — *ἐπίκοπον* (τὸ) κρεατοσάνιδον, ξύλον ἐπὶ τοῦ ὁποῖου κόπτουν τὸ κρέας. — *ἀναδίδωμι* δίδω. — *βούλει ἀφέλωμαι* θέλεις ν' ἀφαιρέσω, νὰ κόψω. — *ὑπὸ μάλης* ὑπὸ τὴν μασχάλην. — *παρηρησία* ἐλευθεροστομία. — *γενναῖον* γενναιοψυχία. — *εὐφορος* εὐκολοσήκω-

τος. — *ῥήματα* λόγοι. — *παρίσωσις* ῥητορικὸν σχῆμα, κατὰ τὸ ὁποῖον τὰ δύο κῶλα τῆς περιόδου σύγκεινται ἐν συνόλῳ σχεδὸν ἕξ ἴσων συλλαβῶν καὶ ἔχουν τὰς τελευταίας λέξεις ὁμοιοκαταλήκτους. — *ἦν ἰδοῦ* ἰδοῦ. — *ἀπόγεια* χονδρὰ σχοινία, διὰ τῶν ὁποίων τὸ πλοῖον προσδένεται εἰς τὴν ξηράν, παλαμάρια. — *ἀνασπῶ* ἀνασύρω. — *δηῶ (-ῶ)* ἀποκόπτω. — *μεταξὺ λόγων* ἐν ᾧ ὁμιλοῦμεν. — *χωρίον* τόπος, μέρος. — *συνέχομαι πρὸς τινος* ἐνοχλοῦμαι ὑπὸ τινος. — *διεξέρχομαι* ἀπαγγέλλω, ἐκφωνῶ. — *κωκύω* κλαίω. — *ἐξάρχω* κάμνω ἀρχήν. — *οἴκτιστον* συγκινητικώτατα. — *γεννάδας* γενναῖος. — *εὐθεῖαν ἐκεῖνην (τὴν ὁδὸν)* προΐοντες ἀκολουθοῦντες τὸν ἴσιον ἐκεῖνον δρόμον. — *μετέρχομαι* πηγαίνω νὰ φέρω.

3.

πορθμεῖα ναῦλος. — *ὄβολον* ἰδ. δ. 1. — *ἄγχω* πνίγω. — *Πλούτων* θεὸς τοῦ ἄδου. — *πατάσσω* κτυπῶ. — *ὀνίνημι* ὠφελῶ μέσος ἀόρ. β' *ὠνάμην* καλὸν κέρδος θὰ κάμω, ἐπρόκοψα. — *ὑπερεκτίνω τινὸς* πληρώνω διὰ τίνα. — *ἀφίσταμαί τινος* ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τίνα, ἀφίνω τινά. — *νεωλκῶ* τραβῶ εἰς τὴν ξηράν. — *πορθμεῖον* ἰδ. δ. 2. — *κομίζεσθαι*, δηλ. *τὰ πορθμεῖα*. — *δέον (ἔστι)* = *δεῖ*. — *αὐχῶ* καυχῶμαι. — *προῖκα* δωρεάν. — *ὦ βέλτιστε* φίλε μου. — *ἀντλῶ* χύνω ἔξω τὸν ἀντλον, δηλ. τὸ εἰς τὸ βάθος τοῦ πλοίου ὑπαρὸν ὕδωρ (τὴν σεντίνα). — *συνεπιλαμβάνομαι τῆς κώπης* τραβῶ κουπί. — *οὐδὲν ταῦτα* αὐτὰ δὲν ἔχουν σχέσιν. — *θέμις (ἔστι)* εἶναι ἐπιτετραμμένον. — *πληγὴ* κτύπημα, ῥαβδισμός. — *Αἰακὸς* κριτῆς καὶ κλειδοῦχος τοῦ ἄδου. — *θέρμους... τῆς Ἐκάτης τὸ δεῖπνον* ἰδ. δ. 1. — *παρὰ* κατά. — *μέλει τινι* ἰδ. δ. 2.

4.

Διογένης ἰδ. δ. 1. — *Ἀντισθένης* κυνικὸς φιλόσοφος διδάσκαλος τοῦ Διογέου. — *Κράτης* κυνικὸς φιλόσοφος μαθητὴς τοῦ Διογέου. — *σχολὴν ἄγω* εὐκαιρῶ. — *εὐθὺ τῆς καθόδου* κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν εἴσοδον (τοῦ ἄδου). — *ὠθῶ τίνα ἐπὶ τράχηλον* πιάνω τινά ἀπὸ τὸν τράχηλον καὶ σπρώχνω. — *ἀντιβαίνω* ἐναντιώνομαι. — *ὑπτιος ἀντερείδω* πίπτω ἀνάσκελα καὶ ἀντιστέκομαι. — *οὐδὲν δέον* ἀνωφελῶς, ματαίως. — *τὸ φίλτρον τοῦ βίου* ἢ πρὸς τὴν ζωὴν ἀγάπη. — *ἐρέσθαι* τοῦ ἐρω-

τῶ. — **τηλικούτος** τόσον ἡλικιωμένος. — **ἧ που** μήπως. — **ἀνιῶ** λυπῶ. — **τρυφή** ἀπολαύσεις (τῆς ζωῆς). — **κάλαμος** καλάμι (ἀλιευτικόν). — **δρομιά** πετονιά. — **ἀμυδρὸν βλέπω** μόλις βλέπω. — **παραπαίω** εἶμαι ἀνόητος. — **μειρακιεύομαι** φέρομαι σὰν παιδί, παιδιαρίζω. — **τὸ χρεῶν** τὸ ὑπὸ τῆς μοίρας ὄρισμένον, τὸ πεπρωμένον. — **ἡλικιωτής** συνομίληκος. — **διώκω** ἐπιδιώκω, ἐπιζητῶ. — **ὑπίδηται** τοῦ ὄφορῶμαι ὑποπτεύω. — **βουλεύω ἀπόδρασιν** σκέπτομαι νὰ δραπετεύσω. — **στόμιον** εἶσδος. — **εἰλοῦμαι (-έομαι)** περιφέρομαι.

5.

νέηλος νεοφερμένος. — **οὐ σχολή μοί (έστι)** δὲν ἔχω καιρὸν. — **κατ' ἐκεῖνο** εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος. — **δλωσ** ἐν συντόμῳ. — **διαγινώσκω** ἀναγνωρίζω. — **ἀνάστατος γίγνομαι** καταστρέφομαι, ἐρημώνομαι. — **ἀνεμέσητος** ὁ μὴ ἄξιος κατηγορίας. — **τοιῆδ'...** **πάσχειν** λόγοι τῶν γερόντων τῆς Τροίας ἐπὶ τῇ διαβάσει τῆς Ἑλένης. — **τοιῆδ' ἀμφὶ γυναικί** χάριν μιᾶς τοιαύτης γυναικός. — **ἄλγεα πάσχω** ὑποφέρω. — **βαφή** χρωμα. — **δηλον** ὅτι βέβαια. — **χρόα** χρωμα. — **συνίημι** ἐννοῶ. — **ἀπανθῶ** μαραίνομαι. — **πονῶ** ταλαιπωροῦμαι. — **μετέρχομαι** ἰδ. δ. 2.

6.

λογίζομαι λογαριάζω. — **ἀπραγμονέστερον** διὰ τὴν ἡσυχίαν μας. — **ἐντειλαμένω**, δηλ. σοί. — **Ἄϊδωνεύς** ὁ θεὸς τοῦ ἄϊλου, ὁ Πλούτων. — **ἄνωῦμαι** ἀγοράζω. — **τροπωτῆρ** σχοινίον, μὲ τὸ ὁποῖον δένεται ἡ κόπη εἰς τὸν σκαρμόν. — **ἀκέστρα** σακορράφα. — **ἐπιπλάσσω** βουλώνω, στουπώνω. — **τὰ ἀνεργότα** τὰ ἀνοίγματα. — **ἀφ' οὗ** μὲ τὸ ὁποῖον. — **ὑπέρα** τὸ σχοινίον τοῦ πλαγίου ξύλου τοῦ ἴστοῦ, μὲ τὸ ὁποῖον στρέφεται κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀνέμου τὸ ἴστιον. — **ἄξιος** εὐθηνός. — **ἐνέσται** τοῦ **ἔνεστι** εἶναι δυνατόν. — **παραλογίζομαι** ἐσφαλμένως λογαριάζω· ὁ Χάρων ὤφειλε νὰ δώσῃ λογαριασμὸν τῶν πορθμείων εἰς τὸν Αἰακὸν (ἰδ. δ. 3). — **καθεδοῦμαι** μέλλ. τοῦ **καθέξομαι**. — **ὄφλημα** χρέος. — **τρυφή** πολυφαγία. — **ἐξωδηκῶς** τοῦ **ἐξοιδῶ (-έω)** πρήσκομαι, φουσκώνω. — **ἀγεννῆς** ἀδύνατος.

7.

παρῆς (=παρῆσθα) τοῦ **πάρειμι (παρὰ+εἰμι)**. — **τὸ ἐμὸν** τὸ ἀφορῶν ἐμέ, ἡ ἰδική μου τύχη. — **σύνειμί τινι** συνα-

ναστρέφομαι μέ τινα. — *θεραπεύω* περιποιοῦμαι. — *τεθνήξασθαι* τετελ. μέλλ. (ἀντι ἀπλοῦ) τοῦ *θνήσκω*· *θνήσκω ἐπὶ τι* νι ἀποθνήσκω ἀφίνων τινα ὡς κληρονόμον μου. — *ἐς μήκιστον ἀποτείνεται* τραβᾶ εἰς μάκρος. — *Τιθωνὸς* υἱὸς τοῦ Λαομέδοντος καὶ σύζυγος τῆς Ἡοῦς· αὕτη ἐπιτυχοῦσα παρὰ τῶν θεῶν τὴν ἀθανασίαν του ἐλησιμόνησε νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν αἰωνίαν νεότητα· δι' αὐτὸ καὶ οὗτος ἐγένετο ὑπέργηρος. — *ἐπίτομος* σύντομος. — *κλῆρος* κληρονομία. — *πριάμενος* τοῦ *ὠνοῦμαι*. — *ἐπειδὴν τάχιστα* ἰδ. δ. 1. — *ἐπιεικῶς* ἀρεκτά. — *ζωρὸς* ἐπὶ οἴνου· ἄκρατος (ἀνευ ὕδατος)· *πίνω ζωρότερον* πίνω οἶνον ἀναμεμιγμένον μὲ ὀλιγώτερον (τοῦ συνήθους) ὕδωρ. — *κύλιξ* ποτήριον. — *ἐπόμνυμαι* ὀρκίζομαι. — *αὐτίκα μάλα* παρευθύς. — *ὑποβολιμαῖος* ὁ ὑποβαλλόμενος εἰς ἀντικατάστασιν ἄλλου. — *τί πρὸς ταῦτα*, δηλ. *ἐποίει*. — *συνεὶς* τοῦ *συνήμι*. — *τὴν ἐπίτομον*, δηλ. *ὀδόν*. — *ἦκε ἄν*, δηλ. *ὁ κλῆρος*.

8.

Κράτης ἰδ. δ. 4. — *ὀλκὰς* πλοῖον φορηγόν. — *ἦ μ' ἀνάειρ*· ἢ *ἐγὼ σὲ* τὰς λέξεις αὐτὰς ὁ Ὅμηρος θέτει εἰς τὸ στόμα τοῦ Αἴαντος παλαιόντος πρὸς τὸν Ὀδυσσεά· *ἀναείρω* κυρίως ἐπὶ παλαιστοῦ=σηκῶνα· *ἔδῶ*=κηδεύω, θάπτω. — *κλῆρος* ἰδ. δ. 7. — *ἠλικιώτης* ἰδ. δ. 4. — *ὑπερβάλλομαι* περῶ. — *Χαλδαίων παῖδες*=*Χαλδαῖοι*· κάτοικοι τῆς Χαλδαίας χώρας τῆς προσθίου Ἀσίας διακρινόμενοι διὰ τὰς μαθηματικὰς καὶ ἀστρονομικὰς των γνώσεις. — *ὁ Πύθιος* Ἀπόλλων. — *ἄρτι μὲν...* *ἄρτι* δὲ ἄλλοτε μὲν... ἄλλοτε δέ. — *παρέχω τὸ κράτος* δίδω (προλέγω) τὴν νίκην. — *τάλαντα* ζυγαριά. — *ποτὲ μὲν.... νῦν* δὲ ἄλλοτε μὲν... ἄλλοτε δέ. — *ῥέπω* κλίνω. — *Κίρρα* πόλις τῆς Φωκίδος. — *κατὰ μέσον τὸν πόρον* τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου. — *Ἰάπυξ* ὁ ΒΔ. ἄνεμος. — *ἐννοῶ* σκέπτομαι. — *Ἀντισθένης* ἰδ. δ. 4. — *κόρινος* ἀγριελιά. — *χοῖνιξ* μέτρον χωρητικότητος τῶν ξηρῶν=315 δράμια σημερινά. — *ἀρχή* κράτος. — *διερρηκότες* προκμ. τοῦ *διαρρέω* φθειρομαι. — *τρυφή* ἰδ. δ. 4. — *στέγω* ὑποβαστάζω. — *αἱ τοῦ Δαναοῦ παρθένοι* κατὰ τινα μῦθον αἱ 50 θυγατέρες τοῦ Δαναοῦ (αἱ Δαναίδες) ἐφόνευσαν τοὺς συζύγους των κατὰ τὴν πρώτην νύκτα τοῦ γάμου ἐκτὸς τῆς μεγαλυτέρας ἕξ αὐτῶν, τῆς Ὑπερμνήστρας, ἢ ὁποία ἕξ οἴκτου ἔσωσε τὴν ζωὴν τοῦ συζύγου της· διὰ τὸν φόνον αὐτὸν ὑπεβλήθη εἰς αὐτὰς ὡς ποινὴ νὰ ὑδροφοροῦν ἐν τῷ ἄδη εἰς τρυπημένον πί-

θον. — *ἐπαντιλῶ* ἀντιλῶν χύνω. — *πάσῃ μηχανῇ* μὲ κάθε τρό-
πον. — *ὀβολός* ἰδ. δ. 1.

9.

κατασπῶ φέρω κάτω (εἰς τὸν ἄδην). — *ἐφεξῆς* κατὰ σει-
ράν. — *ἀντιποιοῦμαι* τινος ἐγείρω ἀξιώσεις ἐπὶ τινος, θέλω νὰ
πάρω τι. — *οὐδὲν προσήκοντες* (αὐτῷ) ἐν ᾧ δὲν ἔχουν καμ-
μίαν συγγένειαν πρὸς αὐτόν. — *νοσοῦντος*, δηλ. αὐτοῦ. — *ῥαῖ-
ζω* ἀναλαμβάνω ἐκ τῆς νόσου. — *ὄλω* ἰδ. δ. 5. — *προαπίτω-
σαν* τοῦ *προαπέρχομαι* = *προαποθνήσκω*. — *ἐπιχαλόντες*,
δηλ. *τῷ κλήρῳ ἐπιχαίνω* τινὶ χάσκω πρὸς ἀπόλαυσίν τινος,
ἐπιθυμῶ τι. — *διαβουκολῶ* ἀπατῶ. — *ἐπελπίζω* τινὰ κάμνω
τινὰ νὰ ἐλπίζῃ. — *ἔρρωμαι* εἶμαι δυνατός τοῦ *ῥώννυμαι*. — *ἐν
σφίσι* μεταξύ των. — *βόσκομαι* τρέφομαι μὲ ἐλπίδας. — *πρὸς
ἑαυτοὺς τιθέντες* πρὸ ἑαυτῶν προβάλλοντες, φανταζόμενοι. —
ἀποδύομαι ἀποβάλλω. — *Ἰόλεως* ἀχώριστος σύντροφος τοῦ
Ἡρακλέους· τοῦτον φθάσαντα εἰς γεροντικὴν ἡλικίαν ἀνενέω-
σαν οἱ θεοί. — *ἀνηθῶ* (-άω) γίνομαι πάλιν νέος. — *ἀμέλη-
σον* μὴ σὲ μέλει. — *μετέρχομαι* ἰδ. δ. 2. — *ἐξῆς* = *ἐφεξῆς*. —
παραπέμπω προπέμπω εἰς τὸν τάφον, θάπτω. — *πρωθήθης*
ὁ ὢν εἰς τὴν πρώτην *ἡδην* (νεότητα), νέος.

10.

διατάττω ὀρίζω, κανονίζω. — *αἰτιῶμαι* τινὰ τινος κατη-
γορῶ τινα διὰ τι. — *πρότερον*, δηλ. *ἀποθνήσκειν*. — *τὸ πρᾶ-
γμα ἀναστρέφεται* τὸ πρᾶγμα ἀνατρέπεται, γίνεται ἀνάποδα. —
οἰκέτης ὑπηρέτης. — *ἐπικεκυφῶτα* τοῦ *ἐπικύπτω* τινὶ στη-
ρίζομαι ἐπὶ τινος. — *κόρυθα* μύξα. — *λήμη* τοῖμπλα. — *ἄνω
ποταμῶν τοῦτο* τοῦτο εἶναι ὡς νὰ κάμνη τις τοὺς ποταμοὺς
ν' ἀναβαίνουν πρὸς τὰς πηγὰς των. — *τὸ τελευταῖον* τοῦλάχισ-
τον. — *ἡ ἄμαξα τὸν βοῦν*, δηλ. ἔλκει. — *ἐπιχαίνω* ἰδ. δ. 9.
— *ἐσποῖῶ* δίδω εἰς υἰοθεσίαν. — *ὀφλισκάνω γέλωτα* γίνομαι
γελοῖος. — *κατορύττω* θάπτω. — *ἔρῶ* (-άω) τινος ἀγαπῶ
τινα. — *ἀνέραστος* ὁ μὴ ἀγαπώμενος. — *συνέντες* τοῦ *συνίημι*.
— *πλάττωμαι* προσποιοῦμαι. — *δορυφορῶ* εἶμαι δορυφόρος,
σωματοφύλαξ, περιτριγυρίζω τινά. — *ὑποπρίω* τρίζω. — *ἀπο-
μυγέντες* τοῦ *ἀπομύττωμαι* ἀπατῶμαι. — *ὑποστένω* στεναίω.
— *μύχιόν τι* κάτι τι ἀπὸ τὸ βάθος τῆς καρδίας του. — *υπο-*

κρώζω κράζω, βογγῶ. — **δσον αὐτίκα** μετ' ὀλίγον. — **σορὸς** φέρετρον. — **ὑπερβάλλομαι** ἰδ. δ. 8. — **ἐφίσταμαι** παρίσταμαι. — **ἐπὶ μῆκιστον** ἐπὶ μακρότατον χρόνον. — **δλως** ἰδ. δ. 5.

11.

Κροῖσος βασιλεὺς τῆς Λυδίας· **Μίδας** βασιλεὺς τῆς Φρυγίας· **Σαρδανάπαλλος** βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας. — **φέρω** ὑποφέρω. — **κύων** ἰδ. δ. 1. — **καθιστημι** τοποθετῶ. — **ὀμόνεκρος** νεκρὸς καὶ αὐτὸς (ὄπως καὶ σεῖς). — **τρυφή** ἰδ. δ. 4. — **λυπηρὸς** ὀκληρὸς, ἀνυπόφορος. — **ἀγεννῆς** πρόστυχος. — **δλεθρὸς** κάθαρμα. — **ἀπέχρησε** τοῦ **ἀπόχρη** εἶναι ἀρκετόν, ἀρκεῖ. — **περιέχομαι τῶν ἀνω** εἶμαι προσκολλημένος εἰς τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἀγαπῶ καθ' ὑπερβολὴν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. — **τοιγαροῦν** διὰ τοῦτο. — **ἀνιῶ** ἰδ. δ. 4. — **ὀμόσηφός εἰμι** ἔχω τὴν αὐτὴν γνώμην, ἐπιδοκιμαζῶ. — **ὡς οὐδὲ παυσομένου μου** ὅτι δὲν θὰ παύσω. — **κατάδω** ξεκουφαίνω μὲ τὰ τραγοῦδια μου. — **ὑδρις** ἀλαζονική, αὐθάδης διαγωγὴ. — **ἐντρυφῶ τινι** ἔξευτελίζω τινά. — **τὸ παράπαν** οὐδόπως. — **οἰμῶξεσθε** μέλλ. τοῦ **οἰμῶζω**. — **συνείρω** ἐπαναλαμβάνω. — **ἐπάσομαι** μέλλ. τοῦ **ἐπάδω** τραγοῦδῶ. — **πρέποι ἂν ἐπαδόμενον** = **πρέπει ἐπάδεσθαι** ἀρμόζει ὡς ἐπφδός.

12.

Τάνταλος βασιλεὺς τῆς Φρυγίας, ὀνομαστὸς διὰ τὰ μεγάλα του πλοῦτη καὶ τὴν ἐκ μέρους τῶν θεῶν εὐνοίαν, ὥστε ἐλέγετο ὅτι ἤξιώθη νὰ λαμβάνῃ μέρος καὶ εἰς τὰ συμπόσια τῶν· ἀλλ' ἀπεδείχθη ἀνάξιος τῆς τόσης εὐνοίας, διότι ἐτόλμησε ν' ἀποκαλύψῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ μυστικά τῶν θεῶν. Διὰ τοῦτο οὗτοι ἐπέβαλον εἰς αὐτὸν τὴν τιμωρίαν, περὶ τῆς ὁποίας γίνεται λόγος ἐν τῷ προκειμένῳ διαλόγῳ. — **οὕτως**... **ὡς** τόσον... **ὥστε**. — **ἀργὸς** ὀκνηρὸς. — **ἐπικύπτω** σκύβω. — **ἀρύομαι** ἀντλῶ, λαμβάνω ὕδωρ. — **οὐ φθάνω βρέξας**... **καὶ** μόλις βρέξω... **καὶ** εὐθύς. — **τί δαι** τί λοιπόν, πῶς. — **δέομαι** ἔχω ἀνάγκην. — **ὡς ἀληθῶς** ἀληθῶς. — **ἐλλέδορος** βοτάνη, τὴν ὁποίαν μετεχειρίζοντο οἱ ἀρχαῖοι ὡς φάρμακον κατὰ τῆς παραφροσύνης. — **τοῦναντίον τοῖς**... **δεδηγμένοις** τὸ ἐναντίον ἀπ' ὅ,τι πάσχουν ὅσοι δαγκάνονται... — **ἀναίνομαι** ἀρνοῦμαι. — **τὸ ὕδωρ οὐχ ὑπομένει αὐτοὺς** τὸ ὕδωρ φεύγει ἀπὸ τὰ χέρια των.

13.

Μαύσωλος βασιλεὺς τῆς Καρίας. — **μέγα φρονῶ** ὑπερ-
φανεύομαι. — **Σινωπεῦ** ὁ Διογένης κατήγετο ἀπὸ τὴν Σινώπην.
— **υπάγομαι** φέρω εἰς τὴν ἐξουσίαν μου. — **επιβαίνω** πορεύο-
μαι, προχωρῶ. — **καταστρέφομαι** καθυποτάσσω. — **καρτερός**
γενναῖος. — **Ἀλικαρνασός** πόλις τῆς Καρίας. — **ἐς κάλλος**
ἐξησκημένος κομπῶς κατειργασμένος. — **ἐς τὸ ἀκριδέστατον**
μὲ μεγίστην τελειότητα. — **εἴκασμαι** ἔχω ἀναπαρασταθῆ. — **νεὼς**
ναός. — **προφαίνω** δεικνύω. — **ἀποσιμῶ** (-όω) κάμνω τι σι-
μὸν (πλατύ)· **τὰς δῖνας ἀποσεσιμώμεθα** ἔχομεν σιμὰς τὰς δῖ-
νας. — **εἶναι ἂν ἐπιδείκνυσθαι** ἤθελον χρησιμεύσει εἰς τὸ νά...
— **φιλοτιμοῦμαι** ὡς ὑπερφηφανεύομενος λέγω ὅτι. — **ἀνόνητος**
ἄχρηστος. — **μέλει τινί τινος** ἐνδιαφέρεται, φροντίζει τις διὰ τι.
— **ἀνδραποδώδης** δουλοπρεπής. — **βέβαιος** ἀσφαλής.

14.

Πιεύς, Θεραίτης ὁ πρῶτος ἦτο ὁ ὠραιότατος ἐκ τῶν
ἐκστρατευσάντων κατὰ τῆς Τροίας Ἑλλήνων, ὁ δεύτερος ὁ ἀσχη-
μότατος. — **φοξός** ὁ ἔχων σουβλερὴν κεφαλὴν. — **ψεδνός** φαλα-
κρός. — **ὑπὸ Ἴλιον** εἰς τὴν Τροίαν. — **ταύτη** κατὰ τοῦτο. —
εὐθραυπιος εὐθραυστος. — **ἀλαπαδνός** μαλακός. — **ἀνδρῶδης**
ἀνδρικός. — **ἐροῦ** προστακτ. ἄορ. β' τοῦ **ἐρωτῶ**. — **οὕκουν**
λοιπὸν δέν.

15.

Χείρων υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Φιλύρας, μιᾶς τῶν θυ-
γατέρων τοῦ Ὀκεανοῦ. — **ἀνέραστος** ἰδ. δ. 10. — **χρῆμα** πρᾶ-
γμα. — **ῶρα** ἐποχὴ (ἔτους). — **αἱ αὐταί**, δηλ. ἦσαν. — **τὰ γιγνό-
μενα**, δηλ. ἦν ταυτά· **τὰ γιγνόμενα** τὰ προϊόντα (τῶν ἐποχῶν
τοῦ ἔτους). — **ἐνεπλήσθην** τοῦ **ἐμπίμπλαμαι τινος** χορταίνω
ἀπὸ τι. — **ἀφ' οὗ** ἀφ' οὗτο. — **δημοτικός** δημοκρατικός. — **ἀνεπι-
δεής τινός εἰμι** δὲν χρειάζομαι τι. — **περιπίπτω ἐμαντῶ** ἀν-
τιφάσκω εἰς τὸν ἑαυτόν μου. — **περιστῆ** τοῦ **περιῖσταμαι** κα-
ταντῶ. — **προσκορῆς** ὁ προξενῶν κόρον, ἀηδής. — **τί ἂν πάθοι** ;
τί νὰ κάμη;

Επειδ ρωγνυμα . Παρ. έρρω
νυμα Νόση ρωσ ήσσαι
Παθ αρ. έρρωσθω . Παραι
έρρωμα .

